

คำนิยามแห่งชาติและผลกระทบที่มีต่อการพัฒนาประเทศ :
รายงานฉบับสมบูรณ์

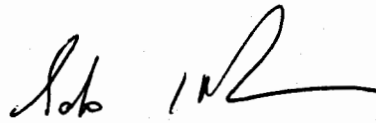
โดย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กวีล เกื้อกุศลวงศ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

รายงานผลการวิจัย เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
กระทรวงศึกษาธิการ ประเทศไทย
พฤษภาคม 2531

คำนำ

นับตั้งแต่คณะรัฐมนตรีได้ประกาศนโยบาย 4 ประการ เกี่ยวกับการนิยมไทย วินัยของชาติและความสะอาดของบ้านเมืองเป็นนโยบายเฉพาะกาล โดยเล็งเห็นว่าสิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาที่รีบด่วนที่จะต้องแก้ไข และกระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ รับผิดชอบคิดหายุทธวิธีดำเนินการ เพื่อให้บรรลุตามนโยบายเฉพาะกาลนั้น ผู้วิจัยก็ได้เกิดแรงบันดาลใจที่จะทำการศึกษาเรื่องนโยบาย 4 ประการของรัฐบาล เพื่อจะได้เป็นข้อมูลตัวเลขที่ยังประโยชน์ให้กับรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สวช. ซึ่งรับผิดชอบโดยตรง จะได้นำไปพิจารณาประกอบการตัดสินใจปรับปรุงวางแผนกลยุทธ์ปลูกฝังพัฒนาเผยแพร่หรือแก้ปัญหาด้านค่านิยมของคนไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพ และจุดนี้เองคือปฐมเหตุที่นำมาซึ่งการศึกษาเรื่องค่านิยมแห่งชาติ และผลกระทบที่มีต่อการพัฒนาประเทศ

ผู้ดำเนินงานวิจัย ขอแสดงความขอบคุณอย่างยิ่งต่อสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้ให้การสนับสนุนเรื่องค่าใช้จ่ายสำหรับการวิจัย ขอขอบคุณด้วยความจริงใจต่อผู้ช่วยศาสตราจารย์ ลัดดา สุวรรณกุล แห่งมหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ได้กรุณาอ่านต้นฉบับให้โดยตลอด และขอขอบคุณ อาจารย์เสรี เลิศสุชาตวนิช แห่งสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา และนักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาบริหารการศึกษา รุ่นที่ 6 ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ช่วยอำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล งานวิจัยสำเร็จจุล่งตามเป้าหมายทุกประการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กวีส เกื้อกุลวงศ์
ผู้วิจัย

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องค่านิยมแห่งชาติ และผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติและการพัฒนาประเทศ โดยเน้นความสำคัญไว้กับการตรวจสอบตัวแปรด้านการประหยัด นิยมไทยวินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมือง ซึ่งเป็นที่เชื่อได้ว่า จักได้นำไปปลูกฝังและพัฒนาในหมู่ประชาชนคนไทย ตามความต้องการตามนโยบายของรัฐบาลได้อย่างแน่นอน และเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว การวิจัยนี้จึงได้กำหนดประชากรสำหรับทำการวิจัย ซึ่งได้แก่ข้าราชการและประชาชนที่มีอายุระหว่าง 16 - 60 ปีทั่วประเทศ ขนาดของตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากร ได้ใช้วิธีการของเกร์จซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) เป็นหลักในการพิจารณา ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยบุคคลจากภาครัฐบาล 720 คน และจากภาคเอกชน 727 คน ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ที่เลือกเป็นตัวอย่างจำนวน 22 กลุ่ม เพื่อตอบแบบสอบถามวัดค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด นิยมไทยวินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมือง และแบบสอบถามวัดการพัฒนาประเทศ ด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม และการเมือง รวมทั้งการสัมภาษณ์ตามแนวกึ่งด้วย การรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ได้ดำเนินการระหว่างเดือนมกราคม - มิถุนายน พุทธศักราช 2530 ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและพรรณาที่ได้รับ ได้นำมาวิเคราะห์โดยสถิติพรรณนาและสถิติอนุมานาเมตริก Mann Whitney U และ Z Value และสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student "t" ผลการศึกษาปรากฏว่า ข้าราชการและประชาชนคนไทยยึดถือค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมืองอย่างหลากหลายไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และค่านิยมแห่งชาติที่ยึดถืออย่างหลากหลายในระดับที่แตกต่างกันนี้ เกี่ยวข้องสัมพันธ์โดยตรงกับการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม และการเมือง ผลการวิจัยยังได้แสดงให้เห็นว่าในทางปฏิบัติ ค่านิยมแห่งชาติทั้ง 4 ด้าน ยังขาดการแก้ไขปรับปรุงและวางแผนปฏิบัติการ กำหนดมาตรการหรือยุทธวิธีส่งเสริมสนับสนุนอย่างถูกต้อง ผลการวิจัยได้เสนอแนะว่า ค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมือง ควรจะได้รับการปลูกฝังและพัฒนาแนวทางใหม่ อย่างเป็นระบบครบวงจรและอย่างต่อเนื่อง และให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศโดยไม่ละเลยหรือเน้น เป็นพิเศษด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	๗
บทคัดย่อ	๘
สารบัญตาราง	๑
สารบัญภาพ	๑
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหาที่ทำการวิจัย	3
วัตถุประสงค์การวิจัย	5
ปัญหาการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
กรอบทฤษฎีการวิจัย	8
สมมติฐานในการวิจัย	11
นิยามศัพท์เฉพาะ	13
การเลอรายงานการวิจัย	13
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
ความหมายและคุณลักษณะของค่านิยม	15
ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงค่านิยม	19
ระบบค่านิยมของสังคมไทย	22
ค่านิยมไทย	25
ค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ	26
การพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ	27
การพัฒนาประเทศด้านการศึกษา	31
การพัฒนาประเทศด้านสังคม	34
การพัฒนาประเทศด้านการเมือง	38
งานวิจัยของต่างประเทศและในประเทศที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม	40

	หน้า
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	45
ช่วงระยะก่อนการรวบรวมข้อมูล	45
ประชากรและหน่วยตัวอย่าง	45
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	52
ช่วงระยะการรวบรวมข้อมูล	54
การจัดกระทำกับข้อมูล	54
ช่วงระยะการวิเคราะห์ข้อมูล	56
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	56
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
ข้อมูลและข้อความจริงทั่วไปเกี่ยวกับหน่วยตัวอย่าง	58
การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1	60
การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2	68
การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3	71
การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4	74
การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5	77
การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6	80
การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7	83
การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 8	86
การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 9	89
การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 10	92
การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 11	95
การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 12	98
การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 13	101
การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 14	104
การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 15	107
การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 16	110
การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 17	113
สรุป	116

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	117
ข้อค้นพบและคำอธิบาย	118
ข้อเสนอแนะ	120
ข้อเสนอแนะทั่วไป	121
เรื่องที่ควรดำเนินการได้ทันที	121
เรื่องที่ควรดำเนินการได้ในระยะสั้น	122
เรื่องที่ควรดำเนินการได้ในระยะยาว	122
ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาต่อไป	122
บรรณานุกรม	124
ภาคผนวก ก. : เครื่องมือวัดค่านิมิตแห่งชาติและการพัฒนาประเทศ	131
ภาคผนวก ข. : รายละเอียดของข้อมูล	144
ประวัติวิทยุ	189

สารบัญตาราง

			หน้า
ตารางที่ 1	1	ตารางกำหนดขนาดของหน่วยตัวอย่างกลุ่มประชากร	49
ตารางที่ 2	2	ขนาดของหน่วยตัวอย่างที่เป็นตัวแทนจากประชากร แยกตามหลัก สถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และหลักอาชีพ	51
ตารางที่ 3	3	สรุปผลการวิเคราะห์ตัวประกอบของแบบสอบถามวัดค่านิยมแห่งชาติ และแบบสอบถามวัดการพัฒนาประเทศ	54
ตารางที่ 4	4	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามหลักสถานที่ตั้งทาง ภูมิศาสตร์และหลักอาชีพ	55
ตารางที่ 5	5	ข้อมูลและข้อความจริงทั่วไปเกี่ยวกับหน่วยตัวอย่างจากภาครัฐบาล และภาคเอกชน	59
ตารางที่ 6	6	การเปรียบเทียบความแตกต่างในค่านิยมแห่งชาติของภาครัฐบาล ระหว่างจังหวัดในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคโดยการใช้เทคนิคสถิติ Mann Whitney U Test และ Z Value	61
ตารางที่ 7	7	การเปรียบเทียบความแตกต่างในค่านิยมแห่งชาติของภาคเอกชน ระหว่างจังหวัดในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคโดยการใช้เทคนิคสถิติ Mann Whitney U Test และ Z Value	64
ตารางที่ 8	8	การเปรียบเทียบความแตกต่างในค่านิยมแห่งชาติ ระหว่างภาครัฐบาล และภาคเอกชนในจังหวัดแต่ละจังหวัดในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้เทคนิคสถิติ Mann whitney U Test และ Z Value	67
ตารางที่ 9	9	ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด และการพัฒนา ประเทศด้านเศรษฐกิจของภาครัฐบาล และภาคเอกชนในจังหวัด ส่วนกลางและส่วนภูมิภาคโดยการใช้เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Corration Coefficient และ Student's "t"	69
ตารางที่ 10	10	ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด และการพัฒนา ประเทศด้านการศึกษาของภาครัฐบาลและภาคเอกชน ในจังหวัด ส่วนกลางและส่วนภูมิภาคโดยการใช้เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t"	72

ตารางที่ 11	ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการ <u>ประหยัด</u> และการพัฒนาประเทศด้าน <u>สังคม</u> ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t"	75
ตารางที่ 12	ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการ <u>ประหยัด</u> และการพัฒนาประเทศด้าน <u>การเมือง</u> ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t"	78
ตารางที่ 13	ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้าน <u>นิยมไทย</u> และการพัฒนาประเทศด้าน <u>เศรษฐกิจ</u> ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t"	81
ตารางที่ 14	ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้าน <u>นิยมไทย</u> และการพัฒนาประเทศด้าน <u>การศึกษา</u> ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t"	84
ตารางที่ 15	ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้าน <u>นิยมไทย</u> และการพัฒนาประเทศด้าน <u>สังคม</u> ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t"	87
ตารางที่ 16	ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้าน <u>นิยมไทย</u> และการพัฒนาประเทศด้าน <u>การเมือง</u> ของภาครัฐบาลและภาคเอกชน ในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t"	90
ตารางที่ 17	ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้าน <u>วินัยของชาติ</u> และการพัฒนาประเทศด้าน <u>เศรษฐกิจ</u> ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t"	93

		หน้า
ตารางที่ 18	ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้าน <u>วินัยของชาติ</u> และการพัฒนา ประเทศด้าน <u>การศึกษา</u> ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัด ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t"	96
ตารางที่ 19	ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้าน <u>วินัยของชาติ</u> และการพัฒนา ประเทศด้าน <u>สังคม</u> ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัด ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t"	99
ตารางที่ 20	ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้าน <u>วินัยของชาติ</u> และการพัฒนา ประเทศด้าน <u>การเมือง</u> ของภาครัฐบาลและภาคเอกชน ในจังหวัด ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t"	102
ตารางที่ 21	ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้าน <u>ความสะอาดของบ้านเมือง</u> และการพัฒนาประเทศด้าน <u>เศรษฐกิจ</u> ของภาครัฐบาลและภาคเอกชน ในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t"	105
ตารางที่ 22	ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้าน <u>ความสะอาดของบ้านเมือง</u> และการพัฒนาประเทศด้าน <u>การศึกษา</u> ของภาครัฐบาลและภาคเอกชน ในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t"	108
ตารางที่ 23	ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้าน <u>ความสะอาดของบ้านเมือง</u> และการพัฒนาประเทศด้าน <u>สังคม</u> ของภาครัฐบาลและภาคเอกชน ในจังหวัดส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค โดยการใช้เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t"	111

- ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง
และการพัฒนาประเทศด้านการเมือง ของภาครัฐบาลและภาคเอกชน
ในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้เทคนิคสถิติ
Spearman Rank Order Correlati Coefficient และ
Student's "t"

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ 1	แผนที่ประเทศไทย แสดงแหล่งที่มาของหน่วยตัวอย่าง	47
ภาพที่ 2	ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของหน่วยตัวอย่างและกลุ่มประชากร	50

บทที่ 1

บทนำ

รัฐบาลปัจจุบัน ได้ประกาศนโยบายการพัฒนาประเทศไทยไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 ไว้ตอนหนึ่งว่า "..... เพื่อให้การพัฒนาประเทศไทยสามารถดำเนินการไปสู่การแก้ไขสาเหตุของปัญหา ด้านเศรษฐกิจ สังคม จำเป็นต้องกำหนดจุดประสงค์ในการพัฒนาประเทศ "แนวใหม่" โดยการปรับปรุงระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยให้สามารถรับกับสถานการณ์เปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต" จากนโยบายนี้ รัฐบาลได้เน้นแนวนโยบายและเป้าหมายด้านการพัฒนาสังคมไว้ว่า จำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงการพัฒนาคูณภาพของประชากร ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในด้านทักษะ ทั้งในเมืองและชนบท เพื่อช่วยยกระดับคุณค่าและความเป็นอยู่ของชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งการพัฒนาด้านจิตใจ โดยเน้นค่านิยมและจริยธรรมควบคู่กันไป เพื่อปลูกฝังประชากรให้มีจิตสำนึกในการแก้ปัญหาาร่วมกับรัฐบาลให้มากขึ้น¹ ในด้านการพัฒนาการศึกษา รัฐก็พยายามเร่งรัดพัฒนาทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย โดยมุ่งให้การศึกษา เป็นการเสริมสร้างบุคคลให้มีความรู้ ความคิด และความสามารถในการประกอบอาชีพ มีจริยธรรม คุณธรรม ตลอดจนมีหลานามัยสมบูรณ์ รักและธำรงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยไว้ ตลอดจนก่อให้เกิดความสำนึกในการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข ตามวิถีทางประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข²

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ได้มีจุดมุ่งหมายหลักจะยกระดับการพัฒนาประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต ควบคู่ไปกับการแก้ไข้ปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมที่สะสมมาตั้งแต่อดีต ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนชาวไทยมีรายได้ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่และสภาพจิตใจที่ดีขึ้น ดังนั้น ประเด็นหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ทำอย่างไรจึงจะสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศไทย เพื่อให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวสูงกว่าในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 ที่ผ่านมา โดยคำนึงถึงทั้งอัตราและลักษณะการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ที่จะไม่ก่อให้เกิดการบั่นทอน

¹ สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ.2525 - 2529. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2524, หน้า 207.

² ค. หน้า 228 - 229.

³ ค. หน้า 231.

ความมั่นคง และเสถียรภาพทางเศรษฐกิจการเงินการคลัง ตลอดจนให้มีการเพิ่มการจ้างงานและการกระจายรายได้ที่เหมาะสม นอกจากนี้ จะต้องคำนึงถึงการแก้ปัญหา ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการเสริมสร้างความเป็นธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนชาวไทยให้ทั่วถึงอีกด้วย^๕

ปัจจุบัน รัฐบาลและประชาชนผู้ที่มีความเข้าใจในปัญหาของชาติบ้านเมืองและมีความปรารถนาจะให้ประเทศไทย มีความเจริญก้าวหน้า ลงบ ร่มเย็น และมีสันติสุข ต่างมองเห็นร่วมกันแล้วว่า ค่านิยม หรือคุณภาพในด้านจิตใจ ของพลเมืองเป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่ง^๖

จิตมนุษย์นั้นเป็นเรื่องลึกซึ้ง สลับซับซ้อน แต่เต็มไปด้วยพลังนานาประการ สภาพสิ่งที่เกิดขึ้น เป็นวิวัฒนาการของชาติหรือของโลกล้วนเกิดขึ้นก่อนในจิตใจคน คุณภาพของสภาพสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นขึ้นอยู่กับคุณภาพของจิตใจทั้งสิ้น หากจิตใจมนุษย์ มีความเข้าใจ มีความคิด มีความรู้ และตระหนักในคุณค่า หรือมีค่านิยมด้านคุณธรรมจริยธรรมแล้ว สิ่งที่เกิดขึ้นมานั้นก็ย่อมจะมีลักษณะที่ดี มีคุณค่าต่อชีวิตอย่างแท้จริง ในทางตรงกันข้าม หากจิตใจผูกพันอยู่กับความงี่เงา เขาปัญญา เห็นผิดเป็นถูก เห็นชั่วเป็นดี เห็นวัตถุสำคัญกว่าจิตใจ หรือผูกพันอยู่กับความเคียดแค้นชิงชัง ความโลภ และความมิดม่นมัวเมาอยู่กับอบายมุขแล้ว สิ่งที่เกิดขึ้นมาย่อมจะส่งผลชั่วร้ายให้แก่มนุษย์ในที่สุด^๗

ในสังคมมนุษย์นั้น มีความเชื่อว่า ค่านิยม มีความสำคัญเป็นอันมากต่อพฤติกรรมของมนุษย์ เพราะค่านิยมจะเป็นเครื่องตัดสินใจ กำหนดหรือผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมในมโนะเพียงไปทางใดทางหนึ่ง ค่านิยมจึงเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้พฤติกรรมทางสังคมส่วนใหญ่ของมนุษย์ ค่านิยมจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในแง่ของความเจริญก้าวหน้าและการประกอบกิจการทุกแห่งทุกมุม ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา อาชีพ ครอบครัว ศาสนา การปกครอง และการเมือง หรือการตั้งเป้าหมายความสำเร็จในชีวิต ดังนั้น ถ้าสามารถปลูกฝังค่านิยมที่ดีงามและเหมาะสมกับความต้องการของสังคมได้ พฤติกรรมการประพฤติปฏิบัติของสมาชิกในสังคม ก็จะเป็นไปตามที่สังคม

^๕ สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530 - 2534. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ยูไนเต็ดโปรดักชั่น, 2529. หน้า 1.

^๖ วีระ บำรุงรักษ์, "ที่ฝังประสงค์ในสังคม", มิตรครู 26,4 (29 กุมภาพันธ์ 2527), หน้า 62.

^๗ ด. หน้า 62

ปรารภนา⁷

รัฐบาลภายใต้การนำของ พล.ร. ทาน พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ได้ประกาศค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ เพื่อเป็นแนวทางให้ประชาชนได้ประพฤติปฏิบัติเพื่อให้เกิดเป็นนิสัยที่ดี ซึ่งได้แก่ (1) การพึ่งตนเองขยันหมั่นเพียรและมีความรับผิดชอบ (2) การประหยัดและหมั่นออม (3) การมีระเบียบวินัยและเคารพกฎหมาย (4) การปฏิบัติตามคุณธรรมทางศาสนาและ (5) ความรักชาติศาสนาพระมหากษัตริย์ นพพร นานิชลุษ ได้เสนอแนะว่าค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่ น่าจะปลูกฝังให้เกิดขึ้น ในหมู่ประชาชนทั้งประเทศในสังคมปัจจุบัน เพื่อก่อให้เกิดความสงบสุขแก่ประชาชนตลอดจนการอยู่รอดปลอดภัยของประเทศชาติ⁸

ความสำคัญของปัญหาที่ทำการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าของนักวิชาการ เกี่ยวกับปัญหาด้านจิตใจของชนในชาตินั้น ถึงแม้จะพบว่า จิตใจของคนไทยส่วนใหญ่ ยังมีความดีมากกว่าความชั่วร้ายก็ตาม แต่ยังมีคุณภาพบางประการที่จะต้องปรับปรุงให้เจริญงอกงามยิ่งขึ้น คุณภาพทางจิตใจดังกล่าว เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมนั่นเอง⁹

ในสังคมไทยปัจจุบัน พบว่ามีการปะทะสังสรรค์ ของวัฒนธรรมเกิดขึ้นมากมาย ซึ่งการปะทะสังสรรค์ทางวัฒนธรรมก็คือ การเปลี่ยนแปลงที่ได้ถูกนำเข้ามาในวัฒนธรรมหนึ่งโดยอิทธิพลของอีกรัฐธรรมนูญหนึ่ง ซึ่งมีผลทำให้วัฒนธรรมทั้งสองเกิดการเปลี่ยนแปลงและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปในทางวัตถุนิยมมากขึ้น การกระจายรายได้ระหว่างคนกลุ่มต่างๆ มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก

สภาพชนบทได้เปลี่ยนแปลงเป็นสังคมเมืองตลอดเวลา มีผลทำให้โครงสร้างความผูกพันของคนในชุมชนลดน้อยลง และโครงสร้างของสถาบันครอบครัวก็เปลี่ยนไปอย่างเห็นได้ชัด อย่างไรก็ตาม ทุกฝ่ายต่างตื่นตระหนกหาวิธี เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีกว่า มีการอพยพเข้ามาอยู่ในเขตเมืองของ

⁷ ผ่องพันธ์ มณีรัตน์. "การปะทะสังสรรค์ทางวัฒนธรรม" การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม. 2521, หน้า 119.

⁸ สุวรรณี จินต์ประชา. "ค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ." ไพบูลย์. 7,2(2530), หน้า 40 - 43.

⁹ นพพร นานิชลุษ. "ค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการนั้น สำคัญไฉน." ยุทธไทย. 91,2 (ธ.ค. - ม.ค.26) หน้า 51 - 58.

¹⁰ วีระ บำรุงรักษ์. "ที่ฝังประสงค์ในสังคม" เรื่องเดิม หน้า 62.

ประชาชนจากชนบท ทำให้เกิดปัญหาสังคมอื่น ๆ ติดตามมาอีกมากมาย เช่น ปัญหาชุมชนแออัด ยาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมที่การกระทำผิดได้ทวีความอุกอวและโหดร้ายยิ่งขึ้น นอกจากนี้ปัญหา การตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุก็มีเป็นจำนวนมาก และมีความรุนแรงตามพัฒนาการของเทคโนโลยี รวมทั้งปัญหาผู้ด้อยโอกาสมีรายได้น้อยไม่พอกับค่าครองชีพ คนพิการทุพพลภาพ และผู้ประสบสาธารณภัย ต่าง ๆ อีกมาก¹¹

เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า ปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ เป็นผลพวงของค่านิยมที่มีปัญหาต่อสังคม วีระ บำรุงรักษ์ ได้กล่าวว่า ค่านิยมที่มีปัญหานั้น ได้แก่ (1) สภาพความอ่อนแอในการทำงาน (2) สภาพความหุนหันเหี้ยว (3) สภาพความหน้าใหญ่ ใจโตและความเป็นนักเลง (4) สภาพความมั่งง่าย และรักความสะบายสบายเกินไป (5) สภาพความไม่นิยมไทยในหลายเรื่อง (6) สภาพความแตกแยกทางความคิด (7) สภาพการขาดความใส่ใจในเรื่องคุณธรรมและศาสนา (8) สภาพการเชื่อถือในโชคกลาง และไสยศาสตร์เกินควร (9) สภาพการไม่รู้รู้จักช่วยตนเอง¹² ส่วน บรรจง ชูสกุลชาติ ได้ยืนยันว่า ค่านิยมในทางด้านจริยธรรมนั้น เขาและเพื่อนไปมาก มนุษย์ส่วนใหญ่ในปัจจุบัน ได้หันเหไปนิยมวัตถุหลงใหลในความเจริญด้านวัตถุ จนมองเห็นวัตถุเป็น สรรณะ วัตถุเป็นเครื่องวัดเกียรติ วัตถุศ วัตถุศักดิ์ วัตถุศรี และวัตถุมีรัฐ ภูมิธรรม ตลอดจนเป็น เครื่องวัดความภูมิใจสูญหายไปเสียแล้ว ส่วนค่านิยม ทางสังคมและการเมืองก็เพี้ยนและเขวกันจนหาคุณค่าอะไรได้ยาก เรื่องของการเมืองนั้น เป็นเรื่องของการแสวงหาอำนาจ ใช้อำนาจเป็นเครื่อง นำทางธรรมะ การฉ้อราษฎร์บังหลวง และการคอร์รัปชั่น จึงเคลื่อนบ้าน เคลื่อนเมือง ทำให้ มองเห็นว่า การเมืองนั้นช่างไร้ระบบคุณค่าเสียเหลือเกิน สำหรับค่านิยมทางสังคมและเศรษฐกิจ นั้นเล่าก็เข้าขึ้นกลียุคเข้าไปทุกที เศรษฐกิจเป็นเรื่องของการแสวงหากำไรทางด้านวัตถุ อันเป็น การเพิ่มโลกจรรีตให้เกิดขึ้นในตัวมนุษย์ ถ้ามิได้อาศัยธรรมะเป็นเครื่องสกัดกั้นไว้บ้าง ก็มีแต่ทางจะ เพิ่มโลกจรรีต ให้สูงยิ่งขึ้นไป จนถึงขั้นตัวใครตัวมัน¹³

ดร. เรือง เจริญชัย ได้กล่าวว่าตามที่คณะรัฐมนตรีได้ประกาศนโยบาย 4 ประการ เกี่ยวกับการประหยัด การนิยมไทยวินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมือง เป็นนโยบาย เฉพาะกาลนั้น ก็เพราะรัฐบาลเห็นว่า สิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาที่รบกวนที่จะต้องแก้ไข และให้หน่วย ราชการ รวมทั้งรัฐวิสาหกิจรับไปดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ

¹¹ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 หน้า 99.

¹² วีระ บำรุงรักษ์, "ที่พึงประสงค์ในสังคม" เรื่องเดิม หน้า 62.

¹³ บรรจง ชูสกุลชาติ. "ความหมายและปัญหาของวัฒนธรรม," มิตรครู

และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก็ได้สั่งการไปยังหน่วยงานในสังกัดทั่วประเทศ แต่ก็ยังไม่ทราบผลว่า ดำเนินการตามนโยบายไปได้มากน้อยเพียงใด¹⁴

ฉะนั้น การวิจัยเรื่อง ค่านิยมแห่งชาติในแง่ของนโยบาย 4 ประการ ของรัฐบาลอัน ได้แก่ การประหยัด การนิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมือง และผลกระทบที่มีต่อการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม และการเมือง จึงเป็นความจำเป็น และความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อจะได้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการปรับปรุง วางแผนพัฒนา เผยแพร่งานวัฒนธรรม หรือการจัดทำแผนปฏิบัติงาน สอนนโยบายวัฒนธรรมระดับชาติ และ แก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ว่า การพัฒนาประเทศทั้งทางด้าน การศึกษา เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เป็นผลกระทบที่เกิดจากค่านิยมแห่งชาติ ซึ่งเป็นรากฐาน แห่งการพัฒนา อันได้แก่การประหยัดนิยมไทยวินัยของชาติ และความสะอาด ของบ้านเมืองหรือไม่
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ว่า ค่านิยมแห่งชาติมีความแตกต่างอย่างสำคัญหรือไม่ ในแง่ ของบุคคลจากภาครัฐบาล ภาคเอกชน และที่อยู่ในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค
3. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ว่า ค่านิยมแห่งชาติด้านใดที่ควรแก้ไขปรับปรุง และวางแผน ปฏิบัติการส่งเสริมสนับสนุนอย่างถูกต้อง เพื่อให้การพัฒนาประเทศทั้ง 4 ด้าน ซึ่งได้แก่ การศึกษา การเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง บรรลุเป้าหมาย

ปัญหาการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดปัญหาการวิจัยดังนี้คือ ความแตกต่างของค่านิยมแห่งชาติมีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญกับการพัฒนาประเทศหรือไม่

¹⁴ เรือง เจริญชัย, "แนวความคิดเรื่องนโยบาย 4 ประการ," วารสารวัฒนธรรมไทย . 24, 10 (ตุลาคม 2528), หน้า 15 - 22.

จากปัญหาการวิจัยนี้ ได้แยกเป็นประเด็นปัญหาย่อย ดังนี้

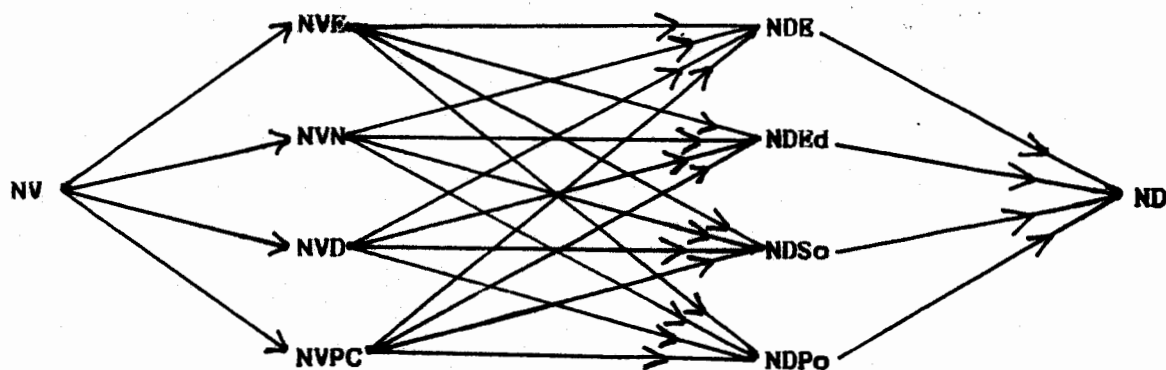
1. ค่านิยมแห่งชาติ ด้านการประหยัคนิยมไทยวินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมือง มีความแตกต่างกันหรือไม่
2. การพัฒนาประเทศทั้งทางด้านการศึกษา เศรษฐกิจสังคมและการเมือง เป็นผลกระทบที่เกิดจากค่านิยมแห่งชาติ ด้านการประหยัคนิยมไทยวินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมืองหรือไม่
3. ค่านิยมแห่งชาติด้านใด ที่ควรแก้ไขปรับปรุงและวางแผนปฏิบัติการกำหนดมาตรการหรือยุทธวิธีส่งเสริมสนับสนุนอย่างถูกต้อง เพื่อให้การพัฒนาประเทศทั้ง 4 ด้าน บรรลุเป้าหมาย

ขอบเขตของการวิจัย การวิจัยนี้มีขอบเขตของการวิจัยดังนี้ คือ

การวิจัยนี้ได้ศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมแห่งชาติ และผลกระทบที่มีต่อการพัฒนาประเทศ โดยได้ศึกษาตัวแปรเหล่านี้จากบุคลากรจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ที่มีอยู่ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคในประเทศไทย โดยศึกษาจากตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ค่านิยมแห่งชาติ (ของบุคลากรจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ที่อยู่ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค) ซึ่งแยกออกเป็นค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด ค่านิยมแห่งชาติด้านนิยมไทย ค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติ และค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การพัฒนาประเทศ ซึ่งแยกออกเป็นการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาประเทศด้านการศึกษา การพัฒนาประเทศด้านสังคม และการพัฒนาประเทศด้านการเมือง

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม เขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

- เมื่อ NV = ค่านิยมแห่งชาติ (National Values)
- NVE = ค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด (National Values of Economy)
- NVN = ค่านิยมแห่งชาติด้านนิยมไทย (National Values of Nationalism)
- NVD = ค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติ (National Values of Discipline)
- NVPC = ค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง (National Values of Public Cleanliness)
- NDE = การพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ (National Development on Economics)
- NDEd = การพัฒนาประเทศด้านการศึกษา (National Development on Education)
- NDSO = การพัฒนาประเทศด้านสังคม (National Development on Society)
- NDPO = การพัฒนาประเทศด้านการเมือง (National Development on Politics)
- ND = การพัฒนาประเทศ (National Development)

กรอบทฤษฎีการวิจัย

การวิจัยค่านิยมแห่งชาติ และผลกระทบที่มีต่อการพัฒนาประเทศนี้ ได้อยู่บนพื้นฐานของแนวความคิดเรื่องนโยบาย 4 ประการ ซึ่งพัฒนาโดย ดร. เรือง เจริญชัย¹⁵ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ¹⁶ ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แนวความคิดเรื่องนโยบาย 4 ประการ

ดร. เรือง เจริญชัย ได้กล่าวว่า ขณะที่รัฐบาลเห็นความจำเป็นที่จะต้องเร่งรัดในเรื่องของการประหยัด การนิยมไทย การมีวินัย และความสะอาดของบ้านเมือง ฉะนั้น ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม หรือองค์กรที่รับนโยบายมาปฏิบัติ ก็จะต้องช่วยกันพัฒนานิสัย นิสัยจิตใจของคนให้เป็นผู้มีวัฒนธรรม ตลอดจนการใช้จ่าย ค่านิยมและวินัยต่าง ๆ เพราะวัฒนธรรมเป็นเรื่องของวิถีชีวิตของคน เป็นเรื่องพฤติกรรมในสังคม ทางด้านสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ จึงได้กำหนดมาตรการ หรือยุทธวิธีเป็นการส่วนรวม ที่เรียกว่า "แนวความคิดเรื่องนโยบาย 4 ประการ" อันเป็นเรื่องที่สืบเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมไทยในปัจจุบัน ซึ่งมีปัญหาที่ต้องพิจารณา ดังนี้

ประการที่ 1 การประหยัด เนื่องจากการค้าของไทยกับต่างประเทศไม่ดีขึ้น สินค้าของไทยขายไม่ได้มากเท่าที่ควรจะขายได้ จึงจำเป็นต้องลดค่าเงินบาท เพื่อให้สินค้าไทยถูกลง ซึ่งจะทำให้การจำหน่ายคล่องตัวขึ้น มาตรการนี้ก็ได้นำไปดำเนินการไปแล้ว แต่ยังไม่ทราบว่า จะได้ผลประการใด ข้อนี้ก็ เป็นวิธีหนึ่งที่จะแก้ไขด้านการเงินและการคลัง แต่ก็ยังมีปัญหาอีกเรื่องหนึ่ง คือ การหาเงินรายได้เข้ารัฐ ซึ่งได้แก่ ภาษีอากรต่าง ๆ การเก็บภาษีอากรก็ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ฉะนั้นรัฐบาลจึงจำเป็นต้องตั้งงบประมาณที่ได้ตั้งไว้ ออกเป็นเงินถึง 6,000 ล้านหรือกว่านั้น โดยเฉพาะสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้รับงบประมาณเพียงปีละ 28 ล้าน ได้ถูกตัดออกเสีย 904,080 บาท ฉะนั้น งบประมาณที่จะนำมาใช้จ่ายในการประชุมสัมมนา หรือในกิจการอื่น ๆ ก็จะต้องลดลงไป เมื่อสภาพการณ์เป็นเช่นนี้ก็จำเป็นต้องประหยัด

¹⁵ เรือง เจริญชัย. "แนวความคิดเรื่องนโยบาย 4 ประการ" เรื่องเดิม. หน้า 15 - 22

¹⁶ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 - 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ยูไนเต็คนาครินทร์ 2529.

เรื่องของการประหยัด เป็นเรื่องที่จะต้องทำทุกวิถีทาง เริ่มต้นด้วยการประหยัดคน การจ้างคนมาแล้วจะใช้คนอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับงาน และแบ่งงานกันให้เหมาะสม และพยายามจ้างคนให้น้อยลง ไม่ต้องจ้างเพิ่ม ลดการทำงานล่วงเวลาให้น้อยลง เร่งทำงานในเวลา ให้มากขึ้นสำเร็จเสร็จไปโดยเร็ว พยายามลดค่าใช้จ่ายประเภทวัสดุต่าง ๆ เท่าที่สามารถจะทำได้สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นความจำเป็นของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ที่จะต้องปฏิบัติ เพราะต้องถูกตัดงบประมาณไปเกือบล้านบาท เมื่อเป็นเช่นนี้ก็มีผลกระทบไปถึงศูนย์วัฒนธรรมต่าง ๆ ด้วย งบประมาณบางอย่างที่จัดสรรให้ไปแล้ว อาจจะไม่กระทบกระเทือน เพราะคงจะไม่ถูกเรียกคืน แต่คงจะต้องตัดส่วนที่เหลือทางสำนักงานฯ ซึ่งยังไม่ได้ให้ไป เท่าที่เคยปฏิบัติมาถ้าเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีประโยชน์ เช่นบางจังหวัดมีประเพณีบั้งไฟ มโนห์รา แห่งเรือ ฯลฯ ซึ่งเห็นว่ามีความสำคัญต่อการฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น ทางสำนักงานฯ ก็อาจจะจัดสรรเงินจากงบกลางหรืองบจรรให้ไป แต่เมื่อมีกฎหมายดังกล่าว สำนักงานฯ ก็ไม่อาจจัดสรรเงินช่วยเหลือได้อีก นี่ก็เป็นเรื่องของ การประหยัด แต่เมื่อมองคุณลเสียก็อาจจะมิ เพราะเมื่อทุกคนประหยัดจนไม่มีการซื้อขายเกิดขึ้นแล้ว เศรษฐกิจของประเทศก็จะล้มลงทันที เพราะเงินไม่หมุนเวียน หมายความว่า มีเงินอยู่จำกัด ทำอย่างไรจึงจะใช้ให้ได้ประโยชน์มากที่สุด และใช้เท่าที่จำเป็นเท่านั้น รัฐบาลเห็นความสำคัญของเรื่องนี้ ก็จำเป็นต้องช่วยกันดำเนินการตามมาตรการนี้ด้วย เมื่อเป็นตัวอย่าง เพราะการประหยัดเป็นลักษณะนิสัย รวมไปถึงคำนึงด้วย จึงต้องปฏิบัติให้หน่วยราชการอื่น ๆ เห็นเป็นตัวอย่าง

ประการที่ 2 นิยมไทย เป็นทัศนคตินิสัยและค่านิยมเท่านั้น ไม่ได้หมายความถึงชาตินิยมจนไม่ลืมหืมตา จนเสียความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เช่น ให้นิยมไทย ก็เลยไม่ยอมรับความเป็นเอกลักษณ์ของชาติอื่น การปกป้องสินค้าไทยด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้อง หรือการปฏิเสธการนำเข้าสินค้าต่างประเทศ ก็อาจเป็นผลเสียระหว่างประเทศได้ ฉะนั้น การนิยมไทยในที่นี้ จึงหมายถึงการนิยมใช้สินค้าไทย ที่ทำในประเทศไทย และการนิยมขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เช่น การแต่งงานแบบไทยอย่างประหยัด การนิยมใช้ภาษาไทย ทั้งภาษาเขียนและภาษาพูดอย่างประหยัด ถ้อยคำไม่ให้ยึดถือ ไม่ผูกภาษาไทยปนภาษาต่างประเทศ การแต่งกายแบบไทย หรือใช้เครื่องแบบซึ่งประหยัดดี

ประการที่ 3 วินัยของชาติ เรื่องวินัยเป็นเรื่องยากมากสำหรับข้าราชการ เราต้องยอมรับว่า ลักษณะนิสัยของคนไทย มีบกพร่องอยู่อย่างหนึ่งคือ ความมั่งง่าย ความไม่มีระเบียบวินัย การขาดวินัยก็คือการไม่อยู่ในกรอบหรือกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนที่สังคมยอมรับ เช่น ต้องการจะข้ามถนนตรงไหนก็ข้าม อยากรจะทิ้งเศษขยะที่ไหนก็ทิ้ง จะขึ้นรถประจำทางก็แย่งกันขึ้น ความเห็นแก่ตัวและมั่งง่ายเช่นนี้ ทำให้ชาติวินัย

ความจริงข้าราชการไม่ว่าจะเป็นพลเรือนหรือทหารก็ล้วนแต่มีระเบียบวินัยด้วยกันทั้งสิ้น

เราเขียนวินัยเป็นกฎหมายไว้ แต่เราไม่ปฏิบัติตามวินัย เช่น การมาทำงานไม่ตรงเวลาหรือการทำงานเฉื่อยชา เมื่อมีคนมาติดต่องานก็ลัดวันประกันพรุ่งจนเขาเบื่อหน่าย ต้องให้สินจ้างรางวัลถึงจะทำให้ ทางฝ่ายทหารก็มีวินัยต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ มิฉะนั้นแล้วเวลาออกศึกอาจเกิดความบกพร่องฝ่ายแพ้ซ้ำอีกได้ ในส่วนประชาชนเองก็ต้องมีวินัยคือต้องเคารพกฎเกณฑ์ของบ้านเมือง ซึ่งมีอยู่มากมาย อย่างเทศบาลก็ต้องมีกฎข้อบังคับในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้บ้านเมืองเป็นระเบียบเรียบร้อย แม้แต่การเดินทาง การจราจรก็ต้องมีกฎข้อบังคับ ไม่เช่นนั้นก็จะเกิดความสับสนวุ่นวาย การตรงต่อเวลาการแต่งกายและการเคารพธงชาติ เป็นการฝึกวินัย คือเราก็คือเรารักชาติศาสนาพระมหากษัตริย์อันเป็นหลักสำคัญ การเคารพธงชาติก็เป็นการแสดงความจงรักภักดีต่อสถาบัน ฉะนั้นจึงน่าจะสละเวลาเคารพธงชาติให้พร้อมเพรียงกัน การรณรงค์กลุ่มข้าราชการนักเรียนนักศึกษา ไปสู่ประชาชน ก็จะสำเร็จวัตถุประสงค์ในที่สุด

ประการที่ 4 เรื่องของความสะอาดนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำชับเป็นพิเศษ เพราะความสะอาดเกี่ยวพันกับเรื่องวินัยด้วย ปัจจุบันนี้กรุงเทพฯ ถูกจัดให้เป็นเมืองที่สกปรกอยู่ในอันดับที่ 6 ของโลก ซึ่งถ้าดูตามถนนหนทาง ก็ไม่ค่อยจะสกปรกเท่าไรนัก แต่ถ้าเข้าไปดูตามตรอกตามสวนสาธารณะ สถานีขนส่งสถานีรถไฟหรือแม้กระทั่งขบวนรถไฟเอง ห้องน้ำห้องส้วม ก็ล้วนแต่สกปรกไปทั้งนั้น ในสถานที่ราชการซึ่งมีผู้คนมาก ทั้งข้าราชการเองและผู้นำติดต่อกัน ความสกปรกยิ่งทวีมากขึ้น ฉะนั้น สิ่งที่เราควรระวังก็คือ ต้องรักษาความสะอาดสำนักงานอยู่เสมอ และขจัดความสกปรกให้หมดไปทุกวัน เมื่อทำงานเป็นปกตินิสัยแล้ว ก็จะไม่เกิดความเคยชินไปเอง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทั้ง 5 แผน ในระยะเวลา 25 ปีที่ผ่านมา ได้ช่วยยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศ และความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ ในแง่รายได้ประชาชาติส่วนรวมได้เพิ่มขึ้นถึง 18 เท่า จากประมาณ 58,9๗๗ ล้านบาทในปี 25๐4 เป็น 1,๐41,92๐ ล้านบาทในปี 2528 ในขณะที่รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลเพิ่มขึ้นประมาณ 10 เท่าจาก 2,15๐ บาทต่อคนในปี 25๐4 เป็น 2๐,42๐ บาทต่อคนในปี 2528 ส่วนด้านการพัฒนาสังคมนั้นก็ได้มีการยกระดับและกระจายบริการสังคมออกไปอย่างกว้างขวาง ทั้งทางด้านการศึกษา สาธารณสุข เป็นผลให้คุณภาพของประชาชนชาวไทยดีขึ้นเป็นส่วนใหญ่ เช่นทางด้านการศึกษา สามารถขยายโรงเรียนระดับมัธยมได้ครบทุกอำเภอ ทางด้านสาธารณสุขมีโรงพยาบาลอำเภอ ที่เปิดบริการแล้วถึงร้อยละ 92 ของจำนวนอำเภอทั้งหมดและสถานีอนามัยร้อยละ 98 ของจำนวนตำบลทั้งหมดรวมทั้งการให้บริการสาธารณสุขมูลฐาน ได้ถึงระดับหมู่บ้านไม่ต่ำกว่าร้อยละ 9๐ ของจำนวนหมู่บ้านในเขตชนบททั่วประเทศ

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 มีจุดมุ่งหมายหลักจะยกระดับการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต ควบคู่ไปกับการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมที่สะสมมาตั้งแต่อดีต ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนชาวไทยมีรายได้ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่และสภาพจิตใจที่ดีขึ้น ดังนั้นประเด็นหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ก็คือทำอะไรจึงจะสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเพื่อให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวสูงกว่าในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 ที่ผ่านมา โดยคำนึงถึงทั้งอัตราและลักษณะของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ที่จะไม่ก่อให้เกิดการบั่นทอนความมั่นคงและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การเงิน การคลัง ตลอดจนให้มีการเพิ่มการจ้างงาน และการกระจายรายได้ที่เหมาะสม นอกจากนี้จะต้องคำนึงถึงการแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการเสริมสร้างความเป็นธรรม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนชาวไทยให้ทั่วถึงอีกด้วย

จากแนวความคิดเรื่องนโยบาย 4 ประการ ด้านการประหยัด การนิยมไทย การมีวินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมือง กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นำมาสู่การตั้งสมมติฐานของการวิจัยได้ดังนี้คือ ความแตกต่างของค่านิยมแห่งชาติ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการพัฒนาประเทศ

สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัยมีดังนี้

"ความแตกต่างของค่านิยมแห่งชาติ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการพัฒนาประเทศ"

ในการทดสอบสมมติฐานในการวิจัยนี้ จะใช้สมมติฐานทางสถิติต่อไปนี้สำหรับทดสอบ

สมมติฐานข้อที่ 1 ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ในค่านิยมแห่งชาติระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชน ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

สมมติฐานข้อที่ 2 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด และการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

สมมติฐานข้อที่ 3 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัดและการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

สมมติฐานข้อที่ 4 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด และการพัฒนาประเทศด้านสังคม ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

สมมติฐานข้อที่ 15 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติ ด้านความสะอาดของบ้านเมืองและการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบ แบบสอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

สมมติฐานข้อที่ 16 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติ ด้านความสะอาดของบ้านเมืองและการพัฒนาประเทศด้านสังคม ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบ สอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

สมมติฐานข้อที่ 17 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติ ด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศด้านการเมือง ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านผลงานวิจัยได้ตรงกัน จึงได้นิยามคำศัพท์ที่เป็นคำหลัก ๆ ไว้ดังต่อไปนี้

ค่านิยมแห่งชาติ หมายถึงค่านิยมแห่งชาติ ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ประกาศนโยบาย 4 ประการ เกี่ยวกับการประหยัด การนิยมไทย วิถีของชาติ และความสะอาดของบ้านเมือง เป็นนโยบายขยายเฉพาะกาล ซึ่งเผยแพร่โดยคณะกรรมการส่งเสริมศีลธรรม วัฒนธรรม และวิถีของชาติ

การพัฒนาประเทศ หมายถึงการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านการเมือง ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การเสนอรายงานการวิจัย

บทที่ 1 เป็นบทนำ ในบทนี้ได้เสนอปัญหาที่นำไปสู่การวิจัย ความสำคัญของปัญหาที่ทำการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย ปัญหาการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย กรอบทฤษฎีการวิจัย สมมติฐานในการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

บทที่ 2 เป็นเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ความหมายและคุณลักษณะของค่านิยม ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงค่านิยม ระบบค่านิยมของสังคมไทย ค่านิยมใหม่และค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ การพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม และการเมือง งานวิจัยของต่างประเทศและในประเทศที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม

บทที่ 3 เป็นบทที่เกี่ยวข้องกับวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ตอนที่ 1 ได้แก่ช่วงระยะก่อนการรวบรวมข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยประชากรและหน่วยตัวอย่างข้อมูลและแหล่งของข้อมูล เครื่องมือที่

ใช้ในการวิจัย ตอนที่ 2 ได้แก่ช่วงระยะเวลาการรวบรวมข้อมูล และจัดกระทำกับข้อมูล ตอนที่ 3 ได้แก่ช่วงระยะเวลาการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งได้แก่ข้อมูลและข้อความจริงทั่วไป เกี่ยวกับหน่วยตัวอย่าง การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1-17 และผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

บทที่ 5 ซึ่งเป็นบทสุดท้าย เป็นการสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะต่าง ๆ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม : ความหมาย

คำนิยามหมายถึงมาตรฐานซึ่งจะตัดสินในการเลือกของการปฏิบัติ เพื่อที่บุคคลจะได้ใช้เป็นช่องทางสนองความต้องการของตน¹

คำนิยาม เป็นมากกว่าสิ่งที่ชอบ คำนิยามยังเป็นที่มาของแบบของความรู้สึกซึ่งก่อตัวและจัดระบบขึ้นอย่างถาวร มีคุณภาพหรือความสามารถในเชิงประเมินค่า มีเป้าหมายทำให้เกิดทางเลือกและทางปฏิบัติ²

คำนิยามหมายถึง แนวความคิดที่เป็นนามธรรมทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งไม่ผูกพันกับทัศนคติอันหนึ่งอันใด สิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือสถานการณ์ใด ๆ เป็นตัวแทนทางความคิดความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติ (Ideal modes of conduct) และจุดหมายปลายทางของชีวิต (Ideal terminal goals)³

คำนิยาม หมายถึงแนวความคิด (conception) หนึ่งซึ่งมีความชัดเจนและแน่นอน มีความแตกต่างกันไปตามลักษณะของบุคคลหรือของกลุ่มบุคคล เป็นแนวความคิดซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกแบบของการปฏิบัติ วิธีการและเป้าหมายของการปฏิบัติ⁴

¹ Everett Hagen, On the Theory of Social Change : How Economic Growth Begin [Homewood, Ill : Dorsey Press, 1962], p.113.

² Vern L. Bengtson and Mary Christine Lovejoy, "Value, Personality and Social Structure : An International Analysis," in Linking Social Structure and Personality, ed. Glen H. Elder, Jr. [Beverly Hills : Sage Publication, 1973], p.105.

³ Milton Rokeach, The Nature of Human Values [New York : Free Press, 1973], p.7

⁴ Clyde Kluckhohn. "Values and Value - Orientations in the Theory of Action" in Toward a General Theory of Action. ed. Talcott Parsons and Edward A. shils (Cambridge. Mass : Harvard University Press. 1951), P. 395.

ค่านิยม เป็นความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเป็นที่พึงปรารถนาหรือสิ่งที่ดี และสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่พึงปรารถนาหรือสิ่งที่ไม่ดี ถ้าบุคคลใดยอมรับค่านิยมใดเป็นของตน ค่านิยมนั้นจะเป็นจุดหมายของบุคคลนั้น ค่านิยมจะสะท้อนวัฒนธรรมและสังคมและทุกคนในสังคมมีส่วนร่วมกันในค่านิยมนั้น ๆ^๖

ค่านิยม หมายถึงสิ่งที่นิยมยึดถือประจำใจ ที่ช่วยตัดสินใจในการเลือก ตราบใดที่มนุษย์ต้องเลือกต้องตัดสินใจในการกระทำอยู่ มนุษย์ต้องอาศัยคุณค่าประจำตัวเป็นเครื่องกำหนด แม้กระทั่งสิ่งที่ทำงานเคยชินเป็นนิสัยมีคุณค่าที่ชอบให้ทำเช่นนั้นกำหนดอยู่ มิฉะนั้นแล้วก็คงไม่ยินดีที่จะทำงานกลายเป็นนิสัย ฉะนั้นเมื่อเกิดเป็นคนแล้วจะเลือกทำอะไรจะต้องอาศัยคุณค่าที่ตนยึดถือเป็นเครื่องกำหนดตัดสินใจ^๗

ค่านิยม หมายถึงผลผลิตของสังคมวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่บุคคลสถาบันสังคมและวัฒนธรรมของชาติหนึ่ง ๆ เห็นดี เห็นมีค่าควรแก่การยึดถือปฏิบัติโดยผ่านการสอนการเรียนรู้ทางสังคมที่สั่งสมกันมาเป็นเวลานาน ค่านิยมใดที่ได้รับการตอกย้ำเสริมแรง (reinforced) อย่างสม่ำเสมอเป็นเวลานานจากทุกระดับของระบบสังคมตั้งแต่ระดับเอกบุคคลระดับกลุ่มสถาบันสังคม ไปจนถึงโครงสร้างทางสังคม แล้วค่านิยมนั้น ๆ ก็ฝังลึก (internalized) เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพด้วย^๗

ค่านิยม มีคุณสมบัติเป็นแรงจูงใจ ผลักดันการแสดงออกมาในรูปของการกระทำที่สอดคล้องกับค่านิยมความเชื่อที่อยู่ใใจ ด้วยเหตุนี้ผู้ที่มีความนิยมในเรื่องใดสิ่งใด ก็มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมในเรื่องเดียวกันนั้นสูงไปด้วย^๗

^๖ David Krech, Richard S. Crutchfield and Egerton L. Ballachey, Individual in Society (New York : McGraw-Hill Book Co., Inc., 1962), p. 102.

^๗ พัทธยา สายพู. โลกสมมติ (กรุงเทพมหานคร : ศึกษิตสยาม. 2516). หน้า 52 - 53.

^๗ คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. รายงานการสัมมนาระดับชาติ เรื่อง "ภาวะสังคมไทย" ระหว่างวันที่ 19 - 21 เมษายน 2525 หน้า 44.

^๗ เรื่องเดียวกัน หน้า 45

คุณลักษณะของค่านิยม ค่านิยมมีลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมมีลักษณะยืนยงถาวร (Enduring quality) ความไม่เปลี่ยนแปลง เหตุที่มีลักษณะยืนยงก็เพราะมนุษย์ได้ถูกสั่งสอนตามกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ตั้งแต่เด็ก เกี่ยวกับค่านิยมต่าง ๆ เช่น "ความซื่อสัตย์" "กตัญญูกตเวทิต์" "น้ำใจ" ในลักษณะของความแน่นอนอย่างเต็มที่ และถูกตอกย้ำโดยระยะเวลา

อย่างไรก็ดี ค่านิยมไม่ใช่จะมีลักษณะคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงเลย เนื่องจากค่านิยมต่าง ๆ มีระดับความสำคัญแตกต่างกันและค่านิยมเหล่านี้ซึ่งมีความคงที่พอสมควร ได้ถูกจัดอันดับเข้าเป็นระบบตามความสำคัญ การเปลี่ยนแปลงของค่านิยมจึงอาจเกิดขึ้นได้ด้วยประสบการณ์ในช่วงชีวิตของคน แต่การเปลี่ยนแปลงจะไม่เกิดขึ้นในลักษณะชั่วคราวชั่วยามตามอารมณ์ขึ้นลงของมนุษย์

2. ค่านิยมมีลักษณะเปรียบเทียบความสำคัญ (The Relative Quality of Value)

เนื่องจากในชีวิตความเป็นจริงเราจะพบว่า เมื่อเด็กโตขึ้นและมีประสบการณ์จากกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม (socialization) มากขึ้น มีโอกาสพบเห็นว่าในแต่ละสถานการณ์ที่เขาประสบ ไม่ได้มีค่านิยมเดียวอย่างที่พ่อแม่สั่งสอนไว้ แต่มีหลายค่านิยมที่อยู่ในสถานการณ์เดียวกัน และเขาพบว่าคนจะให้ความสำคัญแก่ค่านิยมบางอย่างมากกว่าค่านิยมอีกอย่างหนึ่งเป็นสิ่งที่พ่อแม่ไม่ได้สอนโดยตรง แต่เป็นสิ่งที่เด็กเรียนรู้จากคำสั่งสอน ประกอบกับการสังเกตจากการกระทำอันเป็นบรรทัดฐานของคนในสังคมของเขา ด้วยการเรียนรู้เช่นนี้เมื่อเขาเองมีโอกาสประสบกับ "ค่านิยม" ที่ไม่สอดคล้องกัน และต้องการตัดสินใจเลือกค่านิยมอันใดอันหนึ่ง เขาก็จะเลือกตามสิ่งที่เขาได้รู้ได้เห็นมา ด้วยเหตุนี้โดยไม่รู้ตัวเขาจึงจัดลำดับค่านิยมโดยให้ความสำคัญเพื่อมล้าต่ำสูงกันตามทัศนวิสัย และนำมาประสานกันจัดเป็นลำดับค่าสูงเข้าเป็นระบบ (hierarchically organized system) ซึ่งภายในระบบนี้แต่ละค่านิยมจะถูกจัดเรียงลำดับตามความสำคัญ มากสุดไปหาน้อยที่สุด ความสำคัญนี้เป็นความสำคัญที่เทียบเคียงซึ่งกันและกันในระหว่างค่านิยมต่าง ๆ (relative importance among values)

3. ค่านิยมมีลักษณะเป็นความเชื่อ (beliefs)

ค่านิยมเป็นความเชื่อชนิด "พรรณนากำหนด" (prescriptive or proscriptive) ซึ่งเป็นความเชื่อที่มีทิศทางและเป้าหมายบ่งถึงวิถีทางของการปฏิบัติ (means of action) หรือ

รายละเอียดอยู่ใน สุนทรีย์ โคมิน. ค่านิยมและระบบค่านิยมไทย : เครื่องมือในการสำรวจ (กรุงเทพฯ สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2522) หน้า

จุดหมายปลายทางของการปฏิบัติ (end or action) อันเป็นที่ปรารถนาด้วย "ความเชื่อ" จึงประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วนคือ (1) ความระลึกรู้ (cognitive) (2) ความรู้สึกผูกพัน (affective) และ (3) พฤติกรรม (behavioral) คือ

ค่านิยมมีลักษณะเป็นความระลึกรู้ (cognitive) ในความหมายที่ว่าบุคคลหนึ่งรู้ในทางที่ถูกของการประพฤตินั้นหรือรู้ในเป้าหมายที่ถูกในชีวิตของเขา

ค่านิยมมีลักษณะเป็นความรู้สึกผูกพัน (affective) ในความหมายที่ว่าบุคคลนั้นมีอารมณ์อ่อนไหวเกี่ยวข้องกับค่านิยมนั้น คือชอบค่านิยมนั้นหรือเกลียด เห็นด้วย สนับสนุนหรือไม่เห็นด้วย และคัดค้านค่านิยมนั้น

ค่านิยมมีองค์ประกอบของพฤติกรรม (behavioral) อยู่ในตัวในความหมายที่ว่า เป็นตัวแทรกซ้อนที่นำไปสู่พฤติกรรมเมื่อถูกกระตุ้นให้เกิดมีการกระทำ (activated) ขึ้น

ค่านิยม มี 2 ชนิด คือ¹⁰

1. ค่านิยมจุดหมายปลายทาง (terminal value) หรือจุดปลายทางปลายทางของชีวิตที่พึงปรารถนา (end - state of existence) มีสองชนิดคือ

(ก) ค่านิยมจุดหมายปลายทางส่วนบุคคล คือค่านิยมที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ตัวบุคคล (self-centered) หรืออยู่ภายในตัวบุคคล (intra - personal) เช่นความสงบสุขทางใจ เป็นต้น

(ข) ค่านิยมจุดหมายปลายทางส่วนสังคม คือค่านิยมที่มีศูนย์กลางอยู่ที่สังคม (society - centered) หรืออยู่ระหว่างบุคคล (interpersonal) เช่นสันติสุขในโลก หรือการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ เป็นต้น

2. ค่านิยมวิถีปฏิบัติ (instrumental values) หรือวิถีทางในการประพฤตินิติปฏิบัติที่นำไปสู่ปรารถนา (mode of conduct) มีสองชนิด คือ

(ก) ค่านิยมวิถีปฏิบัติส่วนจริยธรรม คือ ค่านิยมที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ด้านจริยธรรม (moral values) เน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งหากค่านิยมนี้ถูกละเมิด จะรู้สึกสำนึกผิด (guilt feeling) หรือขัดต่อมโนธรรมภายในใจ เช่นค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ เป็นต้น

(ข) ค่านิยมวิถีปฏิบัติส่วนความสามารถ (competence values) หรือค่านิยมสร้างตน (self-actualization) ซึ่งเสริมให้เป็นตัวของตัวเองอย่างเต็มที่ ไม่เกี่ยวพันกับด้านจริยธรรม (morality) การละเมิดค่านิยมประเภทนี้ จะทำให้เกิดความรู้สึกอับอาย (shame feeling) ที่ขาดความสามารถคล่องตัวเช่นค่านิยมเกี่ยวกับความสามารถและประสิทธิภาพของบุคคล เป็นต้น

¹⁰ สุนทรี โดมิน. ค่านิยมและระบบค่านิยมไทย. หน้า 17 - 19.

ค่านิยมทั้ง 2 ชนิด จะมีจำนวนแตกต่างกัน มีผู้ประเมินว่าคนเราจะมีค่านิยมจุดหมายปลายทางประมาณ 18 ค่านิยม แต่จะมีค่านิยมวิถีปฏิบัติประมาณ 60 - 70 ค่านิยม ¹¹

ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงค่านิยม

มิลตัน โรเก (Milton Rokeach) ¹² ได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงค่านิยม ซึ่งนำไปสู่การการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งเขาเสนอว่าพฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นผลเนื่องมาจากปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่าง "ทัศนคติที่มีต่อสิ่ง ๆ หนึ่ง" (attitude - toward - object) และ "ทัศนคติที่มีต่อสถานการณ์" (attitude - toward - situation) ทัศนคติตามความหมายของ Rokeach ได้แก่ ผลรวมของความเชื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับ "สิ่งที่เป็นข้อเท็จจริง" (matters of fact) และ "สิ่งที่ถูกประเมิน" (matters of evaluation) โดยมีการจัดระบบการรับรู้ต่อสิ่งเหล่านี้ไว้ในลักษณะการที่นำพาให้บุคคลหนึ่งปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และ/หรือต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ตามความเชื่อเหล่านั้น

ขณะที่ทัศนคติเป็นผลรวมของความเชื่อหลาย ๆ ความเชื่อ แต่ค่านิยม (value) เป็นสิ่งที่เกิดจากความเชื่อเพียงอย่างเดียวที่เป็นพื้นฐานสำคัญต่อพฤติกรรมและการกระทำทั้งมวลของบุคคล

ค่านิยมตามความหมายของ Rokeach อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ ค่านิยมวิถีปฏิบัติ (instrumental value) ซึ่งได้แก่ความเชื่อที่มีการประเมินเป็นวิถีความประพฤติกฎปฏิบัติแบบใดแบบหนึ่ง ว่าเป็นสิ่งที่บุคคลและสังคมยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติในทุกสถานการณ์ และต่อสิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่เผชิญอยู่ ค่านิยมจุดหมายปลายทางชีวิต (terminal value) หมายถึงความเชื่อที่มีการประเมินว่าจุดหมายปลายทางของการมีชีวิตอยู่เป็นอย่างไร เป็นสิ่งที่บุคคลและสังคมควรเฝ้าหา

ทฤษฎีของ Rokeach นี้มีสมมติฐานที่สำคัญว่า โดยทั่วไปแล้วมนุษย์เรานี้จะเลือกที่จะเปลี่ยนแปลงหรือปรับหัวต่อเมื่อเผชิญกับความขัดแย้ง (conflict) หรือความไม่แน่นอน ไม่คงเส้นคงวา ดังนั้นบุคคลจะมีการเปลี่ยนแปลงค่านิยมก็ต่อเมื่อเกิดสภาวะของความรู้สึกที่ระส่ำระสาย ซึ่งสภาวะดังกล่าวมาจากการที่ค่านิยมสองด้านเกิดขัดกัน หรือค่านิยมกับทัศนคติต่าง ๆ ขัดแย้งกัน

¹¹ Milton Rokeach, The Nature of Human Values (New York : Free Press, 1973), p. 11

¹² Milton Rokeach, Beliefs, Attitudes and Values ; A Theory of Organization and Change (San Francisco : Jossey - Bass, 1970), PP. 135 - 167.

หรือค่านิยมของบุคคลหนึ่งขัดแย้งกับค่านิยมของกลุ่มที่เขาเป็นสมาชิกอยู่ Rokeach เห็นว่าความขัดแย้งทางการรับรู้มักจะเกิดขึ้น เมื่อค่านิยมที่เป็นจุดหมายปลายทางของชีวิตสองอย่างขัดแย้งกัน ทั้งนี้เพราะค่านิยมจุดหมายปลายทาง ถือว่าเป็นแกนกลาง (central position) ของระบบค่านิยม - ทศนคติ - และพฤติกรรมทั้งหมด

สุงทรี โคมิน¹³ ได้กล่าวถึงกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางค่านิยมว่า เนื่องจากพฤติกรรมของคน ๆ หนึ่งไม่ได้ถูกกำหนดโดยค่านิยมเดิมาเท่านั้น แต่บ่อยครั้งที่การกระทำอันเดียวหรือหลายอันที่ต่อเนื่องกันถูกผลักดัน หรือนำโดยกลุ่มค่านิยม (clusters of values) เพราะฉะนั้น เมื่อค่านิยมอันหนึ่งได้รับการเรียนรู้ก็จะเข้ามาประสานกับค่านิยมอื่น ๆ ในรูปของระบบค่านิยม ซึ่งแต่ละค่านิยมจะถูกจัดลำดับความสำคัญ ภายในระบบค่านิยมนั้น ๆ การมองค่านิยมตามแนวความคิดนี้ ทำให้สามารถให้คำจำกัดความที่ชัดเจนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของค่านิยมว่า เป็นการจัดลำดับความสำคัญใหม่ (reordering of priorities) และทำให้สามารถมองระบบค่านิยมทั้งหมดเป็นระบบที่มีความยืดหยุ่นพอสมควร (relatively stable over time) คือมีความยืดหยุ่นคงที่พอจะทำให้เราได้เห็นความเหมือนกันและความต่อเนื่องกัน (continuity) ของบุคลิกภาพเด่นเฉพาะ (unique personality) ที่เป็นผลของกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมภายในวัฒนธรรมหนึ่ง

แต่ก็มีการเปลี่ยนลำดับค่านิยมใหม่เกิดขึ้น อันเป็นผลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไป สังคมที่เปลี่ยนไปและจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่เปลี่ยนไป ความแปรผัน (variations) ที่อาจเกิดขึ้นได้ เป็นผลของตัวแปรต่าง ๆ เช่น การพัฒนาทางสติปัญญา ระดับการฝังลึก (internalization) ของค่านิยมทางวัฒนธรรมสถาบันต่าง ๆ ความแตกต่างกันในบทบาททางเพศ (sex roles) บทบาททางการเมือง และทางศาสนา เป็นต้น

การเปลี่ยนแปลงค่านิยม จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางทศนคติที่เกี่ยวข้องด้วยมากมาย ในขณะที่การเปลี่ยนทศนคติไม่จำเป็นต้องกระทบถึงระบบค่านิยม ด้วยเหตุผลอันเดียวกันกับการเชื่อมโยงทศนคติบางอันกับ "ค่านิยม" ที่สำคัญมากกว่าที่จะช่วยทำให้เพิ่ม "แรงต่อต้านความเปลี่ยนแปลง" มากกว่าการเชื่อม "ค่านิยม" ที่มีความสำคัญน้อยกว่า ทั้งนี้เพราะทศนคติมีคุณสมบัติเป็นเครื่องมือ (instrumentality) ที่จะนำไปสู่การรักษาไว้ซึ่งค่านิยมบางค่านิยม¹⁴

กระบวนการเกิดและเปลี่ยนแปลงค่านิยมของบุคคลใด ๆ ได้เริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่เด็ก Rokeach กล่าวว่าในวัยเด็ก ๆ การเรียนรู้ของเด็กในเรื่องบรรทัดฐานต่าง ๆ เช่นความซื่อสัตย์ ความร่วมมือร่วมใจ ความสุภาพ จะก่อให้เกิดเป็นค่านิยมขึ้นโดยการเรียนรู้บรรทัดฐานเหล่านี้ถูกฝังแน่น

¹³ สุงทรี โคมิน ค่านิยมและระบบค่านิยมไทย หน้า 19.

¹⁴ เรื่องเดียวกัน. หน้า 20.

และต่อเนื่อง จะเกิดเป็นระบบค่านิยมตามลำดับชั้น (hierarchically organized) ที่มีความมั่นคงยากที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงระบบเช่นนี้ Rokeach อธิบายว่า เป็นระบบของการเรียนรู้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ เมื่อเลือกสรร (making choices) และเมื่อแก้ไขความขัดแย้ง (resolving conflicts) ที่จะเกิดจากแบบของพฤติกรรมหรือค่านิยมจุดหมายปลายทางที่ต่างกัน¹⁵

เมื่อเด็กได้เติบโตขึ้นการอบรมเรียนรู้ที่ได้จากโรงเรียน ตลอดจนสถาบันการศึกษาที่สูงขึ้น จะปลูกฝังค่านิยมจุดหมายปลายทางและค่านิยมวิถีปฏิบัติ เช่น ค่านิยมของความสุข ความมีเกียรติ การรักความยุติธรรม การเป็นตัวของตัวเอง เป็นต้น ในระยะเวลาเดียวกัน บุคคลนั้นก็อาจจะได้สัมผัสกับชีวิตที่เป็นจริงในสังคม ซึ่งมีการดิ้นรนต่อสู้เพื่อสนองความต้องการ (needs) ของมนุษย์ในสังคม เพิกฏกับค่านิยมในสังคมต่าง ๆ ที่ไม่ได้ไปพร้อมกัน ซึ่งมีผู้อธิบายสภาพของสังคมในแง่ของตัวกระทำ (actor) การเปลี่ยนแปลงทางค่านิยมไว้ว่าดังนี้

สังคมในปัจจุบันเป็นสังคมที่ยุ่งยากซับซ้อน เป็นสังคมที่ไม่มีลักษณะของความเหมือนกัน (heterogeneous) ไปกันหลายทิศหลายทาง และค่านิยมก็จะเกิดมีหลายชุด (sets of values) ซึ่งทำให้เกิดความขัดแย้งกันในจุดยืนของค่านิยม (value position) อย่างพลิกเสี้ยวไม่ได้ ความสับสนจึงเกิดขึ้นเนื่องจากถูกรอบล้อมสั่งสอนแต่เด็กให้ยึดถือในความซื่อสัตย์ตรงไปตรงมา แต่กลับมาเห็นความฉ้อโกง ความไม่มีหลักเกณฑ์ของศีลธรรม และจริยธรรมในโลกของผู้ใหญ่ เกิดเป็นความขัดแย้งระหว่างค่านิยมผู้ใหญ่และค่านิยมเด็ก ด้วยเหตุนี้ทางเลือกของเด็กก็คือ ถ้าไม่ปรับเปลี่ยนค่านิยมของตนเองเข้าไปอยู่ในระบบที่เป็นจริงเพื่อความอยู่รอด ก็ต้องถูกมองว่าเป็น "คนโง่" หรือ "คนบ้า" ไป¹⁶

สำหรับความขัดแย้งที่เกิดขึ้น Festinger ได้กล่าวถึงการลดความขัดแย้งโดยการเปลี่ยนค่านิยม โดยเสนอทฤษฎีความขัดแย้งของความรู้สึก (cognitive dissonance) ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอย่างสูง รวมทั้งการเปลี่ยนบุคลิกภาพด้วย เขาเสนอว่าเมื่อบุคคลมีความรู้สึกไม่คงเส้นคงวา (inconsistency cognitions) ความขัดแย้งก็จะเกิดขึ้น เพราะว่าความขัดแย้งเป็นสิ่งที่ไม่นิ่งประสงค์ของบุคคล พฤติกรรมต่อมาของเขาจึงถูกสั่งให้ลดความขัดแย้งลงซึ่งมักจะทำได้โดยการเปลี่ยนความรู้สึกเดิม และสร้างเพิ่มเติมความรู้สึกใหม่ และเมื่อเกิดการขัดแย้ง (dissonant) ในบุคลิกภาพ การเปลี่ยนแปลงในบุคลิกภาพจะเป็นตัวลดความขัดแย้งในตัวลง การเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางศีลธรรม (moral value) เป็นเหตุที่เกิดจากการลดความขัดแย้งลง

¹⁵ Milton Rokeach, Beliefs, op. cit., p. 161.

¹⁶ คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. รายงานการสัมมนาเรื่องภาวะสังคมไทย ระหว่างวันที่ 19 - 21 เมษายน 2525. หน้า 40.

เมื่อใดก็ตามที่บุคคลถูกยั่วเข้า (temptation) ให้ต่อสู้กับค่านิยมทางศีลธรรมเขาจะเกิดความไม่พอใจ (dissonant) ยิ่งเมื่อแรงจูงใจ (motivation) ที่จะต่อสู้กับค่านิยมทางศีลธรรมมีมากเท่าไร ความไม่พอใจก็จะมีมากเท่านั้น ในขณะที่คนเรามีความพอใจ (consonant) เป็นตัวเลือกค่านิยมทางศีลธรรม โดยเชื่อว่าพฤติกรรมที่ผิดเป็นสิ่งไม่พึงกระทำ ความพอใจมีมากขึ้นการเปลี่ยนแปลงค่านิยมหรือพฤติกรรมก็จะมีน้อยลง¹⁷

ในการต่อสู้เพื่อรักษาค่านิยมไว้ นั้น มีผู้ทำการศึกษาระบบการเปลี่ยนแปลงของค่านิยมที่เกี่ยวข้องไว้ว่า บุคคลจะพยายามต่อสู้เพื่อจะรักษาความคงเส้นคงวา (consistency) ระหว่างส่วนประกอบของความรู้สึก (affective) ความเข้าใจ (cognitive) และพฤติกรรม (behavioral) ซึ่งประกอบกันอยู่ภายในค่านิยมหนึ่ง หรือระหว่างสองค่านิยมหรือมากกว่า และระหว่างทุก ๆ ค่านิยมในระบบค่านิยมระบบหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นหากเกิดผลกระทบน้อยที่สุดต่อระบบการรักษาความคงเส้นคงวา ของระบบค่านิยมทั้งหมด และหากค่านิยมมีการรวมตัวหรือเกาะตัวกันอย่างแน่นหนาที่แกนกลางของระบบค่านิยม แรงต้านทานต่อการเปลี่ยนแปลงค่านิยมก็จะมีมาก แต่หากมีการเปลี่ยนแปลงเกิดที่แกนกลางของค่านิยมก็จะส่งผลกระทบต่อระบบทั้งระบบรุนแรงขึ้น¹⁸

ระบบค่านิยมของสังคมไทย

ระบบค่านิยมของสังคมไทยเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาด้วยประวัติศาสตร์อันยาวนานของชาติ เป็นระบบที่สอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณี และแบบการดำเนินชีวิตของคนในรัฐระบบค่านิยมของสังคมไทยได้ถูกปลูกฝังเข้าไปในชีวิตจิตใจของคนไทยจนเป็นสิ่งที่ยากจะแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงในระยะสั้นหรือเปลี่ยนไปในสาระสำคัญได้ จะเห็นได้ว่าในระบบค่านิยมนี้เชื่อมมีค่านิยมหลายประการที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ดีของคนไทย หรือเป็นพื้นฐานที่ไม่ดีต่อการสร้างทัศนคติบางประการ

¹⁷ อ้างใน Donn Byrne. An Introduction to Personality: A Research Approach (Englewood Cliffs : Prentice-Hall, Inc., 1966). p. 215.

¹⁸ Thomas M. Ustrom and Timothy C> Brook. "Cognitive Bonding to Central Values and Resistance to a Communication Advocating Change in Policy Orientation," Journal of Experimental Research in Personality 4. No.1 (1969). p. 42.

อานนท์ อากาศิกรม ได้วิเคราะห์ค่านิยมสำคัญของสังคมไทยไว้ดังนี้¹⁵

(1) เงิน เงินเป็นค่านิยมที่สำคัญยิ่งของสังคมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่สังคมปัจจุบันกำลังชื่นชมใน "วัตถุนิยม" (materialism) ทำให้เงินมีอิทธิพลที่จะบันดาลทุกสิ่งทุกอย่างอันเป็นที่พึงปรารถนาของบุคคล บุคคลบางคนจะทำทุกอย่างโดยไม่คำนึงถึงว่าจะผิดกฎหมายหรือศีลธรรมหรือไม่ นอกจากนี้บุคคลที่มีเงินจะได้รับการยกย่องเคารพนับถืออย่างกว้างขวาง โดยไม่คำนึงถึงว่าเขาผู้นั้นจะได้เงินมาด้วยวิธีใด

(2) อำนาจ ทุกสังคมยกย่องอำนาจ การต่อสู้ทางการเมืองเป็นการต่อสู้เพื่อ "อำนาจ" อย่างแท้จริง (struggling for power) สังคมไทยซึ่งมีอดีตผูกพันกับระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ "อำนาจ" เพราะอำนาจเป็นเครื่องมือสำคัญในการควบคุมสังคม ปัจจุบัน "อำนาจ" ก็ยังคงเป็น "ค่านิยม" ที่สังคมไทยยอมรับเพราะอาจบันดาลให้ได้มาซึ่ง "เงิน" "เกียรติ" และ ฯลฯ อำนาจจึงเป็น "ค่านิยม" ที่คนส่วนใหญ่ในสังคมไทยปรารถนาจะได้

(3) การทำบุญ กล่าวได้ว่าค่านิยมในเรื่องการทำบุญ ได้รับอิทธิพลโดยตรง

(4) ความสนุกสนาน เป็นที่ขึ้นชื่อชาวคนไทยเป็นคนรักสนุก เพราะฉะนั้นกิจกรรมต่าง ๆ จึงมักตั้งพื้นฐานอยู่บนความสนุกสนาน เพราะฉะนั้นเมื่อเกิดมีการรวมกลุ่มหรือสมาคมจึงมักฝึกฝนแต่จะกิจกรรมที่ให้ความสนุกสนานรื่นเริง แทนที่จะสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการบ้านเมือง ทำให้คนไทยเกิดความประมาท และขาดความจริงจังในการประกอบกิจการงาน เพราะมักนึกถึง "ความสนุกสนาน" เป็นสำคัญ

(5) ความหรูหรา คนไทยมักนิยมการปฏิบัติที่แสดงออกถึง "ความหรูหรานุ่มนวล" เพื่อบ่งถึงสถานภาพทางสังคมของตนว่าเป็นคนชั้นสูง เป็นคนที่มีเงินหรือมีสถานภาพพิเศษทางสังคม เช่น การแต่งกายหรูหรา การจัดงานพิธีใหญ่โตมโหฬาร การมีรถเก๋งคันใหญ่เป็นต้น ซึ่งในบางครั้งก็ต้องไปกู้หนี้ยืมสินเขามาก็มี

(6) การจัดงานพิธี คนไทยส่วนใหญ่นิยมการจัดงานพิธีในโอกาสต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนวงจรของชีวิต (life circle) เช่น การบวช การแต่งงาน การตาย และการฉลองคล้ายวันเกิด เป็นต้น คนไทยไม่น้อยนิยมจัดงานพิธีให้ใหญ่โตเพื่อความมีหน้ามีตาชนิดค่าน้ำพริกละลายแม่น้ำ และมีไม่น้อยที่ต้องไปกู้หนี้ยืมสินเขามา

(7) ปัจเจกภาพ หมายถึงความเป็นตัวของตัวเอง (individualistic) ซึ่งมีทั้งข้อดีคือแสดงถึงความมีอิสระเสรีภาพ และข้อเสียคือมักจะขาดความรู้สึกผูกพันกับกลุ่มคนหรือสังคม ไม่ชอบการทำงานเป็นหมู่คณะหรือขาดทีมเวิร์ค

¹⁵ อานนท์ อากาศิกรม. มนุษย์กับสังคม : สังคมและวัฒนธรรมไทย : (พระนคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2515) หน้า 90 - 99.

(8) ความสะดวกสบาย คนไทยส่วนใหญ่มักไม่ชอบกฎเกณฑ์ หรือระเบียบแบบแผนมากนัก มักจะนิยมปฏิบัติตามความสะดวกสบาย (หรือตามใจฉัน)

(9) ตัวใครตัวมัน ความรู้สึกนึกคิดของคนไทยไม่น้อยในปัจจุบันก็คือ "ตัวใครตัวมัน" ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากสภาวะเศรษฐกิจมืดเคืองและสิ่งแวดล้อมอันสับสน ค่านิยมอันใหม่ที่มีผลกระทบให้คนส่วนใหญ่มุ่งเอาตัวรอดไว้ก่อนแบบ "รู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี"

(10) น้ำขึ้นให้รีบตัก เป็นค่านิยมของสังคมไทยที่ผู้คนจะเร่งชวนขายแบบมือใครยาวลือสาวเอา ทำมาหากินและแสวงหาประโยชน์ต่าง ๆ เมื่อมีช่องโอกาสหรือโชคอำนวย โดยถือคติว่า "น้ำขึ้นให้รีบตัก" ไว้ก่อน

(11) ไทยมุง ค่านิยมไทยมุงคือการสนใจต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัว ทั้ง ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับตนเอง รวมทั้งที่ผู้คนมักชอบสนใจในเรื่องของคนอื่นโดยเฉพาะเรื่อง "มั่วโลกีย์" จะแพร่ระบาดอย่างรวดเร็ว

(12) บริโภคนิยม เป็นค่านิยมที่สำคัญประการหนึ่งของคนไทย เพราะกิจกรรมต่าง ๆ ของคนไทยจึงมักผูกพันอยู่กับเรื่อง "การกิน" อยู่ตลอดเวลา เช่น งานเลี้ยงฉลองวันเกิด วันขึ้นบ้านใหม่ เลี้ยงฉลองยศ เลี้ยงเพื่อนร่วมรุ่น นุดได้ว่ากินกันตลอดทั้งปี

(13) ไทโรศาสตร์ เนื่องจากสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมมีการแข่งขันสูง เพราะฉะนั้นบุคคลจึงเกิดความตึงเครียด และเกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับชะตาชีวิตของตนในทุก ๆ ด้าน ไทโรศาสตร์จึงได้รับความสนใจ ตั้งแต่บุคคลชั้นบริหารลงไปจนถึงคนกวาดถนน

(14) การพนัน เป็น "ค่านิยม" ที่สำคัญประการหนึ่ง คือ นิยมเล่นกันตั้งแต่เด็กจนถึงผู้ใหญ่ ทั้งที่เป็นแบบสมัครเล่นและเป็นอาชีพ และคนไทยนิยมเล่นในรูปแบบต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง นายสุรพล ไชยเสนา²⁰ ได้กล่าวถึงค่านิยมของไทยที่มีปัญหาทั้งในอดีตและสืบเนื่องมาถึงปัจจุบัน ไว้ดังนี้²¹

(1) ค่านิยมเกี่ยวกับความอ่อนแอทางด้านอุปนิสัยในการทำงาน ลักษณะประจำชาติของคนไทยอย่างหนึ่งก็คือไม่ชอบทำงานหนัก ความขยันขันแข็งหรือเอาจริงเอาจังต้องงานของคนไทยมักจะมีน้อยกว่าคนชาติอื่น

(2) การขาดความรักชาติและเสียสละเพื่อชาติอย่างจริงจัง สำนึกในเรื่องนี้ยังมีน้อยมาก ดังตัวอย่างซึ่งมีคนไทยลอบขายสินค้ายุทธปัจจัยทางชายแดน แสดงให้เกิดความไม่รักชาติ

²⁰ หัวหน้างานฝึกอบรม กองส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ

²¹ สุรพล ไชยเสนา. "ค่านิยมกับสังคมไทย", เอกสารเผยแพร่สันนิบาตมุสลิมแห่งประเทศไทย (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สันนิบาตมุสลิม 2523 - 2524) หน้า 283 - 288.

ไม่มีการเสียสละรายได้เล็ก ๆ น้อย ๆ ที่จะพึงได้จากศัตรู เป็นต้น

(3) การขาดความนิยมไทย ไม่สนับสนุนส่งเสริมลักษณะที่เป็นไทย ทั้งในด้านสินค้าไทย ภาษาไทย หนังสือไทย ฯลฯ และยังพากันดูถูกเหยียดหยามสิ่งที่เป็นไทย ๆ เหล่านั้นดังเห็นได้จากการบริโภคสินค้าต่างชาติ การนิยมใช้ภาษาต่างชาติ เป็นต้น

(4) ค่านิยมความทรูทร่า นิสัยความทรูทร่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตแบบไทย ๆ จะเห็นได้จากการจัดงานประเพณีต่าง ๆ นิยมทำกันอย่างใหญ่โต 3 วัน 3 คืน จัดงานเลี้ยงที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแพง ๆ เสียเท่าไรไม่ว่ากันขอให้มิชื่อเสียง การเป็นผู้ที่รสนิยมสูงแต่มีรายได้ต่ำไม่มีการประหยัด

(5) ค่านิยมการถือประโยชน์ของตนเป็นสำคัญ ค่านิยมนี้ทำให้คนมุ่งหาประโยชน์ให้ตนเองโดยไม่คำนึงถึงว่าจะผิดกฎหมายหรือศีลธรรมหรือไม่ ชาติบ้านเมืองจะเป็นเช่นไรไม่มีการคำนึงถึง จึงเป็นสาเหตุให้เกิดการฉ้อราษฎร์บังหลวง ทูจริตคอร์รัปชัน เป็นสาเหตุให้เกิดความไม่เป็นธรรมในสังคม

(6) ค่านิยมความสนุกสนาน เรื่องความสนุกสนานเป็นเรื่องที่ดี แต่ถ้าเราสนุกสนานกันโดยไม่มีขอบเขต ถึงคราวทำจริงก็มักทำเป็นเล่น งานที่ควรสำเร็จก็ไม่สำเร็จหรือสำเร็จออกมาก็ไม่มีคุณภาพ

(7) ค่านิยมความสะดวกสบาย หมายถึงการทำอะไรตามใจชอบไม่มีระเบียบวินัย มักง่ายและเอาแต่ได้ไม่ชอบทำงานแต่อยากมีเงินใช้

(8) ค่านิยมเรื่องการเชื่อในเรื่องชะตากรรม เป็นค่านิยมที่ฝังแน่นอยู่ในสังคมไทย ยากที่จะแก้ไข คนไทยจำนวนไม่น้อยเอาชีวิตไปฝากไว้กับโชคชะตา พรหมลิขิต แล้วแต่จะบันดาล ทำให้ไม่มีการต่อสู้ดิ้นรนไปสู่สิ่งที่ดีกว่า ไม่กล้าฝันดวงชะตา เป็นต้น

ค่านิยมไทย ²²

ในช่วงระยะเวลา 10-20 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้เร่งพัฒนาเศรษฐกิจเป็นระยะ ๆ พร้อมกับนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ควบคู่กันไป มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องค่านิยมใหม่ ๆ ตามมาดังนี้

(1) ค่านิยมในทางวัตถุ คนไทยในปัจจุบันให้ความสำคัญในด้านวัตถุมากยิ่งขึ้นกว่าสมัยก่อนอย่างมากมาย ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แบบไทย ๆ ก็ค่อย ๆ จางหายไป ใครที่มีเงินไม่ว่าจะได้มาโดยสุจริตหรือทุจริต มักจะเป็นที่นับหน้าถือตาของคนทั่วไป

²² เรื่องเดียวกัน. หน้าเดียวกัน.

(2) ค่านิยมเกี่ยวกับการละเลยเพิกเฉยต่อศีลธรรม คนไทยพากันละเลยเพิกเฉยต่อศีลธรรม และมักจะเหยียดหยันดูแคลน การกระทำผิดศีลธรรมจึงเกิดขึ้นอย่างคาดคิด

(3) ค่านิยมเกี่ยวกับการเฝ้าหาความรู้และสร้างความสามารถให้แก่ตนปัจจุบันนี้กล่าวได้ว่า เป็นยุคที่คนไทยมีการตื่นตัวในการศึกษาหาความรู้ คนนิยมศึกษาหาความรู้กันมากยิ่งขึ้น

(4) ค่านิยมเกี่ยวกับความใส่ใจทางด้านการเมือง คนไทยมีความตื่นตัวทางการเมืองสูงขึ้น มีความสนใจในสิทธิและหน้าที่ของตน ตลอดจนผลกระทบในทางการเมืองต่อมวลชน

ค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ

สุวรรณ์ จิตต์ประชา²³ ได้อธิบายขยายความเกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ ซึ่งได้แก่ (1) การพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร และรับผิดชอบ (2) การประหยัดและออม (3) การมีระเบียบวินัยและเคารพกฎหมาย (4) การปฏิบัติตามคุณธรรมทางศาสนา (5) ความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ดังนี้

ค่านิยมพื้นฐานประการที่หนึ่งแยกเป็น 3 ตอนคือ พึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียรและรับผิดชอบ คำว่า "พึ่งตนเอง" ตรงกับพุทธภาษิตว่า อตตนา หิ อตตโน นาโถ แปลว่าตนแลเป็นที่พึ่งของตน คือคนเราต้องพึ่งตนเองเสมอ สมัยใดที่พึ่งตนเองได้แล้วควรพึ่งตนเอง ทำตนให้เป็นที่พึ่งของตน สมัยใดที่ยังพึ่งตนเองไม่ได้ก็ต้องคิดอยู่เสมอว่าเราต้องพึ่งตนเองให้ได้ แล้วก็พยายามพึ่งตนเองตามที่คิดไว้ ใช้ความรู้ความสามารถของตนเองช่วยตนเองให้เต็มที่ ไม่จำเป็นจริง ๆ ไม่ออกปากขอร้องใคร มีความเด็ดเดี่ยวตัดสินใจหาแก้ไขปัญหาคด้วยตนเอง เรื่องการบนบานศาลกล่าวให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยเหลือ ไม่มีแก่นที่พึ่งตนเอง

คำว่า "ขยันหมั่นเพียร" นี้ได้แก่ความไม่นิ่งคูดาย ไม่อยู่เปล่าไม่กินเปล่า ต้องหมั่นทำโน่นทำนี่ด้วยความตั้งใจ กล้าสู้งานไม่เลือกงานไม่หนีงานไม่ทิ้งงาน ทำภารกิจจนกว่าจะสำเร็จและทำงานอย่างมีความหวัง

คำว่า "ความรับผิดชอบต่อ" ได้แก่ความรับผิดชอบต่อและรับผิดชอบต่อ คนเรามีความเป็นนั้นเป็นที่กันคนละหลายอย่างเช่น เป็นลูกเป็นพ่อเป็นแม่เป็นต้น เมื่อเป็นในฐานะเช่นไรก็ควรทำตัวให้เหมาะสมในฐานะเช่นนั้น ผู้มีลักษณะเช่นนี้ชื่อว่า เป็นผู้รับผิดชอบต่อ

ค่านิยมพื้นฐานประการที่สองแยกเป็น 2 ตอน คือประหยัดและออม

²³ สุวรรณ์ จิตต์ประชา. "ค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ", ไพบูลย์ 1.2 2530,

คำว่า "ประหยัด" ได้แก่ การปฏิบัติเป็นสายกลางไม่ฟุ้งเฟ้อและตระหนี่จนเกินไป เช่น นักเรียนเดินเรียบร้อยประหยัดรองเท้า นั่งเรียบร้อยประหยัดกางเกง เป็นต้น

คำว่า "ออม" ได้แก่ เก็บหอมรอมริบในทรัพย์สินของตน ออมเงินแต่ละบาทไว้ในธนาคาร หรือออมผลกำไรของตนไว้ไม่เที่ยวเตร่เหลวไหล

คำนิยามพื้นฐานประการที่สามแยกเป็น 2 ตอน คือ มีระเบียบวินัยและการเคารพกฎหมาย

คำว่า "ระเบียบวินัย" หมายถึงข้อกำหนดแนวปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเรียบร้อยตั้งงามในสังคม เพราะคนในสังคมมีอิริยาวัตรแตกต่างกัน พยายามบังคับบ้างปานกลางบ้าง

คำว่า "กฎหมาย" หมายถึงคำสั่งของผู้มีอำนาจสูงสุดในแผ่นดินกำหนดหน้าที่ให้กระทำและให้ละเว้น ทั้งนี้ก็ด้วยความยินยอมของประชาชน

คำนิยาม "ปฏิบัติตามคุณธรรมทางศาสนา" หมายความว่า ใครนับถือศาสนาไหนก็ให้ปฏิบัติตามหลักคุณธรรมของศาสนานั้นอย่างเคร่งครัด ไม่ให้กระทบกระทั่งกันและกันเหมือนใช้รถใช้ถนนระวังอย่าให้ผิดกฎจราจรหรือคนเดินถนนระวังอย่างเดินเหยียบเท้ากัน

คำนิยามพื้นฐานประการที่ห้า แยกเป็น 3 ประการคือ ความรักชาติ ความรักศาสน์ และความรักกษัตริย์

คำว่า "ความรักชาติ" หมายความว่า ความรู้สึก ภาคภูมิใจในชาติกำเนิดของตนเช่นคนไทยเมื่อไปอยู่ในถิ่นฐานใดของทุกมุมโลก ย่อมมีความภาคภูมิใจว่าเราคนไทย เป็นต้น

คำว่า "ความรักศาสน์" หมายความว่า ปลุกศรัทธาความเชื่อให้เกิดในหมู่ศาสนิกพร้อมกับความเป็นผู้มีเหตุผล

คำว่า "ความรักกษัตริย์" หมายความว่า เกิดทุน สถาบันพระมหากษัตริย์ ด้วยชีวิตจิตใจ ผู้ใดจะล่วงละเมิดมิได้ ในฐานะประมุขของประเทศ ในฐานะศูนย์รวมของชาติและในด้านพระราชภารกิจ²⁴

การพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ

ผลจากการพัฒนาประเทศในระยะ 25 ปีที่ผ่านมาทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ระดับประเทศกำลังพัฒนารายได้ปานกลาง ซึ่งเป็นระดับที่ประเทศคู่แข่งชั้นมีความสามารถสูงเป็นอันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศในกลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ นอกจากนี้แล้วระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยยังได้ทวีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จนทำให้ระบบบริหารงานพัฒนาเศรษฐกิจเดิมที่ภาครัฐเป็นจักรกลที่สำคัญ ไม่เพียงพอที่จะรับกับสถานการณ์แข่งขัน และปัญหาของการพัฒนาที่มี

²⁴ สุวรรณี จิตต์ประชา. เรื่องเดียวกัน หน้า 43.

หลากหลายมากขึ้นได้ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการวางแนวทาง ที่จะเปลี่ยนแปลงบทบาทของรัฐในการพัฒนาประเทศ โดยระดมกำลังทุกฝ่ายให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา ตลอดจนปรับบทบาทของรัฐให้เป็นฝ่ายสนับสนุนอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด เพื่อให้เกิดการผนึกกำลังเป็นระบบครบวงจร ในการบริหารการพัฒนาประเทศ สำหรับแนวทางการปรับปรุงระบบบริหารของรัฐในส่วนเฉพาะเรื่องนั้น มีรายละเอียดปรากฏอยู่ในแผนงานที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชนบทปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาชนบท ส่วนการปรับปรุงการบริหารการคลังของภาครัฐ ปรากฏในแผนพัฒนาเศรษฐกิจส่วนรวมและแผนพัฒนาวิสาหกิจ เป็นต้น

แต่ในระยะที่ผ่านมา ความขาดแคลนทรัพยากรและข้อจำกัดด้านการเงินได้ทวีปัญหาเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ และก่อให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาทั้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก ภายใต้อาณัติที่เกิดขึ้นนี้จำเป็นที่จะต้องเร่งรัดและผลักดันการพัฒนาในด้านต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นดังนั้นในแผนพัฒนาฉบับที่ 6 จึงได้เน้นให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพ โดยอาศัยการใช้เทคโนโลยีและการส่งเสริมการพัฒนาคคุณภาพ รวมทั้งการปรับปรุงระบบการบริหารให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนามากยิ่งขึ้น

ทรัพยากรธรรมชาติมีบทบาทสำคัญในการผลิตอยู่มาก โดยเฉพาะการพัฒนาอุตสาหกรรมและการหัตถกรรมของประเทศต่าง ๆ ในระยะเริ่มแรกได้อาศัยทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในวัลด เพื่อการผลิต ดังเช่นการผลิตปูนซีเมนต์ กระจก และน้ำตาลทรายในประเทศไทย เป็นต้น เกิดขึ้นจากที่มีดินเหนียว หินปูน ไม้รวก ไม้เนื้ออ่อน และต้นอ้อยภายในประเทศ แต่การนำเอาทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ผลิตสินค้าอุตสาหกรรม จะผ่านขั้นตอนดำเนินการหลายอย่าง เริ่มตั้งแต่การสำรวจแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ การสกัดแยกวัสดุธรรมชาติจากพื้นดิน การวิจัยหาคุณสมบัติและสรรพประโยชน์ของวัลดนั้น ไปจนกระทั่งการนำมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ ส่วนทรัพยากรมนุษย์นั้นเป็นปัจจัยการผลิตอย่างหนึ่ง โดยเป็นผู้ปฏิบัติการในสำนักงานและโรงงานเพื่อดำเนินการผลิต ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมบางประเภท ค่าจ้างแรงงานมีอัตราส่วนในต้นทุนการผลิตสูงถึงร้อยละ 50 ปัญหาแรงงานในอุตสาหกรรมเป็นปัญหาสำคัญมาก เพราะปริมาณและคุณภาพของผลิตผลขึ้นอยู่กับกำลังความสามารถ ความพอใจในงาน และมีมือของผู้ใช้แรงงานอยู่ไม่น้อย และความไม่สงบในอุตสาหกรรมอาจมีได้เมื่อมีการตีนิยามแรงงานขึ้น

เราต้องยอมรับว่าประเทศไทยขาดแคลนปัจจัยการผลิตเหล่านี้อยู่ ซึ่งเป็นสาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้มีคนไทยประกอบอาชีพอุตสาหกรรมเพียงส่วนน้อย ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2515 - 2519 แจ้งว่าผู้ทำงานอุตสาหกรรมมีอยู่ประมาณร้อยละ 4 ของจำนวนประชากรวัยทำงานทั้งสิ้น เปรียบเทียบกับจำนวนผู้ทำงานเกษตรกรรมซึ่งมีอยู่ราวร้อยละ 79 แล้ว แสดงว่าระบบเศรษฐกิจการเกษตรกับระบบเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไม่สมดุล ซึ่งตามปกติจะมิขัดความสามารถในการผลิตสินค้าหรือการทำมาหากินได้ค่อนข้างต่ำ ในลักษณะเช่นนี้ความก้าวหน้าทาง

เศรษฐกิจจะมีน้อย และอาจต้องพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อปรับความสมดุลดังกล่าวและเพื่อเร่งรัดการ
พัฒนาเศรษฐกิจให้เร็วขึ้น

ประเทศไทยได้ดำเนินงานอุตสาหกรรมมาแต่โบราณ ในสมัยกรุงสุโขทัยก็พระราชทาน ก็
ได้มีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหลายอย่าง เช่นเครื่องปั้นดินเผา เครื่องถ้วยชาม เครื่องเงิน และเครื่อง
เหล็กหยาบ ๆ เป็นต้น ออกจำหน่ายแพร่หลายทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ ต่อมาในสมัย
กรุงศรีอยุธยา ก็ได้มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น แต่กิจการอุตสาหกรรมยังคง
เป็นอุตสาหกรรมในครอบครัวเช่นเดิม จนกระทั่งสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระ
จอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงได้เริ่มสนใจในอุตสาหกรรมโรงงาน ซึ่งได้ขยายตัวออกในรัชสมัยพระบาท
สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยมีโรงงานอุตสาหกรรมหลายอย่างเกิดขึ้น เช่น โรงสีข้าว โรง
เลื่อยจักร โรงพิมพ์และโรงไฟฟ้า เป็นต้นซึ่งส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก และอุตสาหกรรมในสมัย
นั้นเป็นอุตสาหกรรมเอกชนแทบทั้งสิ้น แต่ความก้าวหน้าและการขยายตัวของกิจการอุตสาหกรรมเป็น
ไปอย่างเชื่องช้า ประเทศไทยจึงเป็นประเทศเกษตรกรรมเรื่อยมา

ในระยะต่อมาเมื่อได้เปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยในปี 2475 แล้ว
รัฐบาลในขณะนั้นเห็นว่าการเศรษฐกิจของประเทศที่ขึ้นอยู่กับเกษตรกรรมอย่างเดียว ไม่อาจช่วยให้
ประเทศเจริญก้าวหน้าและประชาชนมีความเป็นอยู่ดีขึ้น ทัดเทียมประเทศที่เจริญด้วยอุตสาหกรรมได้
และเห็นความจำเป็นที่จะส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรม เพื่อผลิตสินค้าสนองความต้องการภายในประเทศ
ซึ่งนอกจากจะเป็นการเพิ่มพูนรายได้ประชาชาติและสงวนเงินตราต่างประเทศ ยังเปิดโอกาสให้
ประชาชนมีอาชีพประกอบในอีกสาขาหนึ่งด้วย จึงได้เร่งรัดพัฒนาอุตสาหกรรม โดยได้จัดตั้งโรงงาน
อุตสาหกรรมของรัฐขึ้น เช่น โรงงานกระดาษกาญจนบุรี โรงงานน้ำตาลทรายลำปาง และโรงงานทอ
ผ้าที่เกียกกาย เป็นต้น และได้ชักชวนให้เอกชนลงทุนดำเนินกิจการอุตสาหกรรมด้วย อันเป็นผลให้มี
โรงงานอุตสาหกรรมของเอกชนเกิดขึ้นหลายประเภท เช่น โรงงานเบียร์ โรงงานบุหรี โรงงานไม้
ขีดไฟ โรงงานฟอกหนัง โรงงานทำอิฐ โรงงานทำน้ำแข็ง โรงงานแป้งมันสำปะหลัง โรงงานย้อม
ผ้าและพิมพ์ผ้า ฯลฯ จึงมีทั้งอุตสาหกรรมเอกชนและรัฐวิสาหกิจอุตสาหกรรม เป็นโครงสร้างการ
อุตสาหกรรมในประเทศไทยตั้งแต่นั้นมา

แต่การที่รัฐและเอกชนดำเนินกิจการอุตสาหกรรมนั้น อาจทำให้เอกชนไม่กล้าเสี่ยงลงทุน
ทำการอุตสาหกรรมอย่างเต็มที่ เพราะเกรงว่ารัฐจะยึดโรงงานของเอกชนมาเป็นของรัฐประการ
หนึ่ง หรือรัฐอาจจะตั้งโรงงานประเภทเดียวกันแข่งขันกับเอกชนอีกประการหนึ่ง ดังนั้นจึงได้มี
ประกาศพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2475 ให้หลักประกันว่า รัฐจะไม่โอนกิจการ
อุตสาหกรรมเอกชนมาเป็นของรัฐ และรัฐจะไม่จัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมขึ้นใหม่ เพื่อแข่งขันกับ
เอกชน หลังจากประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมดังกล่าวชั่วระยะเวลาหนึ่งปรากฏว่า การส่งเสริม
การลงทุนเนื่องกิจการอุตสาหกรรมยังก้าวหน้าไปไม่สมความมุ่งหมาย อาจจะเป็นเพราะหลักประกัน

ดังกล่าวและสิทธิประโยชน์พิเศษให้แก่ผู้ลงทุนยังไม่พอใจพอ พระราชบัญญัติฉบับนี้จึงถูกยกเลิกไปโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งขยายสิทธิประโยชน์พิเศษให้แก่ผู้ลงทุนเพิ่มขึ้นอีก ทำให้มีการขยายตัวทางอุตสาหกรรมรวดเร็วขึ้น

ตั้งแต่ได้เริ่มพัฒนาการเศรษฐกิจอย่างมีแผนในปี พ.ศ. 2504 เป็นต้นมา การพัฒนาอุตสาหกรรมได้ยึดหลักเศรษฐกิจเสรี และส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมของเอกชน โดยไม่จำกัดว่าจะเป็นที่ในประเทศหรือเป็นทุนต่างประเทศ ปรากฏว่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้ขยายตัวรวดเร็ว กล่าวคืออุตสาหกรรมของประเทศได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นตั้งแต่ต้นระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2510 - 2514 จนถึงระยะเริ่มต้นของแผนพัฒนาฉบับที่ 3 พ.ศ. 2515 - 2519 มูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้สูงขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 11.5 ต่อปี ซึ่งเป็นอัตราที่สูงกว่าการเพิ่มของรายได้ประชาชาติ (สูงขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 7.2 ต่อปี) และคาดว่าต่อไปอุตสาหกรรมจะขยายตัวในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละ 8 ต่อปี ในระยะเวลาดังกล่าวจำนวนโรงงานที่จดทะเบียนไว้กับกระทรวงอุตสาหกรรมได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละประมาณ 2,300 โรง โดยในปี 2509 มีโรงงานจดทะเบียนจำนวน 41,212 โรง และเพิ่มเป็นประมาณ 53,000 โรง ในปี 2514 โรงงานที่สร้างขึ้นใหม่เหล่านี้ประมาณร้อยละ 93 เป็นโรงงานขนาดเล็กที่มีเงินลงทุนน้อยกว่าหนึ่งล้านบาท และตามสถิติของกองควบคุมโรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรมในปี 2515 มีโรงงานที่จดทะเบียนรวมทั้งสิ้น 62,228 โรงงาน ในจำนวนนี้เป็นโรงงานขนาดเล็กที่ใช้ทุนดำเนินการภายในหนึ่งล้านบาทจำนวน 62,913 โรงงาน เป็นโรงงานขนาดกลางที่ใช้ทุน 1 - 10 ล้านบาท จำนวน 1,945 โรงงาน และเป็นโรงงานขนาดใหญ่ใช้ทุนเกินกว่า 10 ล้านบาท จำนวน 370 โรงงาน

ส่วนอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุน ส่วนใหญ่เป็นโรงงานใช้เงินลงทุนจำนวนมาก ในระหว่างปี 2510 - 2513 มีอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมประมาณ 340 ราย เงินลงทุนทั้งสิ้นประมาณ 14,200 ล้านบาท ในจำนวนนี้เป็นทุนจดทะเบียนของคนไทยประมาณร้อยละ 65 นอกนั้นเป็นเงินทุนต่างประเทศ ประเทศที่ลงทุนมากในประเทศไทย ได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา จีน ไต้หวัน และสหราชอาณาจักรตามลำดับ ถ้านับตั้งแต่ให้การส่งเสริมในปี 2503 มาจนถึงปี 2517 ก็จะมีผู้ได้รับการส่งเสริม 869 ราย รวม 1,055 โครงการ ใช้เงินลงทุนประมาณ 48,200 ล้านบาท แบ่งเป็นการลงทุนของคนไทย 444 ราย ต่างประเทศ 23 ราย และการร่วมทุน 403 ราย

เป็นที่น่าสังเกตว่า ตั้งแต่เริ่มพัฒนาการเศรษฐกิจอย่างมีแผนเป็นต้นมา รัฐวิสาหกิจอุตสาหกรรมมิได้รับความเสียหายแลให้พัฒนา ทั้งนี้โดยไม่เพียงแต่จะมีได้จัดตั้งโรงงานของรัฐขึ้นใหม่หรือขยาย หรือผลิตของโรงงานที่มีอยู่ให้ถูกต้องตามหลักเศรษฐกิจแล้ว ยังได้ขายโรงงานของรัฐให้เอกชนรับไปดำเนินการ และในปัจจุบันก็มีโครงการที่จะจำหน่ายจ่ายโอนโรงงานของรัฐทั้งหมด

ดังนั้นนับวันรัฐวิสาหกิจอุตสาหกรรมจะคลายความสำคัญและมีจำนวนลดน้อยลง²⁵

การพัฒนาประเทศด้านการศึกษา²⁶

การพัฒนาการศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2504 เป็นต้นมารัฐได้กำหนดให้มีแผนพัฒนาการศึกษาติดต่อกันมาเป็นระยะ ๆ โดยมีระยะเวลาสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคคล สังคม และเศรษฐกิจของประเทศ การพัฒนาการศึกษาที่ผ่านมา นับว่าได้รับผลสำเร็จเป็นอย่างมาก ในด้านการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับประชาชนทั่วไป ดังจะเห็นได้ว่าการจัดตั้งโรงเรียนประถมศึกษาครบทุกตำบล และสามารถจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาได้ครอบคลุมประชากรวัยเรียนกลุ่มอายุ 6 - 11 ปี ได้ถึงประมาณร้อยละ 96 นอกจากนี้ยังได้ขยายการผลิตกำลังคนระดับกลางและสูง ให้มีปริมาณพอเพียงต่อการพัฒนาประเทศในหลายด้าน ดังปรากฏว่ามีผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาในสาขาต่าง ๆ เพิ่มขึ้น รวมทั้งได้กระจายโอกาสในการเข้ารับการศึกษาของประชาชนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในชนบทห่างไกลและทุรกันดาร อันจะเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในชนบท ดังจะเห็นว่าได้มีการเร่งรัดให้ประชากรไทยในชนบทได้อ่านออกเขียนได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังได้มีการฝึกฝนอาชีพระยะสั้นให้แก่ประชากรในชนบท ได้มีความรู้และทักษะที่จะประกอบอาชีพ ทั้งที่เป็นรายได้หลักและรายได้เสริม

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาการศึกษายังมีปัญหาและอุปสรรคในประเด็นที่สำคัญ ๆ สรุปได้ดังนี้

1. ในช่วงปี พ.ศ. 2500 - 2520 เป็นระยะที่ประเทศไทยมีอัตราการเพิ่มของประชากรสูง (คือสูงกว่าร้อยละ 3 ต่อปี) ทำให้ประชากรของประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชากรในวัยเรียน มีผลทำให้การจัดการศึกษาถูกเร่งรัดให้เพิ่มในด้านปริมาณนักเรียนเป็นสำคัญมาโดยตลอด งบประมาณการศึกษาส่วนใหญ่จึงถูกนำไปใช้ในการขยายสถานที่เรียน และเงินเดือนครู รวมทั้งบุคลากรต่าง ๆ ทางการศึกษา การพัฒนาทางด้านคุณภาพการศึกษาจึงยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร เช่นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนยังไม่เป็นที่พอใจ และ/หรือความสามารถ

²⁵ จากคำบรรยายเรื่องอุตสาหกรรม โดย นายจรรยา อุ่นจิตต์ เจ้าหน้าที่กรมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม หน้า 1 - 7 บรรยายที่ วปอ. 18.

²⁶ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี : พิมพ์ที่ หจก. รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์ กรุงเทพฯ 2529

และทักษะในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษายังไม่ดีเท่าที่ควร เป็นต้น

2. ในระยะเวลาที่ผ่านมา การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยเป็นไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีผลมาจากความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยี และการรับอารยธรรม วิถีชีวิตและค่านิยมต่าง ๆ จากภายนอกประเทศ หากแต่การศึกษายังไม่สามารถจะพัฒนาคุณภาพคน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของสังคมให้มีความสามารถในการรู้จักตนเอง ชีวิต และสังคม รวมทั้งการปรับตัวให้เข้ากับสภาวะการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาลังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. สืบเนื่องจากการเพิ่มของประชากรในอดีต ทำให้ปริมาณประชากรวัยแรงงานเพิ่มขึ้นมาก นอกจากนี้ภาวะทางเศรษฐกิจของไทยในระยะหลังได้ชะงักงัน อันเป็นผลกระทบจากสถานการณ์เศรษฐกิจของโลก การขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทยจึงมิได้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ รวมทั้งภาวะการจ้างงานหรือสร้างงานก็ได้เพิ่มขึ้นตามที่คาดหวัง ประกอบกับได้มีการเพิ่มขยายปริมาณนักเรียนเป็นจำนวนมากในระยะเวลาที่ผ่านมา ทำให้เกิดผลกระทบต่อสภาพการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สำเร็จการศึกษาที่เป็นกำลังคนระดับกลางและระดับสูงของประเทศ กล่าวคือมีแนวโน้มว่าผู้สำเร็จการศึกษาในระดับกลางและสูงจะมีการว่างงานและทำงานต่ำกว่าระดับเพิ่มขึ้น

4. การจัดการศึกษาในระยะเวลาที่ผ่านมา ยังไม่มีการประสานงานกันอย่างจริงจังในระหว่างหน่วยงานที่จัดการศึกษา ในระดับและประเภทต่าง ๆ ในการที่จะใช้ทรัพยากรร่วมกัน รวมทั้งยังขาดการระดมกำลังและความร่วมมือจากฝ่ายต่าง ๆ อาทิ ประชาชน เอกชน และชุมชน ฯลฯ ให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษา นอกจากนี้แล้วการดำเนินงานเพื่อให้ผู้เรียนระดับการศึกษาต่าง ๆ โดยเฉพาะในระดับสูง ได้ร่วมรับผิดชอบทางด้านภาระค่าใช้จ่ายในสัดส่วนที่เป็นธรรมและเหมาะสมยังไม่ประสบผลสำเร็จ

แนวทางการพัฒนาการศึกษาในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) นอกจากคำนึงถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาการศึกษาที่ผ่านมาแล้ว ได้คำนึงถึงทิศทางและเป้าหมายของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในช่วงเวลาเดียวกันเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้การพัฒนาการศึกษานับเป็นและสอดคล้องไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รวมทั้งสามารถจัดปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ตลอดจนช่วยพัฒนาคุณภาพในสังคม เพื่อพัฒนาลังคมให้เจริญก้าวหน้า และธำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์และวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ นอกจากนี้ยังได้คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและการกระจายตัวของประชากร โดยเฉพาะประชากรวัยเรียน เพื่อให้สามารถกระจายบริการการศึกษาแก่ประชากรวัยเรียนตามระดับการศึกษาอยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสมและมีความเป็นธรรมมากขึ้น

ดังนั้น ในการวางแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) จึงได้วางแนวทางในการพัฒนาการศึกษา ดังนี้

1. การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ และสังคม

จัดและส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็ก เยาวชน และประชาชนให้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม มีระเบียบวินัย และมีทักษะในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจและสังคม โดยการขยายและยกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชาชนให้สูงขึ้น ปรับปรุงการศึกษาเพื่อพัฒนา กำลังคนในระดับกลางและระดับสูง ให้ผู้จบการศึกษามีความรู้ มีทักษะ และคุณธรรมที่จะไปประกอบ อาชีพได้อย่างมีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และการประกอบอาชีพอิสระ

2. การศึกษาตลอดชีวิต

จัดและส่งเสริมการจัดการศึกษา โดยเฉพาะการศึกษานอกระบบโรงเรียนในรูปแบบ ต่าง ๆ เพื่อให้เด็ก เยาวชน และประชาชนได้รับการศึกษาอบรม และข้อมูลข่าวสารตามความ จำเป็น และความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

3. ความเสมอภาคทางการศึกษา

จัดและส่งเสริมการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ด้อยฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งผู้ ที่อยู่ในชนบทได้มีโอกาสรับการศึกษาที่สูงขึ้นและมากขึ้น พร้อมทั้งปรับปรุงการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานทัดเทียมกันในแต่ละสถานศึกษา และแต่ละระดับการศึกษา เพื่อให้เกิดความเสมอภาค ทั้งในด้าน โอกาสและคุณภาพทางการศึกษา

4. คุณภาพการศึกษา

เร่งรัดพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่เพียงพอ ในการ ประกอบอาชีพตรงต่อความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ และให้ทันกับความ ก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีคุณธรรมและเจตคติที่ดีในการทำงาน โดยการพัฒนาคู ่ออาจารย์ เนื้อหาสาระและกระบวนการเรียนการสอน พร้อมทั้งวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน

5. ประสิทธิภาพการจัดการศึกษา

ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการพัฒนาโครงสร้าง และระบบบริหาร ให้เอื้อต่อการกระจายการบริหารและการวางแผนไปสู่ส่วนภูมิภาค พร้อมทั้งปรับปรุงการจัดการ การวางแผน การใช้ทรัพยากรกรณีเทคโนโลยีการศึกษาและการติดตามและประเมินผลเพื่อให้เกิดประสิทธิ ภาพและลดความสูญเปล่าในการจัดการศึกษา

6. การระดมและการใช้ทรัพยากร

ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ รวมทั้งปรับปรุงการจัดสรรและการใช้ทรัพยากร เน้นพัฒนาการศึกษา เพื่อให้ได้ทรัพยากรที่สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการในการพัฒนา การศึกษา และใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการสนับสนุนการประสานงานการใช้ทรัพยากร ร่วมกัน ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาพึ่งตนเองมากขึ้น พร้อมทั้งส่งเสริมให้เอกชนและบุคคลในชุมชน

มีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษามากขึ้น

การพัฒนาประเทศไทยด้านสังคม

แม้ว่าในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 - 5 ที่ผ่านมาได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสังคม โดยเน้นการให้บริการพื้นฐานต่าง ๆ เป็นสำคัญก็ตาม แต่เมื่อได้พิจารณาในรายละเอียดแล้วจะเห็นว่าแนวทางการพัฒนาสังคมในระยะที่ผ่านมา ยังมีลักษณะไม่ประสานและสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและขาดความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้ทั้งที่ได้มีการดำเนินการพัฒนาสังคมในแนวดังกล่าวอย่างเต็มที่ แต่ปัญหาทางด้านสังคมบางเรื่องกลับรุนแรงและมีความสลับซับซ้อนเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีการพิจารณาปรับปรุงแนวทางการพัฒนาสังคมเสียใหม่

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 จึงเห็นควรปรับแนวทางการพัฒนาสังคมจากแนวทางการพัฒนาสังคมส่วนรวมมาให้ความสำคัญแก่การพัฒนาสังคมในระดับพื้นฐาน คือระดับครอบครัวและชุมชน อันเป็นส่วนย่อยของสังคมให้มากขึ้น ทั้งนี้เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่าคนเป็นทรัพยากรอันมีค่าที่สำคัญยิ่งของประเทศ และเป็นที่เชื่อได้อย่างแน่นอนว่าหากได้มีการพัฒนาคนให้มีคุณภาพสูงขึ้นแล้วก็จะยอมจะส่งผลให้ชุมชนและสังคมโดยรวม มีคุณภาพดีขึ้นตามไปด้วย แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 จึงได้เน้นให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนมากขึ้นกว่าแผน 4 ที่ผ่านมา และแนวทางพัฒนาคุณภาพของคนในแนวทางนี้ก็จะสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมได้เป็นอย่างดียิ่งขึ้นอีกด้วย

แผนพัฒนาคน สังคม และวัฒนธรรมนี้ จะประกอบด้วยแผนเกี่ยวกับขนาดและการกระจายตัวประชากรแผนพัฒนาคุณภาพคนและแรงงาน แผนเสริมสร้างความสงบสุขในสังคม และแผนปรับปรุงกลไกการพัฒนาสังคม

ลักษณะของสังคมไทย

ลักษณะสังคมไทยแต่ดั้งเดิมมีลักษณะเป็นสังคมแห่งครอบครัวนิยม มีชนบทรวมเหยื่อมที่ สำคัญอย่างหนึ่งคือ การทำนา โดยความเชื่อถือของคนสมัยก่อนว่า คนไทยที่แท้จริงคือชาวนา ครอบครัวชาวนาจึงนับว่าเป็นรูปแบบดั้งเดิมที่กำหนดขึ้นมาเป็นลักษณะโครงสร้างพื้นฐานของสังคมไทย ชาวนารวมกลุ่มกันตามธรรมชาติและสมัครใจ อันมีลักษณะแบบอรูปนัย (Informal) จากกลุ่มชาวนาดั้งเดิมมีองค์การทางสังคมอีก 2 องค์การ ที่เข้ามาประสมกันคือ กลุ่มพระสงฆ์ และกลุ่มข้าราชการ การปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช เป็นสถาบันที่วิวัฒนาการมาจากอิทธิพลวัฒนธรรมภายนอกโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นสิ่งเคารพสักการะ เป็นผู้นำและผู้คุ้มครอง มีศาสนาเป็นเครื่องยึด

เหนียวทางใจ ลำหรับการแบ่งชั้นวรรณะของคนนับแต่สมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ จนถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว อาจแบ่งออกได้เป็น 3 ชั้นตามความสัมพันธ์ ในลักษณะของการบังคับบัญชาเป็นชั้น ๆ ไป คือ ชั้นข้าราชการและขุนนางผู้ดี พวกอิสรชนที่เป็นไทยและชนชั้นทาส แต่ละชั้นถูกกำหนดโดยลักษณะ หน้าที่ความรับผิดชอบของคนที่มิต่อรัฐเป็นปัจจัยสำคัญ หน้าที่ความรับผิดชอบนี้แสดงออกในสัญลักษณ์ของสภาพต่าง ๆ เช่น ยศฐานบรรดาศักดิ์ สถานภาพ เกียรติภูมิ และความมั่งคั่งที่แตกต่างกันตามสัญลักษณ์ของยศฐานบรรดาศักดิ์ จึงทำให้เกิดภาวะคุ้มครองและการยังชีพที่แตกต่างกัน พวกทาสสัญลักษณ์มีน้อยมาก ในชนชั้นเป็นไทยมีกรรมสิทธิ์ในการถือครองที่ดินคนละ 25 ไร่ ส่วนชนชั้นข้าราชการและขุนนางมีสัญลักษณ์ที่ผูกพันโดยตรงมากขึ้น ด้วยการได้รับพระราชทานบำเหน็จในรูปยศฐานบรรดาศักดิ์ และที่ดิน ต่อมาเมื่อได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. 2475 มีผลทำให้การปกครองเปลี่ยนจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช มาเป็นระบอบประชาธิปไตย การเปลี่ยนแปลงสู่ระบอบประชาธิปไตย ทำให้ระบบยศฐานบรรดาศักดิ์ของข้าราชการที่เคยได้รับจากพระมหากษัตริย์ลดน้อยลงไปบ้าง แต่สถานภาพและตำแหน่งของข้าราชการยังสูงอยู่ได้โดยอาศัยปัจจัยอื่น ๆ ทดแทน เช่น อิทธิพลส่วนบุคคล ความสัมพันธ์กับข้าราชการผู้อื่น สถานภาพของการศึกษา ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ ทักษะคิดตามแบบประเทศไทยยังคงไม่เปลี่ยนแปลงจากความยึดมั่นของคนชั้นกลาง และคนชั้นสูงที่ว่า ข้าราชการเป็นชนชั้นที่มีสถานภาพอันสูงส่ง่าที่นำไปสู่เกียรติภูมิและความยกย่องนับถือ สังคมไทยยุคใหม่จึงมีการเปลี่ยนแปลงหลายประการ เช่น ระบบศักดินา การบังคับ เกณฑ์แรงงานและการจำกัดสิทธิต่าง ๆ ได้ลดน้อยลงไปชาวบ้านจึงมีโอกาสสร้างความสำเร็จมั่งคั่ง และมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินของตนเองได้ แต่สังคมไทยในชนบทยังไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะอย่างสังคมในเมืองหลวง ฉะนั้นสังคมจึงมีความแตกต่างกันมากระหว่างสังคมชนบทและสังคมเมืองหลวง โดยมีสังคมจังหวัดและอำเภอคั่นอยู่ระหว่างกลาง

ในการศึกษานิยามลักษณะและโครงสร้างของสังคมไทย ควรจะได้จำแนกโครงสร้างออกในลักษณะที่เป็นจริง คือสังคมชนบท สังคมเมืองหลวง ซึ่งในแต่ละสังคมมักจะมีลักษณะโครงสร้างที่ประกอบด้วยครอบครัว ชุมชน หมู่บ้าน วัด และสถาบันการปกครองเสียเป็นส่วนใหญ่

ลักษณะของสังคมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือสังคมเมือง (Urban Society) และสังคมชนบท (Rural Society) ประเทศไทยอาจพูดได้ว่า สังคมเมืองมีอยู่เพียงแห่งเดียวคือกรุงเทพมหานคร ส่วนเมืองใหญ่ ๆ อื่น ๆ เช่น เชียงใหม่ นครราชสีมา หาดใหญ่ ฯลฯ ลักษณะโครงสร้างของสังคม เช่นกลุ่มการเมืองและวิถีชีวิตคนในเมือง ยังมีลักษณะเป็นแบบสังคมชนบทขนาดใหญ่³⁷

³⁷ กมล ลมวิเชียร, ประชาธิปไตยกับสังคมไทย, (เพชรนคร : ไทยวัฒนาพานิช, พ.ศ. 2516) หน้า 31 - 32

คำว่า "ชนบท" หมายถึง "บ้านนอก" "บ้านนอก" หมายถึง "เขตแดนที่พ้นจากตัวเมืองออกไป" เพราะฉะนั้นจึงเป็นคำตรงกันข้ามกับ "เมือง" ซึ่งมีประชาชนรวมกันหนาแน่นเป็นศูนย์กลางการบริหาร^{๓๐}

นายปรณ์ อังคฺสิงห์ ได้ชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่าง "เมือง" กับ "ชนบท" ไว้ 2 ประการ^{๓๑} คือ

1. ด้านภูมิศาสตร์ ชนบทมีสิ่งแวดล้อมกับธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ เช่นท้องนา บ่า และเขา สภาพในเมืองนั้นแวดล้อมด้วยบ้านเรือนและตึกกรม สถานที่ต่าง ๆ ไม่มีป่า ไม่มีภูเขา
2. ในด้านประชากร ชนบทมีพลเมืองน้อย แยกกันอยู่เป็นกลุ่ม ๆ ซึ่งเรียกกันว่าหมู่บ้าน ซึ่งตรงข้ามกับเมืองที่มีพลเมืองหนาแน่น อยู่ใกล้ชิดกัน

ลักษณะของสังคมชนบท

สังคมชนบทนับเป็นสังคมสำคัญที่สุดของไทย เพราะเหตุว่าชาวไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ อาศัยอยู่ในชุมชนชนบทหรือหมู่บ้าน มีขนาดประชากรระหว่าง 2๐๐ - ๓๐๐ คน โดยทั่วไปมีลักษณะจำเพาะที่สำคัญพอสรุปได้คือ^{๓๒}

1. มีการรวมตัวกันอย่างแน่นแฟ้นคือ ชนบททั่วไปมีความคล้ายคลึงของแบบสังคมและวัฒนธรรมขั้นมูลฐาน มีสภาพชนบทที่เคยชินเหมือน ๆ กันทุกแห่ง นอกจากบางแห่งที่อิทธิพลจากเมืองหลวงแทรกซึมเข้าไปก็อาจมีความแตกต่างเกิดขึ้นบ้าง
2. ไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะ เพราะมีลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมใกล้เคียงกัน ลักษณะแท้จริงคือ เป็นชาวบ้านนา
3. ไม่มีลภาวะเป็นสถาบันของรูปแบบสังคม เพราะเป็นกลุ่มขั้นประถม มีลักษณะแห่งความล้มพันธ์เป็นกลุ่มอุปนัย
4. การรวมกลุ่มสังคมมีจำกัด มักมีแบบอุปนัย ซึ่งบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกยังกำหนดไว้ไม่แน่นอนตายตัว กฎข้อบังคับต่าง ๆ ของสังคมจึงแผ่กระจายไปได้ไม่รวดเร็ว และไม่สู้

^{๓๐} ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, พิมพ์ครั้งที่ 4 (พระนคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 25๒3), หน้า 321, 538.

^{๓๑} ปรณ์ อังคฺสิงห์, การฟื้นฟูชนบท, (พระนคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, พ.ศ. 25๒3), หน้า 68 - 69

^{๓๒} Thomai Fritzsimmom, Thailand, (New Haven : Hrai Press, 1956), 399 - 410.

หนักแน่นมั่นคงนัก

5. ความสัมพันธ์ของชาวชนบทในหมู่บ้าน มักขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐาน คือ

5.1 ความเป็นญาติและความผูกพันใกล้ชิดในฐานะเพื่อนสนิท หรือสมาชิกในกลุ่ม
สังคมเดียวกัน

5.2 ปัจจัยที่เกี่ยวกับสภาพาณที่แสดงออกแตกต่างกัน เช่นความสัมพันธ์ระหว่าง
พระสงฆ์กับฆราวาส ผู้ใหญ่บ้านกับลูกบ้าน คนสูงอายุกับผู้เยาว์ เพศชายกับเพศหญิง

5.3 คุณสมบัติเด่นส่วนบุคคลอื่น ๆ เช่น คุณลักษณะทางศีลธรรมและศาสนา ความ
สามารถ ใฝ่เรียนหรืออาชีพเฉพาะอย่าง เช่น กลีกรรม การรักษาโรค หมอคู่ นักดนตรี นักเล่านิทาน
 เป็นต้น

5.4 ความแตกต่างทางความมั่งคั่ง ไม่ทำให้รูปแบบของความสัมพันธ์และเกียรติ
ภูมิของชาวชนบทแตกต่างกันมากนัก แต่ก็มีแนวโน้มที่จะทำให้มีความแตกต่างกันมากขึ้นในอนาคต

5.5 ความสัมพันธ์ที่ห่างไกลออกไประหว่างหมู่บ้าน อาศัยความเป็นญาติและเป็น
เพื่อนฝูงคุ้นเคยกัน แต่ไม่ค่อยแน่นแฟ้น³¹

ไพฑูริย์ เครือแก้ว ได้กล่าวถึงสภาพทางสังคมของชาวชนบทไทย มีลักษณะดังนี้³²

1. ชาวชนบทแทบทุกคนรู้จักติดต่อกันเคยเห็นหน้ากันโดยตรง ความสัมพันธ์และฐานะ
ของบุคคลเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ

2. สังคมชนบทมีการเคลื่อนไหวน้อย รวมทั้งมีการโยกย้ายเปลี่ยนแปลงสถานะน้อย
ความรักถิ่นฐานมีมาก ไม่อยากไปไหนนาน ๆ

3. ครอบครัวเป็นหน่วยที่สำคัญทางเศรษฐกิจ คือเป็นทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค

4. มีโลกทัศน์เป็นคนหัวโบราณ ยึดมั่นในประเพณีเก่า ๆ ไม่ยอมเปลี่ยนแปลง

5. เป็นคนกระหนม็ดกระแม่ ชอบเก็บเงินไว้เฉย ๆ ซึ่งทำให้เงินไม่หมุนเวียน

6. ชาวชนบทถือโชคกลาง และเชื่อในเรื่องภูติผีปิศาจ เวทมนต์คาถา

7. ระดับการศึกษาและทักษะในอาชีพและชีวิตทั่ว ๆ ไปต่ำ

8. ชาวชนบทมีระดับความคิดและความเข้าใจแคบ อยู่เฉพาะความจริงง่าย ๆ ไม่
คิดหาเหตุผลเพียงพอ

9. มีทัศนคติตามประเพณี เช่น ท้อแท้ ไม่กระตือรือร้น ไม่คืบหน้า เฉื่อยชา

³¹ Ibid. p. 498.

³² ไพฑูริย์ เครือแก้ว เรื่องเดิม หน้า 58.

การไหลแปรประเทศด้านการเมือง

คำว่า "การเมือง" เป็นคำที่เราได้รู้จักกันมาพร้อม ๆ กับคำว่า "ประชาธิปไตย" ซึ่งมีการกล่าวถึงอยู่เสมอ หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากสมบูรณาญาสิทธิราชมาเป็นประชาธิปไตย ยิ่งในปัจจุบันนี้ได้มีการพูดถึงแทบจะทุกวันและยิ่งพูดหนักขึ้น เพราะมีคนให้ความสนใจมากขึ้น โดยเห็นว่าการเมืองนั้นเป็นเรื่องที่ทุกคนจะต้องสนใจ เพราะการเมืองในปัจจุบันมักเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของทุกคน จะวางตัวเฉยเมยกับการเมืองไม่ได้

คำจำกัดความของคำว่า "การเมือง" นั้นยังไม่มีผู้ใดให้คำจำกัดความอย่างเด็ดขาดมั่นคงได้ นักวิชาการทั้งหลายได้พยายามให้คำจำกัดความไว้มากมายหลายอย่าง แต่นักวิชาการของไทย ก็อดที่จะยกเอาคำกล่าวของนักปราชญ์ชาวต่างประเทศมาอ้างไม่ได้ เช่น ในหนังสือเรื่อง "การเมือง" ซึ่งเขียนโดย จรูญ สุภาพ คณะรัฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในหน้า 2 ได้เขียนเรื่อง "การเมืองคืออะไร" ไว้ว่าดังนี้

"ปัญหาที่ว่าการเมืองคืออะไรนี้ ได้มีผู้พยายามให้คำตอบมาแต่โบราณ ดังจะเห็นได้จากข้อเขียนของนักปราชญ์ อริสโตเติล ในหนังสือเรื่อง Politics ซึ่งได้อธิบายว่าการเมืองจะต้องมีลักษณะสำคัญบางประการ อาทิเช่น การเมืองย่อมเกี่ยวพันกับอำนาจ อำนาจการเมืองจะต้องแตกต่างจากอำนาจอื่น องค์การทางการเมืองจะต้องมีอำนาจปกครอง เป็นอธิปไตย คือมีอำนาจสูงในชุมชนนั้น หน่วยการบริหาร "หรือรัฐบาลแห่งองค์การทางการเมืองนั้น จะต้องเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยในกิจการต่าง ๆ ทุกกรณี บุคคลที่เป็นผู้บริหารซึ่งเป็นองค์ประกอบในรัฐบาลจึงเป็นผู้มีอำนาจอย่างแท้จริง ในขั้นสุดท้ายไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับกิจการใด คุณลักษณะของการเมืองจึงประกอบด้วยปัจจัยที่เด่นชัด อย่างน้อยสองประการคืออำนาจ (authority) และการปกครอง (ruling) ปราชญ์เยอรมันในยุคหลังท่านหนึ่งคือ Max Weber ก็มีความเห็นคล้ายคลึงกับอริสโตเติล ในข้อที่ว่า องค์การทางการเมืองจะต้องมีอำนาจทางการเมือง เพียงแต่ Weber ได้อธิบายให้หลักเกณฑ์ในรายละเอียดเพิ่มเติมว่า นอกจากองค์การทางการเมืองมีอำนาจสั่งการแล้ว คำสั่งนั้นจะต้องมีผลใช้บังคับตลอดเวลาภายในอาณาเขตแห่งใดแห่งหนึ่ง ทั้งนี้โดยการใช้อำนาจบังคับของคณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง" ครั้นหันมาพิจารณาข้อคิดของ Harold Lasswell นักรัฐศาสตร์รุ่นใหม่ ท่านผู้นี้ถือว่า "วิชารัฐศาสตร์เป็นศาสตร์ที่จะต้องศึกษา โดยนิสฺฐจนทดลองกับความเป็นจริง แต่เนื้อหาของวิชานี้จะต้องเป็นการศึกษาเรื่องการกำหนดรูปร่างของอำนาจ และการมีส่วนใช้อำนาจโดยเฉพาะ การดำเนินงานทางการเมืองก็คือ การปฏิบัติหน้าที่ราชการที่เกี่ยวข้องกับอำนาจ"

ฉะนั้นความคิดของนักปราชญ์สามท่านนี้จึงมีทั้งส่วนที่เห็น้องต้องกันและขัดแย้งกัน ทั้งอริสโตเติล เวบเบอร์ และลาสเวลล์ มีความเห็นเป็นอย่างเดียวกันในข้อที่ว่าการเมืองจะต้องมีลักษณะผูกพันกับการปกครอง และการมีการใช้อำนาจ (Rule-authority-power) สำหรับ

ลาสเวลส์ถือว่า อะไรก็ตามที่มีลักษณะเช่นที่กล่าวนี้เป็น การเมืองทั้งสิ้น แต่สำหรับอริสโตเติลและ เวบเบอร์มีความเห็นเพิ่มเติมว่า การเมืองจะต้องมีคุณลักษณะเพิ่มเติมบางประการ เช่น เวบเบอร์ ถือว่า การเมืองจะต้องเกี่ยวพันกับปัจจัยสองประการคือ ทั้งการปกครองและดินแดน (อาณาเขต) อริสโตเติลเชื่อมั่นว่า ความสามารถที่จะดำรงอยู่ได้ด้วยตนเองนี่คือสิ่งสำคัญที่สุด และความพอตัว (self-sufficiency) เป็นคุณลักษณะที่จำเป็นในทางการเมือง ตามความคิดของอริสโตเติลจึง น่าจะเป็นผลรวมระหว่างความหมายที่ตนกำหนดขึ้น กับเนื้อหาสำคัญแห่งความคิดของลาสเวลส์และ เวบเบอร์ นั่นคือการเมืองจะต้องถึงพร้อมด้วยองค์สามคือ อำนาจการปกครอง อาณาเขตหรือดินแดน และความสามารถที่จะดำรงอยู่ได้ด้วยตนเอง ความหมายแห่งการเมืองตามข้อกำหนดของอริสโตเติล และเวบเบอร์ ค่อนข้างจะเข้มงวดและมีความหมายแคบ ในปัจจุบันความเห็นทั่วไปส่วนใหญ่มีความ โนมเอียงมาทางแนวความคิดของลาสเวลส์ที่เน้นถึงการปกครองและอำนาจ ในฐานะที่เป็นลักษณะ ของการเมือง ฉะนั้นการเมืองจึงมิใช่เป็นเพียงเรื่องของประเทศหรือรัฐบาล หรือเรื่องราวระดับ ชาติเท่านั้น หากแต่การเมืองเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ในระดับหรือกลุ่มต่าง ๆ ของสังคม หรือประเทศ การเมืองอาจปรากฏในองค์การ หน่วยงาน หรือสมาคมต่าง ๆ ทั่วไป ปัจจุบันคำนิยามทางการเมือง จึงออกมาในรูปความหมายที่กว้างขวาง คือถือว่า "การเมือง (ระบบการเมือง) เป็นแบบแผนของ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับอำนาจและการปกครองเป็นประการสำคัญ" จากคำนิยาม ดังกล่าวนี้ องค์การหรือสมาคมต่าง ๆ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วอาจไม่ถือว่าเป็นการเมืองอยู่ไม่น้อย เช่น สโมสรเอกชน บริษัทการค้า สหกรณ์กรรมกร องค์การทางศาสนา กลุ่มชน เผ่าพันธุ์ วงศาคณาญาติ หรือแม้แต่ครอบครัว กล่าวโดยทั่วไปการรวมกลุ่มของมนุษย์ที่ปรากฏขึ้นเป็นกลุ่มสมาคมบริษัทองค์การ ภารกิจหรืออื่น ๆ มักมีลักษณะการเมืองทั้งสิ้น ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลสามประการ

1. องค์การหรือหน่วยงานเอกชนทั้งหลายเหล่านี้ ก็มีการปกครองหรือ "รัฐบาล" ของตนเอง การปกครองนั้น ๆ อาจแบ่งได้เป็นหลายประเภท เช่น ประชาธิปไตย ระบบตัวแทน ระบบการใช้อำนาจแบบเผด็จการ พฤติกรรมภายในของหน่วยงานนั้นก็อาจมีการแข่งขันวิ่งเต้นต่อรอง ชักจูง ใช้อิทธิพล ใช้อำนาจบีบบังคับเพื่อให้เป็นไปตามที่ตนปรารถนา

2. ทุกองค์การ หน่วยงาน หรือสมาคมของเอกชน นอกจากจะมีลักษณะทางการเมือง แล้ว ก็ยังมีลักษณะอื่น ๆ ประกอบด้วย หน่ออีกนัยหนึ่ง หน่วยงานเหล่านี้มิได้มุ่งที่จะใช้อำนาจ ปกครอง ช่มชู้ กดขี่ หรือออกคำสั่ง หรือบังคับให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์อยู่ตลอดเวลา แต่จะกระทำกรอย่างอื่น ด้วย เช่นการให้ความรัก การช่วยเหลือ การให้ความเคารพยกย่อง ความเสียสละ ความเชื่อมั่น อย่างเดียวในหลักการร่วมกัน เป็นต้น ฉะนั้นลักษณะทางการเมืองจึงผูกพันกับคุณลักษณะอื่น ๆ ปรากฏ ร่วมกันกับลักษณะอื่น ๆ ฉะนั้นจึงไม่ควรมองข้ามลักษณะทางการเมืองขององค์การนั้น ๆ

3. ทุกหน่วยงานมักปรากฏว่ามีการปกครอง มีความปรารถนาอำนาจดิ้นรนเพื่ออำนาจ แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่า ผู้ที่ปรารถนาเช่นนั้นจะได้สิ่งที่พึงหวังเสมอไป เพราะบางครั้งสมาชิกไม่สนับสนุนเนื่องจากเกรงว่าผู้นี้จะใช้อำนาจเกินขอบเขตและรุนแรง สมาชิกจะหันไปสนับสนุนผู้ที่ไม่แสดงความต้องการ (อำนาจ) มากจนเกินไปเพราะเชื่อว่าจะเกิดประโยชน์แก่ตนและส่วนรวม"^{๓๓}

งานวิจัยของต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม

โดเชอร์ตี (Dougherty) ได้ศึกษาค่านิยมของเด็กวัยรุ่นในโรงเรียนต่าง ๆ ในรัฐมิซซูรีจากค่านิยมดังต่อไปนี้คือ ความเป็นมิตร ความซื่อสัตย์ ความรักดี ศิลธรรมและความรับผิดชอบ โดยแยกตัวแปรออกเป็นเพศ และใช้เครื่องมือที่เรียกว่า Adolescent Character and Personality กับ Student Value Survey ใช้ Item Scale ตามวิธีการของ Likert ได้ศึกษากับเด็กนักเรียนเกรด 8 และเกรด 2 จำนวน 1320 คน ผลการวิจัยพบว่าค่านิยมทั้ง 5 ชนิดนี้ผู้หญิงมีความคงที่แน่นอนกว่าผู้ชาย และพบว่าการที่มีพร้อมทั้งบิดามารดา หรือมีบิดาหรือมารดา แต่เพียงฝ่ายเดียว ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างในค่านิยมเหล่านี้ อย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติ^{๓๔}

ซิสเตอร์แกรน (Sister Grande) ได้ศึกษาค่านิยมของนักเรียนมัธยมศึกษาแคโรลีน 7 แห่งในมลรัฐตะวันออกของอเมริกา โดยใช้ตัวอย่างจำนวน 1390 คน เพื่อศึกษาค่านิยมในเรื่องเสรีภาพ ความรับผิดชอบ ครอบครั้ว การนัด ซึ่งจะทำการวัดค่านิยมเหล่านี้กับเด็ก 2 กลุ่มคือกลุ่มเด็กผู้หญิงและกลุ่มเด็กผู้ชาย และเมื่อนำมาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มเด็กผู้หญิง กับกลุ่มเด็กชาย ผลการวิจัยพบว่าจะมีค่านิยมไม่แตกต่างกันนัก^{๓๕}

โฮลเทลเลอร์ (Hosteller, 1966) ใช้แบบสอบถาม SACV (Survey of

^{๓๓} ลายพุด เกิดผล พล.อ. อนาคตของไทย (กรุงเทพฯ : อำนวยการตีพิมพ์, 2519) หน้า 25 - 30.

^{๓๔} Dennis Donald Dougherty. "Differential Acceptance of Normative Value Among Adolescent in Missouri School," An Unpublished Dissertation., July, 1966.

^{๓๕} Mory Vera Del Sister Grande. "A Study of Values of Catholic High School Students of Differing Socio economic Background and the Relationship of these Values to those of their Parents," An Unpublished Dissertation, March, 1960

Attitude and Changing Value) และ SIV (Survey of Interpersonal Values) เพื่อศึกษาความแตกต่างในทัศนคติและค่านิยมของนักศึกษา 26 สถาบัน เก็บข้อมูลได้อย่างน้อย 600 ฉบับ และได้ศึกษาตามตัวแปรดังนี้ เพศ และสถาบันที่นักศึกษากำลังเรียนอยู่ และค่านิยมที่ศึกษาครั้งนี้ คือ ความเชื่อมั่นตนเอง ความอดทน มนุษยสัมพันธ์ จากการศึกษาค่านิยมเหล่านี้พบว่า นักศึกษาชาย และหญิงมีความคิดเห็นต่างกันอย่างเห็นได้ชัด^{๓๖}

เจมส์ เฮนรี ไนท์ (James Henry Knight, 1970) ได้ศึกษาค่านิยมและระดับความมุ่งหวังของนักเรียนนิโกรที่เรียนร่วมกับพวกผิวขาว และนักศึกษาที่แยกเรียนเฉพาะพวกนิโกรด้วยกัน จากกลุ่มตัวอย่าง 179 คน โดยใช้ชื่อเครื่องมือ Leonard V. Gordon's Survey of Interpersonal Values โดยแยกตามเพศ ผลการวิจัยปรากฏว่า เมื่อแยกตามเพศจะมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย^{๓๗}

ราช (Ruch, 1948) แห่งมหาวิทยาลัยโอไฮโอ ให้เครื่องมือทางการแนะนำ The Wishing Will วิเคราะห์คำตอบของเด็ก ๆ และยืนยันให้เห็นจริงถึงความต้องการของเด็ก 8 ประการคือ ความมีเจ้าของ ความสำเร็จ ความมั่นคงทางการเงิน ความรักความอบอุ่น ความกล้าหาญ ความพ้นจากความรู้สึกผิดชอบอย่างรุนแรง มีส่วนการตัดสินใจและต้องการมีบูรณาการแห่งทัศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมของตนเอง^{๓๘}

ความต้องการนี้ไม่ขัดแย้งกันกับลักษณะโดยเฉพาะของบุคคล เพราะความต้องการเหล่านี้เป็นที่ปรารถนาของบุคคลทุกคน บุคคลแต่ละคนต้องการที่จะได้รับการตอบสนองความต้องการของตนอย่างเป็นที่พอใจตามลักษณะเฉพาะของตน ค่านิยมของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งใด อาจจะมีระดับแตกต่างกันออกไป อาจมีมากบ้างน้อยบ้างย่อมขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล สิ่งทีกล่อมเกลาให้บุคคลมีค่านิยมเหมือนกันหรือแตกต่างกันไปจากบุคคลอื่น ย่อมขึ้นอยู่กับสภาพการอบรมเลี้ยงดูที่บ้าน การให้การศึกษาในโรงเรียนและอิทธิพลของความต้องการของสังคม พ่อแม่ และทุก ๆ คนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้นั้น

^{๓๖} David Kitchen Hosteller. "An Analysis of the Differences in Selected Attitudes and Values of the College Students in the Eastern and Southern part of the United States An Unpublished Dissertation, July 1966.

^{๓๗} James Henry Knight. "The Interpersonal Values and Aspiration Levels of Negro Seniors in Totally Integrated Southern High School" An Unpublished Dissertation. November, 1970.

^{๓๘} Floyd L. Ruch. Psychology and Life, (New York: Scott Forman and Company, 1948), p. 248

งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับค่านิยม

ในปี 2514 พจนีย์ มณีสุวรรณ ได้ศึกษาค่านิยมของนักเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 500 คน จากวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครและธนบุรี จำนวน 5 แห่ง เกี่ยวกับค่านิยมในด้านต่าง ๆ โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มของนักเรียน ตัวแปรในเรื่องเพศอาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ³⁹

ในปี 2515 เคลื่อน มุขย์แก้ว ได้ศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมของนักเรียนมัธยมศึกษา นักเรียนเกษตรกรรม และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 150 คน รวมทั้งสิ้น 450 คน ทำการศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมด้านการเงิน ระบบอาวุโส อาชีพรับราชการ มนุษยสัมพันธ์ ความยุติธรรม การใช้ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความซื่อสัตย์ ความรักในชีวิตครอบครัว ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ให้อันดับค่านิยมใกล้เคียงกัน และค่านิยมระบบอาวุโสจะเป็นอันดับสุดท้ายของการจัดเรียงค่านิยม เมื่อจำแนกตามลักษณะของเพศ และสถานภาพการเลี้ยงดูทางบ้านแล้ว ปรากฏว่าผลคล้ายคลึงกันมากคือการเลือกค่านิยมของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เว้นแต่กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบคาดหวังเอาากับเด็ก การเลือกค่านิยมของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01⁴⁰

ในปี 2518 ประเสริฐ ชูลิษฐ์ ทำการศึกษาค่านิยมทางสังคมเช่นความกตัญญู การศึกษา การใช้อิทธิทธิ การบริการสังคม ความรักในชีวิตครอบครัว ฯลฯ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตการศึกษา 2 ปีการศึกษา 2517 จำนวน 500 คน โดยจำแนกตามเพศ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนชายและหญิง เลือกค่านิยมทางสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกันเลือกค่านิยมทางสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ⁴¹

³⁹ พจนีย์ มณีสุวรรณ "ค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนคร ธนบุรี ปริญญา นินนธ์ กคม. (วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514), หน้า 136

⁴⁰ เคลื่อน มุขย์แก้ว, "การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมของนักเรียนมัธยมศึกษา นักเรียนเกษตรกรรม และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ปริญญา นินนธ์ กคม. (วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2519) หน้า 142 - 146.

⁴¹ ประเสริฐ ชูลิษฐ์, "การศึกษาค่านิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2517" ปริญญา นินนธ์ กคม. (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518), หน้า 107 - 113.

ในปี 2522 วิรวรรณ อามระดิษ ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรม ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร 10 ลักษณะ คือความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความมกตัญญูกตเวที ความมีระเบียบวินัย ความเสียสละ ความอดทน ความยุติธรรม ความอดุสาหะ การประหยัดและการออมทรัพย์ การเคารพอาวุโส กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนสาธิต รวม 6 โรงเรียนจำนวน 445 คน เป็นชาย 206 คน หญิง 239 คน โดยจำแนกตามเพศ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมไม่แตกต่างกัน และพบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้และให้การเลี้ยงดูบุตรแตกต่างกันนั้นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมแตกต่างกัน¹³

ในปี 2522 สุนทรี โคมิน และ สนิท สัมครการ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ค่านิยมและระบบค่านิยมไทย" โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 2,469 คน มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือเครื่องมือวัดค่านิยมและแบบสอบถาม โดยศึกษาค่านิยมกับตัวแปรเพศ ผลการวิจัยปรากฏว่า เพศชายและเพศหญิงมีค่านิยมจุดหมายปลายทาง (Terminal Values) 12 ด้าน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ค่านิยมจุดหมายปลายทางที่แตกต่างกันมากคือ "ความเสมอภาค" ซึ่งเพศชายให้เป็นอันดับ 2 ส่วนเพศหญิงให้เป็นอันดับ 9 ด้านค่านิยมวิถีปฏิบัติที่แตกต่างกันมากที่สุดคือ "ความสนุกสนานร่าเริง" เพศหญิงให้เป็นอันดับ 15 เพศชายให้เป็นอันดับ 22¹⁴

ในปี 2523 สมาน ซาลีเครีอ ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมเชิงสังคมกับความซื่อสัตย์ ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2523 จำนวน 714 คน แบ่งเป็นนักเรียนในกรุงเทพมหานคร 529 คน นักเรียนในจังหวัดชัยภูมิ 185 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามค่านิยมเชิงสังคม จำนวน 30 ข้อ เมื่อจำแนกตามเพศ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีค่านิยมเชิงสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01 นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีค่านิยมเชิงสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีค่านิยมเชิงสังคมแตกต่างกันอย่าง

¹³ วิรวรรณ อามระดิษ, "ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรม ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522) หน้า 62 - 64.

¹⁴ สุนทรี โคมิน และ สนิท สัมครการ, ค่านิยมและระบบค่านิยมไทย, 2522, หน้า 82 - 83, 91 - 92, 107 - 113.

มีนัยสำคัญ¹¹

และในปีเดียวกันนี้เอง สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับค่านิยมเพื่อชีวิตและสังคมไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาค่านิยมที่สำคัญและจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังและส่งเสริมให้แก่คนไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ เยาวชนในจังหวัดต่าง ๆ ที่เป็นที่ตั้งของศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรมใน 10 จังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ อุบลราชธานี จันทบุรี สงขลา พระนครศรีอยุธยา อุดรดิตถ์ สกลนคร เพชรบุรี และยะลา ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 12,363 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามวัดค่านิยม ผลการวิจัยพบว่า ค่านิยมที่สำคัญและจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังให้เป็นค่านิยมเพื่อชีวิตและสังคมไทยคือ

1. การประหยัดและการประมาณตนเพื่อการดำรงชีวิตเรียบง่าย
2. ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน เคารพสิทธิและความคิดเห็นของผู้อื่น
3. ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนที่มีต่อสังคม โดยกระทำตนให้มีประโยชน์กับหมู่คณะ

และไม่ทำ ให้ผู้อื่นเดือดร้อน¹²

วิธีดำเนินการวิจัย ทั้งรวมถึงประชากรและหน่วยตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แหล่งข้อมูล การเก็บและรวบรวมข้อมูล สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้นำเสนอในบทที่ 3

¹¹ ลมมาน ซาลิเครีล, "ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมเชิงสังคมกับความซื่อสัตย์. ปริกญา นิพนธ์ กอม. (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประถมมิตร) 2523) หน้า 75.

¹² กองวิจัยและวางแผนสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. ค่านิยมเพื่อชีวิตและสังคมไทย. (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กรุงเทพฯ, 2523), หน้า 33.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความแตกต่างของค่านิยมแห่งชาติ ด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติและความสะอาดของบ้านเมือง ของบุคลากรจากภาครัฐบาลและภาคเอกชนในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคของประเทศไทย และศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบของค่านิยมแห่งชาติที่มีต่อการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม และการเมือง

วิธีดำเนินการวิจัยนี้ ได้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เป็นช่วงระยะก่อนการรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 เป็นช่วงระยะการรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 เป็นช่วงระยะการวิเคราะห์ข้อมูล

ช่วงระยะก่อนการรวบรวมข้อมูล

ประชากรและหน่วยตัวอย่าง

ประชากรสำหรับทำการวิจัยได้แก่ข้าราชการและประชาชนโดยส่วนรวมทั่วประเทศ ที่มีอายุระหว่าง 16 - 60 ปี ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วยบุคลากรจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและในส่วนภูมิภาคของประเทศไทย โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) ภาครัฐบาล ประกอบด้วยข้าราชการพลเรือน ข้าราชการทหาร พนักงานรัฐวิสาหกิจ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคของประเทศไทย

(2) ภาคเอกชน ประกอบด้วยบุคคลอาชีพอิสระส่วนตัว อาชีพกรรมกรหรือลูกจ้าง ในองค์กร บริษัท ห้างร้านต่าง ๆ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

จำนวนประชากรสำหรับทำการวิจัยซึ่งประกอบด้วยประชาชนที่มีอาชีพทั่วประเทศมีจำนวน 40 ล้านคน

หน่วยตัวอย่าง

หน่วยตัวอย่างที่ได้เป็นตัวแทนของประชากร ได้ถูกเลือกโดยใช้วิธีการสุ่มที่เรียกว่า Stratified Two Stages Purposive/Random Sampling หรือวิธีการสุ่มเชิงช่วงขั้นและจงใจ โดยกลุ่มเป้าหมายที่เป็นหน่วยงานภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วน

ภูมิภาคเป็น Primary Sampling Unit และกลุ่มเป้าหมายที่เป็นบุคคลจากหน่วยงานภาครัฐบาล และภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเป็น Secondary Sampling Unit การเลือกหน่วยตัวอย่างโดยใช้วิธี Stratified Two Stages Purposive/Random Sampling นี้ ได้อาศัยยึดหลักการสองหลักการ คือ

1. หลักสถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ (Geographical Location)

1.1 ส่วนกลาง ได้แก่กรุงเทพมหานคร

1.2 ส่วนภูมิภาค ได้แก่

1.2.1 ภาคเหนือ มีตัวแทนภาคที่เชียงใหม่ น่าน

1.2.2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีตัวแทนภาคที่ขอนแก่น อุบลราชธานี

1.2.3 ภาคกลาง มีตัวแทนภาคที่นครสวรรค์ ลพบุรี

1.2.4 ภาคใต้ มีตัวแทนภาคที่สงขลา นครศรีธรรมราช

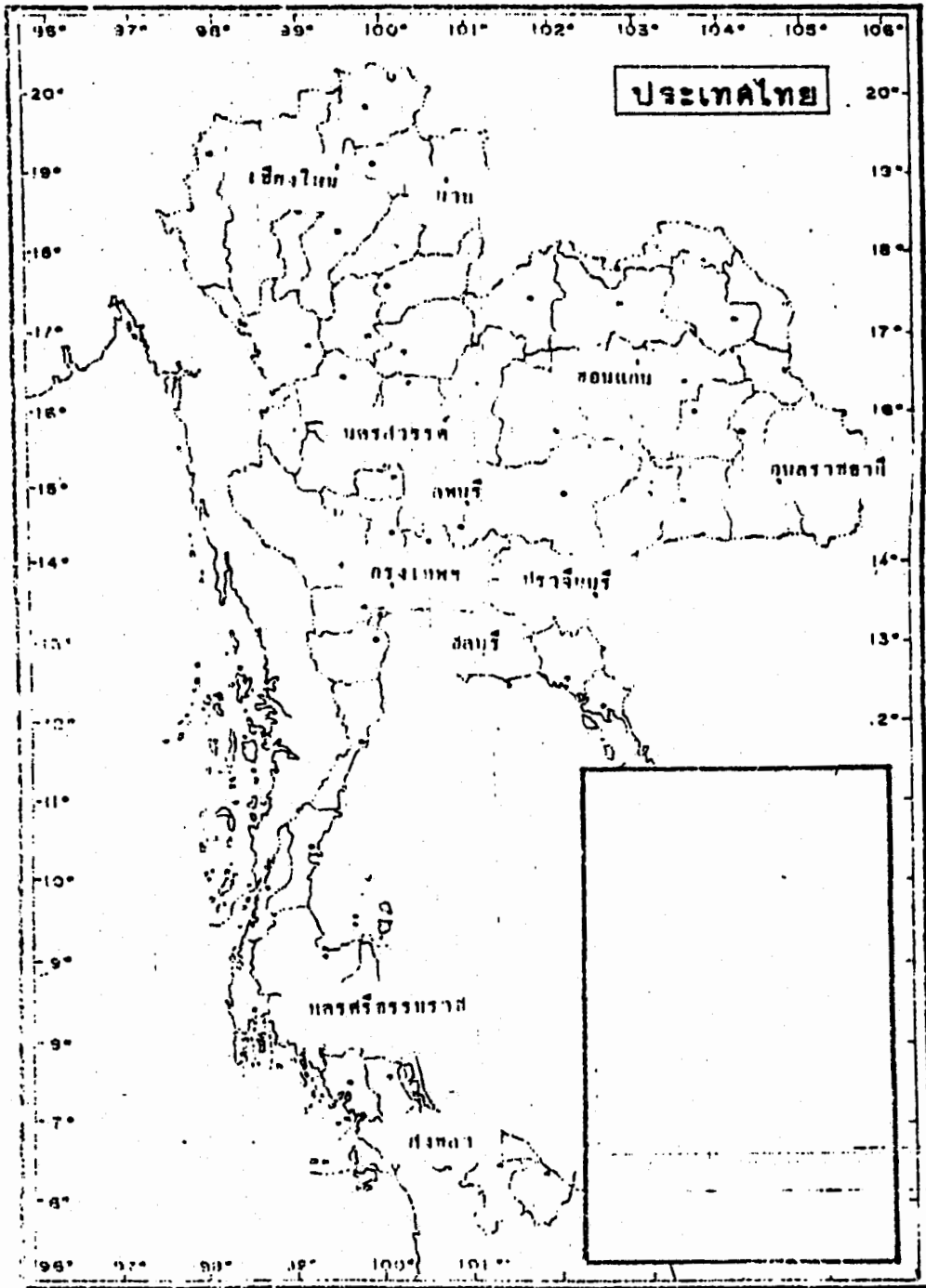
1.2.5 ภาคตะวันออก มีตัวแทนภาคที่ชลบุรี ปราจีนบุรี

2. หลักอาชีพ (Occupation)

2.1 ภาครัฐบาล ได้แก่ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการทหาร พนักงานรัฐวิสาหกิจ ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

2.2 ภาคเอกชน ได้แก่บุคคลอาชีพอิสระส่วนตัว กรรมการ หรือลูกจ้างในองค์การ บริษัท ห้างร้านต่าง ๆ ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

แหล่งที่มาของหน่วยตัวอย่างจากประชากรทั่วประเทศ ได้แสดงให้เห็นตามภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 แผนที่ประเทศไทย แสดงแหล่งที่มาของตัวอย่าง

ขนาดของตัวอย่าง ที่ได้เป็นตัวแทนของประชากรนั้นได้ใช้วิธีการของ Krejcie และ Morgan¹ มาเป็นหลักในการพิจารณาขนาดของหน่วยตัวอย่าง จากประชากรที่ใช้สำหรับทำการวิจัย การกำหนดขนาดหน่วยตัวอย่างตามวิธีการของ Krejcie และ Morgan ได้แสดงให้เห็นตามตาราง ที่ 1² และภาพที่ 2³ ดังต่อไปนี้

¹ K.V. Krejcie and D.W. Morgan, "Determining Sample Size for Research Activities," Educational and Psychological Measurement, 1970, 30. 607-610.

² Ibid., p.608.

³ Ibid., p.609.

ตารางที่ 1
ตารางกำหนดขนาดของหน่วยตัวอย่างจากกลุ่มประชากร

N	S	N	S	N	S
10	10	220	140	1200	291
15	14	230	144	1300	297
20	19	240	148	1400	302
25	24	250	152	1500	306
30	28	260	155	1600	310
35	32	270	159	1700	313
40	36	280	162	1800	317
45	40	290	165	1900	320
50	44	300	169	2000	322
55	48	320	175	2200	327
60	52	340	181	2400	331
65	56	360	186	2600	335
70	59	380	191	2800	338
75	63	400	196	3000	341
80	66	420	201	3500	346
85	70	440	205	4000	351
90	73	460	210	4500	354
95	76	480	214	5000	357
100	80	500	217	6000	361
110	86	550	226	7000	364
120	92	600	234	8000	367
130	97	650	242	9000	368
140	103	700	248	10000	370
150	108	750	254	15000	375
160	113	800	260	20000	377
170	118	850	265	30000	379
180	123	900	269	40000	380
190	127	950	274	50000	381
200	132	1000	278	75000	382
210	136	1100	285	100000	384

หมายเหตุ : N คือ ขนาดของกลุ่มประชากร S คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 แหล่งที่มา : R.V.Krejcie and D.W. Morgan, "Determining Sample Size for
 Research Activities," Educational and Psychological
 Measurement , 1970, 30. 607 - 610.

KREJCIE AND MORGAN

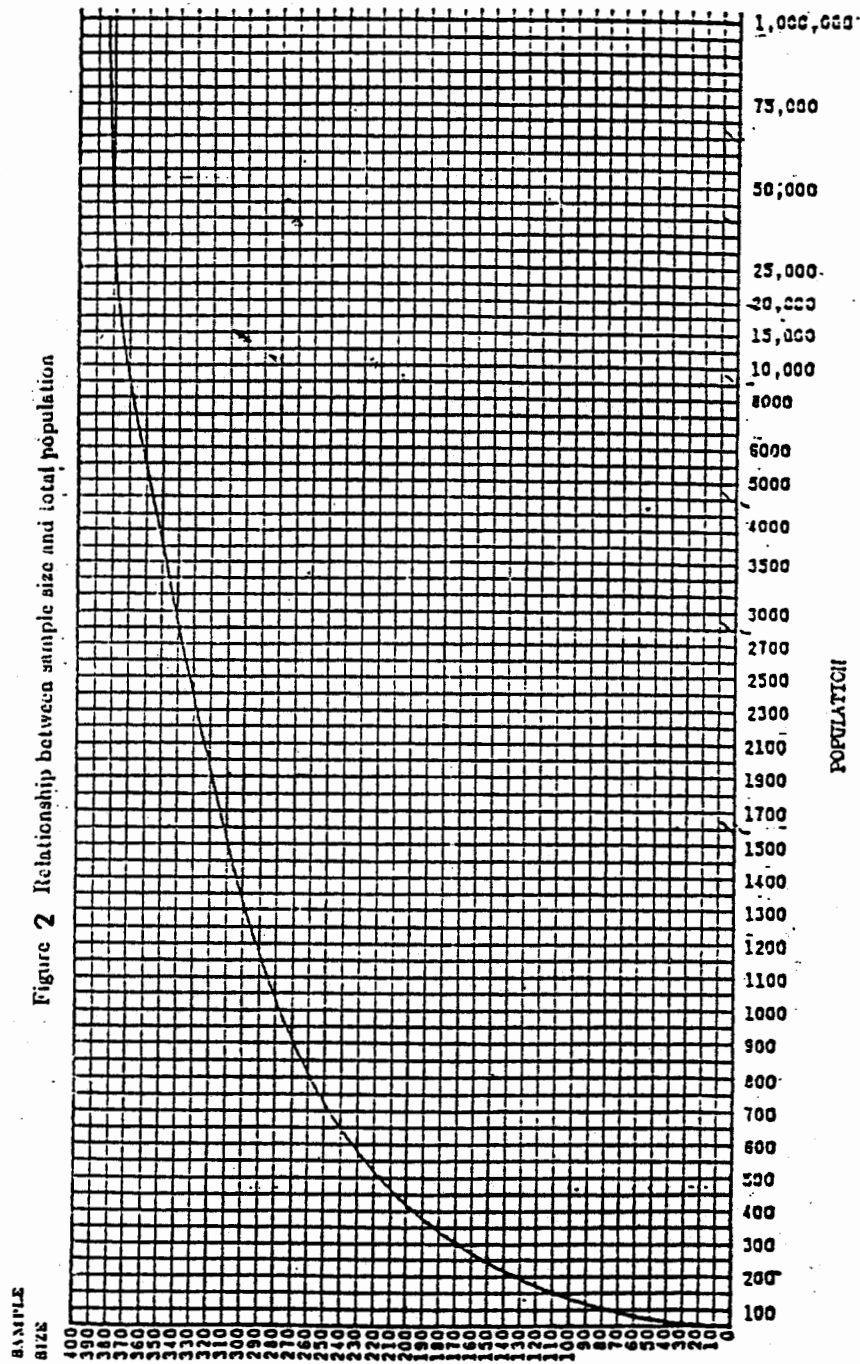

Figure 2 Relationship between sample size and total population

ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของหน่วยตัวอย่างและกลุ่มประชากร

จากวิธีการกำหนดขนาดของหน่วยตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan และจากคำ
ยืนยันของ Downie และ Heath^๕ ที่ว่าเมื่อหน่วยตัวอย่างมีขนาดใหญ่ขึ้น ความคลาดเคลื่อน
มาตรฐานจะมีขนาดเล็กลงซึ่งสร้างความเชื่อมั่นในผลการวิจัยมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้เลือกหน่วยตัวอย่าง
จำนวน 1,54๗ คน ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของประชากรสำหรับการทำวิจัยในครั้งนี้ ดังรายละเอียด
ตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2

ขนาดของหน่วยตัวอย่างที่เป็นตัวแทนจากประชากรแยกตามหลักสถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และหลักอาชีพ

สถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์		อาชีพ		รวม
		รัฐบาล	ภาคเอกชน	
ส่วนกลาง	กรุงเทพฯ	70	70	140
ภาคเหนือ	เชียงใหม่	70	70	140
	น่าน	70	70	140
	นครสวรรค์	70	70	140
ภาคกลาง	ลพบุรี	70	70	140
	ขอนแก่น	70	70	140
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	อุบลราชธานี	70	70	140
	สงขลา	70	70	140
ภาคใต้	นครศรีธรรมราช	70	70	140
	ชลบุรี	70	70	140
ภาคตะวันออก	ปราจีนบุรี	70	70	140
	รวม			1,540

^๕ N.M. Downie and R.W. Heath, Basic Statistical Methods (New York : Harper & Row, Publishers, 1974), pp. 159 - 160.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ได้นำมาใช้เพื่อการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งมีอยู่ 3 ตอน คือตอนที่หนึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้อยู่แบบสอบถาม ตอนที่สองเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมแห่งชาติ และตอนที่สามเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ ดังมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่หนึ่ง : แบบสอบถามวัดสถานการณ์ของผู้อยู่แบบสอบถามเป็นการสอบถามถึงประวัติหรือลักษณะภูมิหลัง โดยให้ผู้อยู่ตอบกาเครื่องหมาย X ในวงเล็บ หรือระบุข้อความในช่องว่าง คำถามในตอนหนึ่งนี้มีอยู่ 11 ข้อ

ตอนที่สอง : แบบสอบถามวัดค่านิยมแห่งชาติ ด้านการประพฤตินิยมไทย วินัยของชาติ ความสะอาดของบ้านเมือง เกณฑ์มาตรฐานคตินิ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 26 ข้อ คือด้านการประพฤตินิยมไทย 5 ข้อ ด้านวินัยของชาติ 6 ข้อ ด้านวินัยของชาติ 9 ข้อ และด้านความสะอาดของบ้านเมือง 6 ข้อ ในแต่ละข้อความจะมีคำตอบให้เลือกตอบ 4 คำตอบ ซึ่งมีเกณฑ์ประเมินค่านิยมแห่งชาติโดยให้คะแนนดังนี้

- 4 หมายถึง เลมด
- 3 หมายถึง เกิดบ่อย
- 2 หมายถึง เกิดน้อย
- 1 หมายถึง ไม่เกิดเลย

ส่วนข้อความที่มีลักษณะตัวเลข คะแนนของข้อความจะตรงข้ามคือ 1 หมายถึงเลมด 2 หมายถึงเกิดบ่อย 3 หมายถึงเกิดน้อย และ 4 หมายถึงไม่เกิดเลย

ตอนที่สาม : แบบสอบถามวัดการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคมและการเมือง เป็นมาตราวัดทัศนคติเช่นเดียวกับที่มาตรวัดตัวแปรค่านิยมแห่งชาติ และลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 25 ข้อ คือ ด้านการเศรษฐกิจ 6 ข้อ ด้านการศึกษา 6 ข้อ ด้านสังคม 7 ข้อ และด้านการเมือง 6 ข้อ ในแต่ละข้อความจะมีคำตอบให้เลือกตอบ 6 คำตอบ ซึ่งมีเกณฑ์ประเมินการพัฒนาประเทศโดยให้คะแนนดังนี้

- 3 หมายถึง จริงที่สุด
- 2 หมายถึง จริง
- 1 หมายถึง ค่อนข้างจริง
- 1 หมายถึง ค่อนข้างไม่จริง
- 2 หมายถึง ไม่จริง
- 3 หมายถึง ไม่จริงเลย

ส่วนข้อความที่มีลักษณะนิเสธ คะแนนของข้อความจะเป็นตรงกันข้ามคือ

- 3 หมายถึง จริงที่สุด -2 หมายถึง จริง -1 หมายถึง ค่อนข้างจริง
 1 หมายถึง ค่อนข้างไม่จริง 2 หมายถึง ไม่จริง และ 3 หมายถึง ไม่จริงเลย

ในการสร้างแบบสอบถามทั้ง 3 ตอนนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นโดยใช้วิธีการศึกษาเอกสารวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับนิทัศน์และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรค่านิยมแห่งชาติ และตัวแปรการนิเทศาประเทศ เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับเนื้อหาความแม่นยำเชิงมโนทัศน์และมีความเชื่อถือได้ และได้รับการพิจารณาจากทนายวิชาการในสาขาวิชาวิจัยทางสังคมศาสตร์ในการหาความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการต่อไปนี้คือ

1. ได้นำแบบสอบถามไปให้ข้าราชการพลเรือน และผู้ประกอบการอิสระส่วนตัวและลูกจ้างในตัวจังหวัดนครปฐมเก็บข้อมูลเพื่อหาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยได้ทดสอบอาจารย์และข้าราชการมหาวิทยาลัยการ ศึกษาเกษตรราชภัฏสวนสุนันทาจำนวน 35 คน และผู้ประกอบการค้าขายและลูกจ้างในตัวเมืองนครปฐมจำนวน 35 คน

ในการทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามนี้ได้ดำเนินการโดยเทคนิค Coefficient alpha เพื่อวัดความสอดคล้องของเนื้อหาในแต่ละตอน โดยกำหนดค่า alpha coefficient เท่ากับ .59 เป็นเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำ ผลการทดสอบความเชื่อถือได้สูงกว่าแบบสอบถามวัดค่านิยมแห่งชาติ และแบบสอบถามวัดการนิเทศาประเทศมีขนาดค่า alpha coefficient สูงกว่ามาตรฐานขั้นต่ำ กล่าวคือมาตรวัดค่านิยมแห่งชาติได้ค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ .75 และแบบสอบถามการนิเทศาประเทศได้ค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ .79 ส่วนการทดสอบความแม่นยำมโนทัศน์ (Construct Validity) ของแต่ละมาตรวัดได้ดำเนินการโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ตัวประกอบ (Factor Analysis) แบบ Principal Factoring with Iteration (PA₂ รวมทั้งพหุแกนที่ 2 ทั้งแบบตั้งฉาก Orthogonal Rotation) และแบบทำมุม (Oblique Rotation) เพื่อช่วยให้ได้มิติต่าง ๆ ของแบบสอบถามที่ง่ายแก่การตีความ ผลการวิเคราะห์ได้ช่วยเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับมิติแต่ละที่แบ่งในแต่ละแบบสอบถาม ตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามวัดค่านิยมแห่งชาติ และแบบสอบถามวัดการนิเทศาประเทศ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามหลายมิติ ดังนี้

ตารางที่ 3

สรุปผลการวิเคราะห์ตัวประกอบของแบบสอบถามวัดค่านิยมแห่งชาติ
และแบบสอบถามวัดการพัฒนาประเทศ

แบบสอบถาม	จำนวนมิติ ของแบบสอบถาม	ค่าแปรปรวนของ ตัวประกอบร่วม
ค่านิยมแห่งชาติ	4	.31
การพัฒนาประเทศ	3	.29

ช่วงระยะเวลารวบรวมข้อมูล

การจัดกระทำกับข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ได้ดำเนินการระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน 2530 โดยที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้ติดต่อบุคลากรหน่วยตัวอย่างที่เป็นข้าราชการพลเรือน ข้าราชการทหาร พนักงานรัฐวิสาหกิจ บุคลากร ที่ประกอบอาชีพอิสระส่วนตัว ลูกจ้างในองค์กร บริษัท และห้างร้านต่าง ๆ ในจังหวัดต่าง ๆ 11 จังหวัดทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค วิธีการรวบรวมข้อมูล ได้กำหนดใช้ทั้งการให้ตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ตามแนว โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยได้เดินทางโดยรถยนต์และรถไฟไปยังจังหวัดที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเก็บและรวบรวมข้อมูลซึ่งได้แก่ เชียงใหม่ น่าน นครสวรรค์ ลพบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี สงขลา นครศรีธรรมราช ชลบุรี ปราจีนบุรี และกรุงเทพมหานคร การเก็บข้อมูลภาคสนามครั้งนี้ ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยต้องประสบปัญหาความไม่ค้อยสนใจและการไม่เห็นความสำคัญเกี่ยวกับการตอบแบบสอบถามของหน่วยงานรัฐบาล และหน่วยงานเอกชนบางหน่วยงาน ต้องใช้เวลาชี้แจงและใช้เทคนิคมนุษยสัมพันธ์ในการขอความร่วมมือเป็นอันมาก นอกจากนี้ ยังประสบกับปัญหาการเดินทางที่ไม่สะดวกไปยังบางท้องที่ซึ่งเก็บหน่วยตัวอย่างเป้าหมายอีกด้วย อย่างไรก็ตาม เมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานภาคสนาม ข้อมูลที่รวบรวมได้ในลักษณะครบถ้วนสมบูรณ์ มีจำนวน 1,447 ชุด แยกเป็นผู้ให้ข้อมูลจากภาครัฐบาล 720 คน และจากภาคเอกชน 727 คนรวมค่าเฉลี่ยผู้ให้ข้อมูลทั้งจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ร้อยละ 93 ซึ่งถือเป็นตัวแทนของบุคลากรจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

ของประเทศไทย

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ตามแนวแยกตามหลักสถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ และหลักอาชีพ แลคงให้เห็นตามตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4

จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แยกตามหลักสถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ และหลักอาชีพ

สถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์	อาชีพ				ร้อยละ
	ภาครัฐบาล		ภาคเอกชน		
	หน่วยตัวอย่าง	ผู้ตอบ	หน่วยตัวอย่าง	ผู้ตอบ	
กรุงเทพมหานคร	70	65	70	68	95
เชียงใหม่	70	60	70	70	92
น่าน	70	62	70	65	90
นครสวรรค์	70	65	70	69	95
ลพบุรี	70	63	70	68	93
สงขลา	70	69	70	70	99
นครศรีธรรมราช	70	62	70	60	87
ขอนแก่น	70	69	70	60	92
อุบลราชธานี	70	68	70	62	92
ชลบุรี	70	69	70	68	97
ปราจีนบุรี	70	68	70	67	96
รวม	770	720	770	727	93.96%

ช่วงระยะเวลาการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยทั่วไปแล้วได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ ด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงตรรกวิทยา และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ กล่าวคือข้อมูลที่ได้จากคำถามตอนที่หนึ่ง ของแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ บางส่วน ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

Siegel ได้กล่าวว่าวิธีการเลือกเทคนิคสถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล เป็น ล้วนลำดับตัวอย่างยิ่งยวดของแผนแบบการวิจัย^๕ ผู้วิจัยเห็นว่าสถิติที่ใช้ในการวิจัยที่เหมาะสมที่สุดกับข้อมูลที่รวบรวมมาได้นั้น ได้แก่สถิติพรรณนาและสถิติอนุมานพาราเมตริก ซึ่งได้แก่การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ Mann Whitney U และ Z value และสถิติ Spearman Rank Order Correlation และ Student "t"

หลังจากที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลมาเรียบร้อยแล้ว ก็ได้นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องจักรกล (Computer) เทคนิคสถิติ Mann Whitney U และ Z test ได้ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 - 17 ได้ใช้เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation และ Student's "t"

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอในบทที่ 4

^๕ S. Siegel. Nonparametric Statistics for the Behavioral Sciences. (New York : McGraw - Hill, 1956), pp. 32 - 33.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ประกอบด้วยผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับรวบรวมมาจากตัวการที่เป็นบุคลากร จากภาครัฐบาลและภาคเอกชนในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคของประเทศไทย ซึ่งได้แก่ กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ น่าน นครสวรรค์ ลพบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี ชลบุรี ปราจีนบุรี นครศรีธรรมราช และสงขลา

การวิจัยนี้เป็นความพยายามที่จะตอบคำถามหลักให้ได้อย่างน้อยสองประการดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมือง มีความแตกต่างกันหรือไม่ในแง่ของบุคคลจากภาครัฐบาลและภาคเอกชนในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคของประเทศไทย

2. การพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม และการเมือง เป็นผลกระทบที่เกิดจากค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด การนิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมืองหรือไม่

3. ค่านิยมแห่งชาติด้านใดที่ควรแก้ไขปรับปรุงและวางแผนปฏิบัติการ กำหนดมาตรการหรือยุทธวิธีส่งเสริมสนับสนุนอย่างถูกต้อง เพื่อให้การพัฒนาประเทศทั้ง 4 ด้าน บรรลุเป้าหมาย

มาตรวัดค่านิยมแห่งชาติจำนวน 1,540 ชุด และมาตรวัดการพัฒนาประเทศจำนวน 1,540 ชุด ได้แจกจ่ายไปยังบุคลากรของภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคของประเทศไทย ผู้วิจัยรวมทั้งผู้ช่วยวิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่มีลักษณะครบถ้วนสมบูรณ์จากผู้ตอบแบบสอบถามจากมาตรวัดค่านิยมแห่งชาติ 1,447 ชุด และจากมาตรวัดการพัฒนาประเทศ 1,447 ชุด หรือเท่ากับร้อยละ 93.96 ดังที่ได้แสดงให้เห็นแล้วในตารางที่ 4 (บทที่ 3 หน้า 55)

สำเนาแบบสอบถามของมาตรวัดฉบับสมบูรณ์ทั้ง 2 ชุด ได้เสนอในภาคผนวก ก. รายละเอียดของข้อมูลจากมาตรวัดค่านิยมแห่งชาติ และมาตรวัดการพัฒนาประเทศ ได้รวบรวมและเสนอในภาคผนวก ข.

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ แบ่งออกเป็นสองประการ คือ การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างในค่านิยมแห่งชาติ และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร ค่านิยมแห่งชาติและตัวแปรการพัฒนาประเทศที่น่าเสนอ อย่างไรก็ตาม เนื่องก่อให้เกิดความเข้าใจในผลการศึกษา จึงได้นำข้อมูลและข้อความจริงทั่วไปเกี่ยวกับหน่วยตัวอย่างมาเสนอไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ข้อมูลและข้อความจริงทั่วไปเกี่ยวกับหน่วยตัวอย่าง

จากหน่วยตัวอย่างหรือตัวการที่เป็นบุคลากรจากภาครัฐบาลและภาคเอกชนในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคของประเทศไทยที่เลือกมาศึกษา จำนวน 22 กลุ่มใน 11 จังหวัด ซึ่งมีบุคลากรเป็นตัวแทนอยู่ 1,438 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 40.45 ปี อายุการทำงาน 22.63 ปี คิดต่ำกว่าปริญญาตรีโดยเฉลี่ย 77.21% ระดับปริญญาโท และปริญญาเอกต่ำสุดประมาณร้อยละ 0.47 และ 0.09 ตามลำดับ รายได้ต่อเดือนในช่วงระหว่าง 3-5,000 บาท ประมาณร้อยละ 40.61 สูงกว่า 10,000 บาท ประมาณร้อยละ 12.09 บุคคลภายใต้การอุปการะจำนวน 1 คน และ 2 คน มีประมาณ 42.53% และ 41.45% ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่ไม่มีภาระรับผิดชอบบุคคลในอุปการะมีประมาณ 2.15% โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมในตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5

ข้อมูลและข้อความจริงทั่วไปเกี่ยวกับหน่วยตัวอย่าง
จากภาครัฐบาลและภาคเอกชน

ข้อมูลและข้อความจริงทั่วไป	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	หมายเหตุ
1. อายุ	40.45 ปี	11.59	
2. อายุการทำงาน	22.63 ปี	12.25	
3. ศาสนา :			
ต่ำกว่าปริญญาตรี	77.21%	-	
ปริญญาตรี	22.23%	-	
ปริญญาโท	0.47%	-	
ปริญญาเอก	0.09%	-	
4. รายได้/เดือน :			
ต่ำกว่า 3,000 บาท	12.26%	-	
3 - 5,000 บาท	40.61%	-	
5 - 7,500 บาท	25.01%	-	
7,500 - 10,000 บาท	10.03%	-	
สูงกว่า 10,000 บาท	12.09%	-	
5. จำนวนผู้อยู่ในอุปการะ :			
ไม่มีเลย	2.15%	-	
1 คน	42.53%	-	
2 คน	41.45%	-	
3 คน	11.86%	-	
เกินกว่า 3 คน	2.01%	-	

สมมติฐานการวิจัยได้รับการทดสอบโดยแปลงเป็นสมมติฐานทางสถิติ 17 ข้อ และได้ใช้เทคนิคสถิตินอนพาราเมตริก Mann Whitney U และ Z Value ทดสอบสมมติฐานทางสถิติข้อที่ 1 และ เทคนิคสถิตินอนพาราเมตริก Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t" ได้ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2-17 สมมติฐานสำหรับการทดสอบทุกข้อจะยอมรับนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($P < .05$)

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 1 ระบุว่าดังนี้

"ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในค่านิยมแห่งชาติ ระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชนในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค"

เทคนิคสถิติ Mann Whitney U ได้ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ค่าวิกฤตินัยสำคัญของ Z test จะมีค่าเท่ากับหรือมากกว่า 1.96 ที่ระดับ .05 ($P < .05$) ผลของการวิเคราะห์โดยใช้ Mann Whitney U และ Z Value ได้แสดงให้เห็นในตารางที่ 6 ตารางที่ 7 และตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 6

การเปรียบเทียบความแตกต่างในค่านิยมแห่งชาติของภาครัฐบาลระหว่างจังหวัดในส่วนกลาง
และส่วนภูมิภาค โดยการใช้เทคนิคสถิติ Mann Whitney U Test และ Z Value

จังหวัดในส่วน กลางและใน ส่วนภูมิภาค	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติ ของภาครัฐบาล	การเปรียบเทียบระหว่างจังหวัด กับจังหวัด	U Values	Z Scores
กรุงเทพฯ	84.169	กรุงเทพฯ กับ เชียงใหม่	2546.5	2.9477014**
เชียงใหม่	80.85	กรุงเทพฯ กับ น่าน	2365.5	1.6905233
น่าน	83.225	กรุงเทพฯ กับ นครสวรรค์	2168.5	0.2607532
นครสวรรค์	85.60	กรุงเทพฯ กับ สหบุรี	2366	1.5180266
สหบุรี	85.539	กรุงเทพฯ กับ ขอนแก่น	2671.5	1.9098524
ขอนแก่น	83.115	กรุงเทพฯ กับ อุบลราชธานี	2625.5	1.8703433
อุบลราชธานี	83.265	กรุงเทพฯ กับ สงขลา	3287	4.6499788**
สงขลา	78.696	กรุงเทพฯ กับ นครศรีธรรมราช	3037	4.929286**
นครศรีธรรมราช	78.419	กรุงเทพฯ กับ ชลบุรี	2764.5	2.323876*
ชลบุรี	78.434	กรุงเทพฯ กับ ปราจีนบุรี	2672	2.079548*
ปราจีนบุรี	81.676	เชียงใหม่ กับ น่าน	2664.5	4.120139**
		เชียงใหม่ กับ นครสวรรค์	2732	3.864379**
		เชียงใหม่ กับ สหบุรี	2563.5	3.407879**
		เชียงใหม่ กับ ขอนแก่น	2376	1.444908
		เชียงใหม่ กับ อุบลราชธานี	2973.5	4.4573863**
		เชียงใหม่ กับ สงขลา	2678.5	2.783289**
		เชียงใหม่ กับ นครศรีธรรมราช	2588.5	3.730750**
		เชียงใหม่ กับ ชลบุรี	2385	1.487405
		เชียงใหม่ กับ ปราจีนบุรี	2673.5	3.024908**
		น่าน กับ นครสวรรค์	2319	1.4662 45
		น่าน กับ สหบุรี	2459.5	2.5010288*
		น่าน กับ ขอนแก่น	2764.5	2.883438**
		น่าน กับ อุบลราชธานี	2676	2.647604**
		น่าน กับ สงขลา	2986.5	3.906816**
		น่าน กับ นครศรีธรรมราช	2565.5	3.2158256**

หมายเหตุ : * = P < .05 , ** = P < .01

ตารางที่ ๖ ต่อ

จังหวัดในลุ่ม กลางและใน ลุ่มภูมิภาค	ค่าเฉลี่ยของค่านิยมแห่งชาติ ของภาครัฐบาล	การเปรียบเทียบระหว่างจังหวัด กับจังหวัด	U Values	Z Scores
		น่าน กับ ชลบุรี	2376	1.092526
		น่าน กับ ปราจีนบุรี	2397.5	1.349438
		นครสวรรค์ กับ ชลบุรี	2375.5	1.563301
		นครสวรรค์ กับ ขอนแก่น	2457	0.9527
		นครสวรรค์ กับ อุบลราชธานี	2549.5	1.528153
		นครสวรรค์ กับ สงขลา	2214	1.268731
		นครสวรรค์ กับ นครศรีธรรมราช	2478	2.233131*
		นครสวรรค์ กับ ชลบุรี	2377.5	0.601002
		นครสวรรค์ กับ ปราจีนบุรี	2445	1.057779
		ชลบุรี กับ ขอนแก่น	2677.5	2.296151*
		ชลบุรี กับ อุบลราชธานี	2465.5	1.490229
		ชลบุรี กับ สงขลา	2336	0.740327
		ชลบุรี กับ นครศรีธรรมราช	2478	2.592379**
		ชลบุรี กับ ชลบุรี	2466.5	1.334866
		ชลบุรี กับ ปราจีนบุรี	2315	0.796939
		ขอนแก่น กับ อุบลราชธานี	2877	2.285949*
		ขอนแก่น กับ สงขลา	2672	1.241288
		ขอนแก่น กับ นครศรีธรรมราช	2884	3.434310**
		ขอนแก่น กับ ชลบุรี	2414	0.142652
		ขอนแก่น กับ ปราจีนบุรี	2435	0.383144
		อุบลราชธานี กับ สงขลา	2647	1.295802
		อุบลราชธานี กับ ชลบุรี	2299.5	-0.200182
		อุบลราชธานี กับ ปราจีนบุรี	2134	-0.774715
		สงขลา กับ นครศรีธรรมราช	2354.5	0.993414
		สงขลา กับ ชลบุรี	2272	0.462023
		สงขลา กับ ปราจีนบุรี	2551	0.882523
		นครศรีธรรมราช กับ ชลบุรี	2686	2.521567*
		นครศรีธรรมราช กับ ปราจีนบุรี	2275	0.778433
		ชลบุรี กับ ปราจีนบุรี	2559.5	0.919115

หมายเหตุ : * = $P < .05$, ** = $P < .01$

ผลจากการวิเคราะห์ทางสถิติที่เสนอในตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าได้พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในค่านิยมแห่งชาติของบุคคลจากภาคีรัฐบาลระหว่างจังหวัดในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคต่อไปนี้ คือ กรุงเทพฯ กับ เชียงใหม่ สงขลา นครศรีธรรมราช ชลบุรี ปراجินบุรี; เชียงใหม่ กับ น่าน นครสวรรค์ ลพบุรี อุบลราชธานี สงขลา นครศรีธรรมราช ปراجินบุรี; น่าน กับ ลพบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี สงขลา นครศรีธรรมราช; นครสวรรค์ กับ นครศรีธรรมราช; ลพบุรี กับ ขอนแก่น นครศรีธรรมราช; ขอนแก่น กับ อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช; นครศรีธรรมราช กับ ชลบุรี และไม่ได้พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในค่านิยมแห่งชาติของบุคคลจากภาคีรัฐบาลระหว่างกรุงเทพฯ กับ น่าน นครสวรรค์ ลพบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี; เชียงใหม่ กับ ขอนแก่น ชลบุรี; น่าน กับ นครสวรรค์ ชลบุรี ปراجินบุรี; นครสวรรค์ กับ ลพบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี สงขลา ชลบุรี ปراجินบุรี; ลพบุรี กับ อุบลราชธานี สงขลา ชลบุรี ปراجินบุรี; ขอนแก่น กับ สงขลา ชลบุรี ปراجินบุรี; อุบลราชธานี กับ สงขลา นครศรีธรรมราช ชลบุรี ปراجินบุรี; สงขลา กับ นครศรีธรรมราช ชลบุรี ปراجินบุรี; นครศรีธรรมราช กับ ปراجินบุรี; ชลบุรี กับ ปراجินบุรี

ตารางที่ 7

การเปรียบเทียบความแตกต่างในค่านิยมแห่งชาติของภาคเอกชนระหว่างจังหวัดในส่วนกลาง
และส่วนภูมิภาค โดยใช้เทคนิคสถิติ Mann Whitney U Test และ Z Value

จังหวัดในส่วนกลางและในส่วนภูมิภาค	ค่าเฉลี่ยของค่านิยมแห่งชาติของภาคเอกชน	การเปรียบเทียบระหว่างจังหวัดกับจังหวัด	U Values	Z Scores
กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ น่าน นครสวรรค์ สุพรรณบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี สงขลา นครศรีธรรมราช ชลบุรี ปราจีนบุรี	78.617	กรุงเทพฯ กับ เชียงใหม่	3545.5	4.96338**
	82.785	กรุงเทพฯ กับ น่าน	2763.5	2.4914072*
	84.446	กรุงเทพฯ กับ นครสวรรค์	2986	2.7551933**
	84.681	กรุงเทพฯ กับ สุพรรณบุรี	2572	1.1316048
	84.705	กรุงเทพฯ กับ ขอนแก่น	2486	2.129612*
	83.917	กรุงเทพฯ กับ อุบลราชธานี	2737	2.931941**
	76.742	กรุงเทพฯ กับ สงขลา	2609.5	0.977378
	76.128	กรุงเทพฯ กับ นครศรีธรรมราช	3227.5	5.670212**
	77.717	กรุงเทพฯ กับ ชลบุรี	3166.5	3.719067**
	75.985	กรุงเทพฯ กับ ปราจีนบุรี	2988.5	3.126752**
	80.244	เชียงใหม่ กับ น่าน	2557	1.241837
		เชียงใหม่ กับ นครสวรรค์	2763	1.465994
		เชียงใหม่ กับ สุพรรณบุรี	3125	3.172751**
		เชียงใหม่ กับ ขอนแก่น	2976	4.091046**
		เชียงใหม่ กับ อุบลราชธานี	2784.5	2.801830**
		เชียงใหม่ กับ สงขลา	3277	3.446581**
		เชียงใหม่ กับ นครศรีธรรมราช	2358	1.204897
		เชียงใหม่ กับ ชลบุรี	2763	1.631092
		เชียงใหม่ กับ ปราจีนบุรี	2986.5	2.762239**
		น่าน กับ นครสวรรค์	2778	2.383977*
	น่าน กับ สุพรรณบุรี	2672.5	2.081799*	
	น่าน กับ ขอนแก่น	2997.5	5.176391**	
	น่าน กับ อุบลราชธานี	2364	1.683288	
	น่าน กับ สงขลา	3127	3.751933**	
	น่าน กับ นครศรีธรรมราช	2567.5	3.051476**	

หมายเหตุ : * = P<.05 , ** = P<.01

ตารางที่ 7 ต่อ

จังหวัดในส่วน กลางและใน ส่วนภูมิภาค	ค่าเฉลี่ยของค่านิยมแห่งชาติ ของภาคเอกชน	การเปรียบเทียบระหว่างจังหวัด กับจังหวัด	U Values	Z Scores
		น่าน กับ ชลบุรี	2766.5	2.504911 *
		น่าน กับ ปราจีนบุรี	3252	4.890769 **
		นครสวรรค์ กับ สหบุรี	2866	2.238614 *
		นครสวรรค์ กับ ขอนแก่น	2972	4.259173 **
		นครสวรรค์ กับ อุบลราชธานี	3217.5	4.971676 **
		นครสวรรค์ กับ สงขลา	3166.5	3.165789 **
		นครสวรรค์ กับ นครศรีธรรมราช	2877	3.81059 **
		นครสวรรค์ กับ ชลบุรี	2675	1.41634
		นครสวรรค์ กับ ปราจีนบุรี	2966	2.848906 **
		สหบุรี กับ ขอนแก่น	2993.5	4.55288 **
		สหบุรี กับ อุบลราชธานี	3327	5.682094 **
		สหบุรี กับ สงขลา	2189	0.813416
		สหบุรี กับ นครศรีธรรมราช	2967.5	4.428734 **
		สหบุรี กับ ชลบุรี	2766	1.975956
		สหบุรี กับ ปราจีนบุรี	2884	2.66687 **
		ขอนแก่น กับ อุบลราชธานี	2779	4.706327 **
		ขอนแก่น กับ สงขลา	2485.5	1.80034
		ขอนแก่น กับ นครศรีธรรมราช	2567	4.025706 **
		ขอนแก่น กับ ชลบุรี	2763	3.452264 **
		ขอนแก่น กับ ปราจีนบุรี	2376	1.767476
		อุบลราชธานี กับ สงขลา	3129.5	4.374868 **
		อุบลราชธานี กับ นครศรีธรรมราช	2964	5.653738 **
		อุบลราชธานี กับ ชลบุรี	2487.5	1.768954
		อุบลราชธานี กับ ปราจีนบุรี	2372.5	1.392975
		สงขลา กับ นครศรีธรรมราช	2597.5	1.949198
		สงขลา กับ ชลบุรี	3126	3.177010 **
		สงขลา กับ ปราจีนบุรี	2972	2.699804 **
		นครศรีธรรมราช กับ ชลบุรี	2887.5	4.044353 **
		นครศรีธรรมราช กับ ปราจีนบุรี	2476	2.250393 *
		ชลบุรี กับ ปราจีนบุรี	2884	2.66687 **

หมายเหตุ: * = P<.05 , ** = P<.01

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่เสนอในตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ได้พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในค่านิยมแห่งชาติของบุคคลจากภาคเอกชนระหว่าง กรุงเทพฯ กับ เชียงใหม่ น่าน นครสวรรค์ ขอนแก่น อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช ชลบุรี ปราจันบุรี; เชียงใหม่ กับ ลพบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี สงขลา ปราจันบุรี; น่าน กับ นครสวรรค์ ลพบุรี ขอนแก่น สงขลา นครศรีธรรมราช ชลบุรี ปราจันบุรี; นครสวรรค์ กับ ลพบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี สงขลา นครศรีธรรมราช ปราจันบุรี; ลพบุรี กับ ขอนแก่น อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช ปราจันบุรี; ขอนแก่น กับ อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช ชลบุรี; อุบลราชธานี กับ สงขลา นครศรีธรรมราช; สงขลา กับ ชลบุรี ปราจันบุรี; นครศรีธรรมราช กับ ชลบุรี ปราจันบุรี; ชลบุรี กับ ปราจันบุรี และไม่ได้พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในค่านิยมแห่งชาติของบุคคลจากภาคเอกชนระหว่าง กรุงเทพฯ กับ ลพบุรี สงขลา; เชียงใหม่ กับ น่าน นครสวรรค์ นครศรีธรรมราช ชลบุรี; น่าน กับ อุบลราชธานี; นครสวรรค์ กับ ชลบุรี; ลพบุรี กับ สงขลา ชลบุรี; ขอนแก่น กับ สงขลา ปราจันบุรี; อุบลราชธานี กับ ชลบุรี ปราจันบุรี; สงขลา กับ นครศรีธรรมราช

ตารางที่ 8

การเปรียบเทียบความแตกต่างในค่านิยมแห่งชาติระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชนใน
จังหวัดแต่ละจังหวัด ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้เทคนิคสถิติ
Mann Whitney U Test และ Z Value

จังหวัดในส่วนกลาง และในส่วนภูมิภาค	ค่าเฉลี่ยของค่านิยม แห่งชาติ		การเปรียบเทียบระหว่าง ภาครัฐบาลกับภาคเอกชน	U Values	Z Scores
	ภาครัฐบาล	ภาคเอกชน			
กรุงเทพฯ	84.169	78.617	ภาครัฐบาลกับภาคเอกชน	3222	4.5552**
เชียงใหม่	80.85	82.785	ภาครัฐบาลกับภาคเอกชน	2593.5	2.3047*
น่าน	83.225	84.446	ภาครัฐบาลกับภาคเอกชน	2438.5	2.0426*
นครสวรรค์	85.60	84.681	ภาครัฐบาลกับภาคเอกชน	2663.5	1.8742
สพบุรี	83.539	84.705	ภาครัฐบาลกับภาคเอกชน	2584.5	2.0384*
ขอนแก่น	83.115	83.917	ภาครัฐบาลกับภาคเอกชน	2417	1.6385
อุบลราชธานี	83.265	76.742	ภาครัฐบาลกับภาคเอกชน	3810.5	7.9358**
สงขลา	78.696	76.128	ภาครัฐบาลกับภาคเอกชน	3386	4.0905**
นครศรีธรรมราช	78.419	77.717	ภาครัฐบาลกับภาคเอกชน	1928	0.0051
ชลบุรี	78.434	75.985	ภาครัฐบาลกับภาคเอกชน	3213.5	3.7346**
ปราจีนบุรี	81.676	80.224	ภาครัฐบาลกับภาคเอกชน	2789.5	2.2510*

หมายเหตุ : * = P<.05 , ** = P<.01

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่เสนอในตารางที่ ๘ แสดงให้เห็นว่า ได้พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในค่านิยมแห่งชาติระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ น่าน ลำพูน อุบลราชธานี สงขลา ชลบุรี ปราจีนบุรี และไม่ได้พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในค่านิยมแห่งชาติระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัด นครสวรรค์ ขอนแก่น นครศรีธรรมราช

จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 สามารถแปลความหมายได้ว่า ค่านิยมแห่งชาติของบุคคลจากภาครัฐบาลและภาคเอกชนระหว่างจังหวัด และค่านิยมแห่งชาติระหว่างบุคคลจากภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดต่าง ๆ ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะฉะนั้น สมมติฐานข้อที่ 1 ได้รับการปฏิเสธ

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 2 ระบุว่าดังนี้

"ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติ ด้านการประหยัด และการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค"

เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t" ได้ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ผลของการคำนวณวิเคราะห์โดยใช้ Spearman Rho และ Student's "t" ได้แสดงให้เห็นในตารางที่ 9 ดังนี้

ตารางที่ 9

ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัดและการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ
ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาคโดยการใช้เทคนิคสถิติ
SPEARMAN RANK ORDER CORRELATION COEFFICIENT และ STUDENT'S "t"

จังหวัดในส่วนกลางและ ในส่วนภูมิภาค	ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด	ค่าเฉลี่ยของการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ	SPEARMAN RANK ORDER RHO		
				RHO	STUDENT'S "t"	df
กรุงเทพฯ	ภาครัฐบาล	16.107	4.938	-0.612	-2.108 [*]	63
	ภาคเอกชน	16.602	4.897	0.651	2.125 [*]	66
เชียงใหม่	ภาครัฐบาล	15.35	4.70	0.783	2.536 [*]	58
	ภาคเอกชน	16.80	5.27	-0.674	-2.221 [*]	68
น่าน	ภาครัฐบาล	16.565	5.123	0.732	2.433 [*]	60
	ภาคเอกชน	17.492	5.07	0.591	1.872	63
นครสวรรค์	ภาครัฐบาล	17.256	5.26	0.682	2.018 [*]	63
	ภาคเอกชน	16.758	6.49	0.714	2.514 [*]	67
ลพบุรี	ภาครัฐบาล	16.104	7.867	-0.579	-1.769	61
	ภาคเอกชน	16.232	8.215	0.814	2.718 ^{**}	66
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	16.234	8.763	0.647	2.162 [*]	67
	ภาคเอกชน	16.533	7.321	0.715	2.571 [*]	58

หมายเหตุ : * = P<.05 , ** = P<.01

ตารางที่ 9 ต่อ

จังหวัดในส่วนกลางและ ในส่วนภูมิภาค ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติด้าน การประหยัด	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน เศรษฐกิจ	SPEARMAN RANK ODER RHO			
			RHO	STUDENT'S "t"	df	
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	16.234	8.763	0.647	2.162 [*]	67
	ภาคเอกชน	16.533	7.321	0.715	2.571 [*]	58
อุบลราชธานี	ภาครัฐบาล	16.162	5.643	0.739	2.433 [*]	66
	ภาคเอกชน	15.22	6.32	0.674	2.141 [*]	60
สงขลา	ภาครัฐบาล	16.093	6.235	0.566	1.747	67
	ภาคเอกชน	15.383	5.482	-0.733	-2.535 [*]	68
นครศรีธรรมราช	ภาครัฐบาล	16.248	5.236	0.698	2.181 [*]	60
	ภาคเอกชน	17.764	6.325	0.721	2.502 [*]	58
ชลบุรี	ภาครัฐบาล	16.005	6.25	-0.625	-2.133 [*]	67
	ภาคเอกชน	15.216	6.867	0.674	2.016 [*]	66
ปราจีนบุรี	ภาครัฐบาล	16.235	7.12	0.579	1.928	66
	ภาคเอกชน	16.291	8.42	0.793	2.429 [*]	65

หมายเหตุ : * = P<.05 , ** = P<.01

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่เสนอในตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า ได้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด และการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจของบุคคลจากภาควิชาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ น่าน นครสวรรค์ ขอนแก่น อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช ชลบุรี และจากภาคเอกชนในกรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ นครสวรรค์ ลพบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี สงขลา นครศรี-ธรรมราช ชลบุรี ปราจีนบุรี และไม่ได้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัดและการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจของบุคคลจากภาควิชาการศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัด ลพบุรี สงขลา ปราจีนบุรี และจากภาคเอกชนในจังหวัดน่าน

จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 สามารถแปลความหมายได้ว่า ค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัดและการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจของบุคคลจากภาควิชาการศึกษามหาวิทยาลัยและภาคเอกชนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะฉะนั้น สมมติฐานข้อที่ 2 ได้รับการปฏิเสธ

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 3 ระบุว่าดังนี้

"ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด และการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาควิชาการศึกษามหาวิทยาลัยและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค"

เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t" ได้ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ผลของการคำนวณวิเคราะห์โดยใช้ Spearman Rho และ Student's "t" ได้แสดงให้เห็นในตารางที่ 10 ดังนี้

ตารางที่ 10

ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัดและการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา
ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้เทคนิคสถิติ
SPEARMAN RANK ORDER CORRELATION COEFFICIENT และ STUDENT'S "T"

จังหวัดในส่วนกลางและ ในส่วนภูมิภาค	ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติด้าน การประหยัด	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน การศึกษา	SPEARMAN RANK ORDER RHO		
				RHO	STUDENT'S "t"	df
กรุงเทพฯ	ภาครัฐบาล	16.107	5.138	0.771	2.563 [*]	63
	ภาคเอกชน	16.602	4.544	-0.672	-2.217 [*]	66
เชียงใหม่	ภาครัฐบาล	15.35	5.033	-0.565	-1.865	58
	ภาคเอกชน	16.80	5.128	0.499	1.492	68
น่าน	ภาครัฐบาล	16.565	5.67	0.806	2.827 ^{**}	60
	ภาคเอกชน	17.492	5.865	0.654	2.266 [*]	63
นครสวรรค์	ภาครัฐบาล	17.256	6.325	0.492	1.409	63
	ภาคเอกชน	16.758	7.265	0.581	1.881	67
ลพบุรี	ภาครัฐบาล	16.104	5.682	0.565	1.929	61
	ภาคเอกชน	16.232	6.786	0.482	1.552	66
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	16.234	6.724	-0.765	-2.445 [*]	67
	ภาคเอกชน	16.533	5.487	0.576	1.993	58

หมายเหตุ : * = P < .05 , ** = P < .01

ตารางที่ 10 ต่อ

จังหวัดในส่วนกลางและ ในส่วนภูมิภาค ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติด้าน การประหยัด	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน การศึกษา	SPEARMAN RANK ODER RHO			
			RHO	STUDENT'S "t"	df	
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	16.234	6.724	-0.765	-2.445 [*]	67
	ภาคเอกชน	16.533	5.487	0.576	1.993	58
อุบลราชธานี	ภาครัฐบาล	16.162	6.875	0.612	2.015 [*]	66
	ภาคเอกชน	15.22	5.497	0.493	1.621	60
สงขลา	ภาครัฐบาล	16.093	6.786	0.623	2.152 [*]	67
	ภาคเอกชน	15.383	8.237	0.569	1.927	68
นครศรีธรรมราช	ภาครัฐบาล	16.248	5.234	0.695	2.118 [*]	60
	ภาคเอกชน	17.764	7.864	-0.718	-2.447 [*]	58
ชลบุรี	ภาครัฐบาล	16.005	5.24	0.766	2.514 [*]	67
	ภาคเอกชน	15.216	7.854	0.684	2.159 [*]	66
ปราจีนบุรี	ภาครัฐบาล	16.235	5.98	0.493	1.626	66
	ภาคเอกชน	16.291	6.27	-0.565	-1.885	65

หมายเหตุ : * = P<.05 , ** = P<.01

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่เสนอในตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าได้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด และการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา ของบุคคลจากภาครัฐบาลในกรุงเทพมหานคร น่าน ขอนแก่น อุบลราชธานี สงขลา นครศรีธรรมราช ชลบุรี และจากภาคเอกชนในกรุงเทพมหานคร น่าน นครศรีธรรมราช ชลบุรี และไม่ได้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด และการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา ของบุคคลจากภาครัฐบาลในจังหวัดเชียงใหม่ นครสวรรค์ ลพบุรี ปราจีนบุรี และจากภาคเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ นครสวรรค์ ลพบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี สงขลา ปราจีนบุรี

จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 สามารถแปลความหมายได้ว่า ค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด และการพัฒนาประเทศด้านการศึกษาของบุคคลจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะฉะนั้น สมมติฐานข้อที่ 3 ได้รับการปฏิเสธ

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4

สมมติฐานข้อที่ 4 ระบุว่าดังนี้

"ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด และการพัฒนาประเทศด้านสังคม ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค"

เทคนิคทางสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t" ได้ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ผลของการคำนวณวิเคราะห์ โดยใช้ Spearman Rho และ Student's "t" ได้แสดงให้เห็นในตารางที่ 11 ดังนี้

ตารางที่ 11

ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัดและการพัฒนาประเทศด้านสังคม
ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้เทคนิคสถิติ
SPEARMAN RANK ORDER CORRELATION COEFFICIENT และ STUDENT'S "t"

จังหวัดในส่วนกลางและ ในส่วนภูมิภาค	ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด	ค่าเฉลี่ยของการพัฒนาประเทศด้านสังคม	SPEARMAN RANK ORDER RHO		
				RHO	STUDENT'S "t"	df
กรุงเทพฯ	ภาครัฐบาล	16.107	5.184	0.766	2.562 [*]	63
	ภาคเอกชน	16.602	4.544	0.713	2.517 [*]	66
เชียงใหม่	ภาครัฐบาล	15.35	4.95	0.694	2.338 [*]	58
	ภาคเอกชน	16.80	5.628	-0.823	-2.967 ^{**}	68
น่าน	ภาครัฐบาล	16.565	5.124	0.565	1.894	60
	ภาคเอกชน	17.492	6.24	0.559	1.827	63
นครสวรรค์	ภาครัฐบาล	17.256	5.423	0.662	2.213 [*]	63
	ภาคเอกชน	16.758	5.482	0.627	2.188 [*]	67
สพบุรี	ภาครัฐบาล	16.104	5.253	0.622	2.229 [*]	61
	ภาคเอกชน	16.232	5.493	-0.774	-2.613 [*]	66
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	16.234	6.532	0.657	2.226 [*]	67
	ภาคเอกชน	16.533	6.925	0.655	2.197 [*]	58

หมายเหตุ : * = P<.05 , ** = P<.01

ตารางที่ 11 ต่อ

จังหวัดในส่วนกลางและ ในส่วนภูมิภาค ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติด้าน การประหยัด	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน สังคม	SPEARMAN RANK ODER RHO			
			RHO	STUDENT'S "t"	df	
อุบลราชธานี	ภาครัฐบาล	16.162	8.421	0.813	2.881 [*]	66
	ภาคเอกชน	15.22	6.525	0.677	2.169 [*]	60
สงขลา	ภาครัฐบาล	16.093	7.932	0.539	1.932	67
	ภาคเอกชน	15.383	6.524	-0.599	-1.976	68
นครศรีธรรมราช	ภาครัฐบาล	16.248	6.264	0.693	2.007 [*]	60
	ภาคเอกชน	17.764	5.231	0.705	2.416 [*]	58
ชลบุรี	ภาครัฐบาล	16.005	7.895	-0.596	-1.991	67
	ภาคเอกชน	15.216	7.56	0.616	2.116 [*]	66
ปราจีนบุรี	ภาครัฐบาล	16.235	6.23	0.664	2.213 [*]	66
	ภาคเอกชน	16.291	6.54	0.565	1.987	65

หมายเหตุ : * = P<.05 , ** = P<.01

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่เสนอในตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าได้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด และการพัฒนาประเทศด้านสังคม ของบุคคลจากภาครัฐบาลใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ นครสวรรค์ ลพบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช ปราจีนบุรี และจากภาคเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ นครสวรรค์ ลพบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช ชลบุรี และไม่ได้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัดและการพัฒนาประเทศด้านสังคม ของบุคคลจากภาครัฐบาลในจังหวัด น่าน ลงขลา ชลบุรี และจากภาคเอกชนในจังหวัด น่าน ลงขลา ปราจีนบุรี

จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 สามารถแปลความหมายได้ว่า ค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด และการพัฒนาประเทศด้านสังคม ของบุคคลจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะฉะนั้น สมมติฐานข้อที่ 4 ได้รับการปฏิเสธ

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5

สมมติฐานข้อที่ 5 ระบุว่าดังนี้

"ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด และการพัฒนาประเทศด้านการเมือง ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค"

เทคนิคทางสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t" ได้ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ผลของการคำนวณวิเคราะห์ โดยใช้ Spearman Rho และ Student's "t" ได้แสดงให้เห็นในตารางที่ 12 ดังนี้

ตารางที่ 12

ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัดและการพัฒนาประเทศด้านการเมือง
ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยใช้เทคนิคสถิติ
SPEARMAN RANK ORDER CORRELATION COEFFICIENT และ STUDENT'S "t"

จังหวัดในส่วนกลางและ ในส่วนภูมิภาค	ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด	ค่าเฉลี่ยของการพัฒนาประเทศด้านการเมือง	SPEARMAN RANK ORDER RHO		
				RHO	STUDENT'S "t"	df
กรุงเทพฯ	ภาครัฐบาล	16.107	4.507	0.599	1.947	63
	ภาคเอกชน	16.602	4.735	-0.589	-1.934	66
เชียงใหม่	ภาครัฐบาล	15.35	5.15	0.629	2.125*	58
	ภาคเอกชน	16.80	5.014	0.623	2.066*	68
น่าน	ภาครัฐบาล	16.565	5.392	0.716	2.514*	60
	ภาคเอกชน	17.492	7.852	-0.614	-2.109*	63
นครสวรรค์	ภาครัฐบาล	17.256	5.692	0.587	1.922	63
	ภาคเอกชน	16.758	6.532	0.693	2.107*	67
ลพบุรี	ภาครัฐบาล	16.104	6.486	0.728	2.445*	61
	ภาคเอกชน	16.232	6.782	0.756	2.516*	66
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	16.234	5.486	-0.683	-2.163*	67
	ภาคเอกชน	16.533	5.427	0.675	2.212*	58

หมายเหตุ : * = $P < .05$, ** = $P < .01$

ตารางที่ 12 ต่อ

จังหวัดในลุ่มกลางและ ในลุ่มภูมิภาค ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติด้าน การประหยัด	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน การเมือง	SPEARMAN RANK ODER RHO			
			RHO	STUDENT'S "t"	df	
อุบลราชธานี	ภาครัฐบาล	16.162	6.358	0.598	1.887	66
	ภาคเอกชน	15.22	7.825	0.658	2.007*	60
สงขลา	ภาครัฐบาล	16.093	6.514	-0.786	-2.445*	67
	ภาคเอกชน	15.383	6.786	0.806	2.862**	68
นครศรีธรรมราช	ภาครัฐบาล	16.248	5.867	0.763	2.511*	60
	ภาคเอกชน	17.764	6.782	0.629	2.217*	58
ชลบุรี	ภาครัฐบาล	16.005	6.214	0.697	2.103*	67
	ภาคเอกชน	15.216	6.219	0.679	2.114*	66
ปราจีนบุรี	ภาครัฐบาล	16.235	6.214	0.5494	1.983	66
	ภาคเอกชน	16.291	7.28	0.633	2.116*	65

หมายเหตุ : * = $P < .05$, ** = $P < .01$

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่เสนอในตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า ได้พบที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด และการพัฒนาประเทศด้านการเมือง ของบุคคลจากภาครัฐบาลในจังหวัด เชียงใหม่ น่าน สบบุรี ขอนแก่น สงขลา นครศรีธรรมราช ชลบุรี และจากภาคเอกชนในจังหวัด เชียงใหม่ น่าน นครสวรรค์ สบบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี สงขลา นครศรีธรรมราช ชลบุรี ปราจีนบุรี และไม่ได้พบที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัดและการพัฒนาประเทศด้านการเมือง ของบุคคลจากภาครัฐบาลในกรุงเทพมหานคร นครสวรรค์ อุบลราชธานี ปราจีนบุรี และจากภาคเอกชนในกรุงเทพมหานคร

จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 สามารถแปลความหมายได้ว่า ค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด และการพัฒนาประเทศด้านการเมือง ของบุคคลจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะฉะนั้น สมมติฐานข้อที่ 5 ได้รับการปฏิเสธ

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6

สมมติฐานข้อที่ 6 ระบุว่าดังนี้

"ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติค่านิยมไทยและการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค"

เทคนิคทางสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t" ได้ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 ผลของการคำนวณวิเคราะห์ โดยใช้ Spearman Rho และ Student's "t" ได้แสดงให้เห็นในตารางที่ 13 ดังนี้

ตารางที่ 13

ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติค่านิยมไทย และการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ
ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยใช้เทคนิคสถิติ
SPEARMAN RANK ORDER CORRELATION COEFFICIENT และ STUDENT'S "t"

จังหวัดในส่วนกลางและ ในส่วนภูมิภาค	ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติค่านิยม ไทย	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน เศรษฐกิจ	SPEARMAN RANK ORDER RHO		
				RHO	STUDENT'S "t"	df
กรุงเทพฯ	ภาครัฐบาล	20.169	4.938	-0.622	-2.117 [*]	63
	ภาคเอกชน	18.471	4.897	0.717	2.523 [*]	66
เชียงใหม่	ภาครัฐบาล	18.267	4.70	0.628	2.006 [*]	58
	ภาคเอกชน	18.60	5.27	-0.647	-2.126 [*]	68
น่าน	ภาครัฐบาล	19.242	5.123	0.733	2.551 [*]	60
	ภาคเอกชน	19.046	5.07	0.581	1.939	63
นครสวรรค์	ภาครัฐบาล	19.755	5.26	0.636	2.005 [*]	63
	ภาคเอกชน	19.706	6.49	-0.734	-2.412 [*]	67
สพบุรี	ภาครัฐบาล	18.476	7.867	0.608	2.117 [*]	61
	ภาคเอกชน	19.532	8.215	0.557	1.988	66
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	19.377	8.763	-0.695	-2.198 [*]	67
	ภาคเอกชน	19.607	7.321	0.715	2.486 [*]	58

หมายเหตุ : * = P < .05 , ** = P < .01

ตารางที่ 13 ต่อ

จังหวัดในส่วนกลางและ ในส่วนภูมิภาค ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติด้าน นิยมไทย	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน เศรษฐกิจ	SPEARMAN RANK ODER RHO			
			RHO	STUDENT'S "t"	df	
อุบลราชธานี	ภาครัฐบาล	19.001	5.643	0.811	2.926**	66
	ภาคเอกชน	18.121	6.32	0.756	2.459*	60
ลพบุรี	ภาครัฐบาล	17.376	6.235	0.728	2.515*	67
	ภาคเอกชน	18.172	5.482	0.582	1.895	68
นครศรีธรรมราช	ภาครัฐบาล	17.109	5.236	0.639	2.013*	60
	ภาคเอกชน	18.346	6.325	0.656	2.106*	58
ชลบุรี	ภาครัฐบาล	17.216	6.25	-0.712	-2.464*	67
	ภาคเอกชน	15.316	6.867	0.751	2.565*	66
ปราจีนบุรี	ภาครัฐบาล	19.25	7.12	0.655	2.098*	66
	ภาคเอกชน	18.007	8.42	-0.598	-1.987*	65

หมายเหตุ : * = $P < .05$, ** = $P < .01$

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่เสนอในตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า ได้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านนิยมไทย และการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ ของบุคคลจากภาครัฐบาลใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ น่าน นครสวรรค์ ลพบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี สงขลา นครศรีธรรมราช ชลบุรี ปราจีนบุรี และจากภาคเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ นครสวรรค์ ขอนแก่น อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช ชลบุรี และไม่ได้พบว่ามี ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านนิยมไทย และการพัฒนาประเทศด้าน เศรษฐกิจของบุคคลจากภาคเอกชนในจังหวัด น่าน ลพบุรี สงขลา ปราจีนบุรี

จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 สามารถแปลความหมายได้ว่า ค่านิยมแห่งชาติด้าน นิยมไทย และการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ ของบุคคลจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะฉะนั้น สมมติฐานข้อที่ 6 ได้รับการปฏิเสธ

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7

สมมติฐานข้อที่ 7 ระบุว่าดังนี้

"ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้าน นิยมไทยและการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาค รัฐบาลและภาคเอกชนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค"

เทคนิคทางสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t" ได้ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7 ผลของการคำนวณวิเคราะห์ โดยใช้ Spearman Rho และ Student's "t" ได้แสดงให้เห็นในตารางที่ 14 ดังนี้

ตารางที่ 14

ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านนิยมไทย และการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา
ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้เทคนิคสถิติ
SPEARMAN RANK ORDER CORRELATION COEFFICIENT และ STUDENT'S "T"

จังหวัดในส่วนกลางและ ในส่วนภูมิภาค	ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติด้าน นิยมไทย	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน การศึกษา	SPEARMAN RANK ORDER RHO		
				RHO	STUDENT'S "t"	df
กรุงเทพฯ	ภาครัฐบาล	20.169	5.138	-0.651	-2.069 [*]	63
	ภาคเอกชน	18.471	4.544	0.718	2.418 [*]	66
เชียงใหม่	ภาครัฐบาล	18.267	5.033	0.643	2.055 [*]	58
	ภาคเอกชน	18.60	5.128	0.572	1.884	68
น่าน	ภาครัฐบาล	19.242	5.67	0.587	1.982	60
	ภาคเอกชน	19.046	5.865	-0.637	-2.109 [*]	63
นครสวรรค์	ภาครัฐบาล	19.755	5.325	0.695	2.214 [*]	63
	ภาคเอกชน	19.706	7.265	0.723	2.418 [*]	67
สพบุรี	ภาครัฐบาล	18.476	5.682	0.718	2.499 [*]	61
	ภาคเอกชน	19.532	6.786	0.594	1.912	66
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	19.377	6.724	0.631	2.115 [*]	67
	ภาคเอกชน	19.607	5.487	0.785	2.411 [*]	58

หมายเหตุ : * = P < .05 , ** = P < .01

ตารางที่ 14 ต่อ

จังหวัดในลุ่มภูมิภาค และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติด้าน นิยมไทย	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน การศึกษา	SPARMAN RANK ORDER RHO			
			RHO	STUDENT'S "t"	df	
อุบลราชธานี	ภาครัฐบาล	19.001	6.875	0.726	2.517 [*]	66
	ภาคเอกชน	18.121	5.497	-0.624	-2.112 [*]	60
ลพบุรี	ภาครัฐบาล	17.376	6.786	0.569	1.939	67
	ภาคเอกชน	18.172	8.237	0.582	1.828	68
นครศรีธรรมราช	ภาครัฐบาล	17.109	5.234	-0.623	-2.201 [*]	60
	ภาคเอกชน	18.346	7.864	0.821	2.925 ^{**}	58
ชลบุรี	ภาครัฐบาล	17.216	5.24	0.815	2.895 ^{**}	67
	ภาคเอกชน	15.316	7.854	-0.823	-2.956 ^{**}	66
ปราจีนบุรี	ภาครัฐบาล	19.25	5.98	0.697	2.028 [*]	66
	ภาคเอกชน	18.007	6.27	0.763	2.556 [*]	65

หมายเหตุ : * = $P < .05$, ** = $P < .01$

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่เสนอในตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ได้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านนิยมไทย และการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา ของบุคคลจากภาครัฐบาลใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ นครสวรรค์ ลพบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช ชลบุรี ปราจีนบุรี และจากภาคเอกชนใน กรุงเทพมหานคร น่าน นครสวรรค์ ขอนแก่น อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช ชลบุรี ปราจีนบุรี และไม่ได้พบว่ามีนัยสำคัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านนิยมไทย และการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา ของบุคคลจากภาครัฐบาลในจังหวัด น่าน สงขลา และจากภาคเอกชนในจังหวัด เชียงใหม่ ลพบุรี สงขลา

จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7 สามารถแปลความหมายได้ว่า ค่านิยมแห่งชาติด้านนิยมไทย และการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา ของบุคคลจากภาครัฐบาล และภาคเอกชนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะฉะนั้น สมมติฐานข้อที่ 7 ได้รับการปฏิเสธ

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 8

สมมติฐานข้อที่ 8 ระบุว่าดังนี้

"ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านนิยมไทย และการพัฒนาประเทศด้านสังคม ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐบาล และภาคเอกชนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค"

เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t" ได้ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 8 ผลของการคำนวณวิเคราะห์ โดยใช้ Spearman Rho และ Student's "t" ได้แสดงให้เห็นในตารางที่ 15 ดังนี้

ตารางที่ 15

ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านนิยามไทย และการพัฒนาประเทศด้านสังคม
ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้สถิติ
SPEARMAN RANK ORDER CORRELATION COEFFICIENT และ STUDENT'S "t"

จังหวัดในส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค	ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติด้าน นิยามไทย	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน สังคม	SPEARMAN RANK ORDER RHO		
				RHO	STUDENT'S "t"	df
กรุงเทพฯ	ภาครัฐบาล	20.169	5.184	0.718	2.422 [*]	63
	ภาคเอกชน	18.471	4.544	-0.813	-2.917 ^{**}	66
เชียงใหม่	ภาครัฐบาล	18.267	4.95	0.567	1.947	58
	ภาคเอกชน	18.60	5.628	0.658	2.136 [*]	68
น่าน	ภาครัฐบาล	19.242	5.124	0.562	1.881	60
	ภาคเอกชน	19.046	6.24	0.528	1.874 [*]	63
นครสวรรค์	ภาครัฐบาล	19.755	5.423	-0.592	-1.967	63
	ภาคเอกชน	19.706	5.482	0.626	2.013 [*]	67
ลพบุรี	ภาครัฐบาล	18.476	5.253	0.619	2.018 [*]	61
	ภาคเอกชน	19.532	5.493	0.561	1.993	66
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	19.377	6.532	-0.588	-1.997 [*]	67
	ภาคเอกชน	19.607	6.925	0.613	2.011 [*]	58

หมายเหตุ : * = P < .05 , ** = P < .01

ตารางที่ 15 ต่อ

จังหวัดในลุ่มกลางและ ลุ่มภาค ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติด้าน นิยมไทย	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน สังคม	SPEARMAN RANK ORDER RHO		
			RHO	STUDENT'S "t"	df
ภาครัฐบาล อุบลราชธานี ภาคเอกชน	19.๗๗1	8.421	0.622	2.126 [*]	66
	18.121	6.525	0.599	1.998	60
ภาครัฐบาล สงขลา ภาคเอกชน	17.376	7.932	-0.563	-1.879	67
	18.172	6.524	0.638	2.112 [*]	68
ภาครัฐบาล นครศรีธรรมราช ภาคเอกชน	17.109	6.264	0.723	2.423 [*]	60
	18.346	5.231	0.631	2.134 ^{**}	58
ภาครัฐบาล ชลบุรี ภาคเอกชน	17.216	7.895	-0.595	-1.987	67
	15.316	7.56	0.618	2.033 [*]	66
ภาครัฐบาล ปราจีนบุรี ภาคเอกชน	19.25	6.23	0.702	2.518 [*]	66
	18.๗๗7	6.54	0.596	1.968	65

หมายเหตุ : * = P<.05 , ** = P<.01

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่เสนอในตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า ได้พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านนิยมไทย และการพัฒนาประเทศด้านสังคม ของบุคคลจากภาครัฐบาลใน กรุงเทพมหานคร สหบุรี อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช ปราจีนบุรี และจากภาคเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ นครสวรรค์ ขอนแก่น สงขลา นครศรีธรรมราช ชลบุรี และไม่ได้พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านนิยมไทย และการพัฒนาประเทศด้านสังคม ของบุคคลจากภาครัฐบาลในจังหวัด เชียงใหม่ น่าน นครสวรรค์ ขอนแก่น สงขลา ชลบุรี และจากภาคเอกชนในจังหวัด น่าน สหบุรี อุบลราชธานี ปราจีนบุรี

จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 8 สามารถแปลความหมายได้ว่า ค่านิยมแห่งชาติด้านนิยมไทย และการพัฒนาประเทศด้านสังคม ของบุคคลจากภาครัฐบาลและภาคเอกชนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะฉะนั้น สมมติฐานข้อที่ 8 ได้รับการปฏิเสธ

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 9

สมมติฐานข้อที่ 9 ระบุว่าดังนี้

"ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านนิยมไทย และการพัฒนาประเทศด้านการเมือง ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค"

เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t" ได้ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 9 ผลของการคำนวณวิเคราะห์โดยใช้ Spearman Rho และ Student's "t" ได้แสดงให้เห็นในตารางที่ 16 ดังนี้

ตารางที่ 16

ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านนิยมไทย และการพัฒนาประเทศด้านการเมือง
ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้สถิติ
SPEARMAN RANK ORDER CORRELATION COEFFICIENT และ STUDENT'S "t"

จังหวัดในส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค	ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติด้าน นิยมไทย	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน การเมือง	SPEARMAN RANK ORDER RHO		
				RHO	STUDENT'S "t"	df
กรุงเทพฯ	ภาครัฐบาล	20.169	4.507	0.626	2.012 [*]	63
	ภาคเอกชน	18.471	4.735	0.725	2.443 [*]	66
เชียงใหม่	ภาครัฐบาล	18.267	5.15	0.718	2.514 [*]	58
	ภาคเอกชน	18.60	5.014	-0.806	-2.822 ^{**}	68
น่าน	ภาครัฐบาล	19.242	5.392	0.726	2.517 [*]	60
	ภาคเอกชน	19.046	7.852	0.762	2.076 [*]	63
นครสวรรค์	ภาครัฐบาล	19.755	5.692	-0.719	-2.447 [*]	63
	ภาคเอกชน	19.706	6.532	0.626	2.136 [*]	67
สมุทร	ภาครัฐบาล	18.476	6.486	0.598	1.933	61
	ภาคเอกชน	19.532	6.782	0.587	1.876	66
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	19.377	5.486	0.611	2.081 [*]	67
	ภาคเอกชน	19.607	5.427	0.609	2.067 [*]	58

หมายเหตุ : * = P < .05 , ** = P < .01

ตารางที่ 16 ต่อ

จังหวัดในลุ่มกลางและ ส่วนภูมิภาค ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติด้าน นิยมไทย	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน การเมือง	SPEARMAN RANK ORDER RHO		
			RHO	STUDENT'S "t"	df
ภาครัฐบาล อุบลราชธานี	19.001	6.358	0.812	2.867 ^{**}	66
	ภาคเอกชน 18.121	7.825	0.726	2.528 [*]	60
สงขลา	ภาครัฐบาล 17.376	6.514	0.693	2.163 [*]	67
	ภาคเอกชน 18.172	6.786	0.674	2.231 [*]	68
นครศรีธรรมราช	ภาครัฐบาล 17.109	5.867	-0.726	-2.461 [*]	60
	ภาคเอกชน 18.346	6.782	0.701	2.388 [*]	58
ชลบุรี	ภาครัฐบาล 17.216	6.214	0.605	2.006 [*]	67
	ภาคเอกชน 15.316	6.219	0.592	1.942	66
ปราจีนบุรี	ภาครัฐบาล 19.25	6.214	-0.602	-2.017 [*]	66
	ภาคเอกชน 18.007	7.28	0.621	2.112 [*]	65

หมายเหตุ : * = P<.05 , ** = P<.01

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่เสนอในตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า ได้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านนิยมไทย และการพัฒนาประเทศด้านการเมือง ของบุคคลจากภาครัฐบาลใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ น่าน นครสวรรค์ ขอนแก่น อุบลราชธานี สงขลา นครศรีธรรมราช ชลบุรี ปราจีนบุรี และจากภาคเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ น่าน นครสวรรค์ ขอนแก่น อุบลราชธานี สงขลา นครศรีธรรมราช ปราจีนบุรี และไม่ได้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านนิยมไทย และการพัฒนาประเทศด้านการเมือง ของบุคคลจากภาครัฐบาลในจังหวัด สบบุรี และจากภาคเอกชนในจังหวัดสบบุรี ชลบุรี

จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 9 สามารถแปลความหมายได้ว่า ค่านิยมแห่งชาติด้านนิยมไทย และการพัฒนาประเทศด้านการเมือง ของบุคคลจากภาครัฐบาล และภาคเอกชนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะฉะนั้น สมมติฐานข้อที่ 9 ได้รับการปฏิเสธ

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 10

สมมติฐานข้อที่ 10 ระบุว่าดังนี้

"ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติ และการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค"

เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t" ได้ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 10 ผลของการคำนวณวิเคราะห์โดยใช้ Spearman Rho และ Student's "t" ได้แสดงให้เห็นในตารางที่ 17 ดังนี้

ตารางที่ 17

ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติ และการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ
ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการไต่สถิติ
SPEARMAN RANK ORDER CORRELATION COEFFICIENT และ STUDENT'S "t"

จังหวัดในส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติด้าน วินัยของชาติ	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน เศรษฐกิจ	SPEARMAN RANK ORDER RHO		
			RHO	STUDENT'S "t"	df
กรุงเทพมหานคร	ภาครัฐบาล	4.938	0.761	2.561 [*]	63
	ภาคเอกชน	4.897	0.715	2.489 [*]	66
เชียงใหม่	ภาครัฐบาล	4.70	-0.709	-2.406 [*]	58
	ภาคเอกชน	5.27	0.722	2.515 [*]	68
น่าน	ภาครัฐบาล	5.123	0.669	2.118 [*]	60
	ภาคเอกชน	5.07	0.716	2.313 [*]	63
นครสวรรค์	ภาครัฐบาล	5.26	0.584	1.907	63
	ภาคเอกชน	6.49	0.592	1.916	67
สพบุรี	ภาครัฐบาล	7.867	-0.621	-2.088 [*]	61
	ภาคเอกชน	8.215	0.613	2.013 [*]	66
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	8.763	0.792	2.458 [*]	67
	ภาคเอกชน	7.321	0.728	2.583 [*]	58

หมายเหตุ : * = P<.05 , ** = P<.01

ตารางที่ 17 ต่อ

จังหวัดในส่วกลางและ ส่วนภูมิภาค ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติด้าน วินัยของชาติ	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน เศรษฐกิจ	SPEARMAN RANK ORDER RHO		
			RHO	STUDENT'S "t"	df
อุบลราชธานี ภาครัฐบาล ภาคเอกชน	29.004	5.643	0.616	1.937	66
	25.342	6.32	0.625	2.152 [*]	60
สงขลา ภาครัฐบาล ภาคเอกชน	27.049	6.235	-0.707	-2.416 ^{**}	67
	25.097	5.482	0.619	2.018 [*]	68
นครศรีธรรมราช ภาครัฐบาล ภาคเอกชน	26.847	5.236	-0.802	-2.913 ^{**}	60
	27.31	6.325	0.708	2.418 [*]	58
ชลบุรี ภาครัฐบาล ภาคเอกชน	27.138	6.25	0.634	2.069 [*]	67
	27.348	6.867	0.715	2.517 [*]	66
ปราจีนบุรี ภาครัฐบาล ภาคเอกชน	28.123	7.12	0.563	1.984	66
	28.563	8.42	0.624	2.009 [*]	65

หมายเหตุ : * = P<.05 , ** = P<.01

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่เสนอในตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าได้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติ และการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจของบุคคลจากภาครัฐบาลใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ น่าน สบบุรี ขอนแก่น สงขลา นครศรีธรรมราช ชลบุรี และจากภาคเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ น่าน สบบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี สงขลา นครศรีธรรมราช ชลบุรี ปราจีนบุรี และไม่ได้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติและการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจของบุคคลจากภาคเอกชนในจังหวัด นครสวรรค์

จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 10 สามารถแปลความหมายได้ว่า ค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติ และการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ ของบุคคลจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะฉะนั้น สมมติฐานข้อที่ 10 ได้รับการปฏิเสธ

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 11

สมมติฐานข้อที่ 11 ระบุว่าดังนี้

"ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติ และการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค"

เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t" ได้ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 11 ผลของการคำนวณวิเคราะห์โดยใช้ Spearman Rho และ Student's "t" ได้แสดงให้เห็นในตารางที่ 18 ดังนี้

ตารางที่ 18

ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติ และการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา
ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้สถิติ
SPEARMAN RANK ORDER CORRELATION COEFFICIENT และ STUDENT'S "t"

จังหวัดในส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติด้าน วินัยของชาติ	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน การศึกษา	SPEARMAN RANK ORDER RHO		
			RHO	STUDENT'S "t"	df
กรุงเทพมหานคร	ภาครัฐบาล	5.138	0.622	2.061 [*]	63
	ภาคเอกชน	4.544	-0.693	-2.123 [*]	66
เชียงใหม่	ภาครัฐบาล	5.033	0.714	2.505 [*]	58
	ภาคเอกชน	5.128	0.694	2.016 [*]	68
น่าน	ภาครัฐบาล	5.67	0.597	1.988	60
	ภาคเอกชน	5.865	0.628	2.037 [*]	63
นครสวรรค์	ภาครัฐบาล	6.325	0.715	2.452 [*]	63
	ภาคเอกชน	7.265	-0.658	-2.018 [*]	67
สพบุรี	ภาครัฐบาล	5.682	0.619	2.018 [*]	61
	ภาคเอกชน	6.786	0.607	2.007 [*]	66
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	6.724	-0.591	-1.898	67
	ภาคเอกชน	5.487	0.609	1.997	58

หมายเหตุ : * = P<.05 , ** = P<.01

ตารางที่ 18 ต่อ

จังหวัดใน ส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติด้าน วินัยของชาติ	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน การศึกษา	SPEARMAN RANK ORDER RHO		
			RHO	STUDENT'S "t"	df
ภาครัฐบาล อุบลราชธานี	29.๐๐4	6.875	0.718	2.348 [*]	66
	ภาคเอกชน 25.342	5.497	0.812	2.765 ^{**}	60
สงขลา	ภาครัฐบาล 27.๐49	6.786	0.594	1.884	67
	ภาคเอกชน 25.๐97	8.237	0.602	2.002 [*]	68
นครศรีธรรมราช	ภาครัฐบาล 26.847	5.234	-0.627	-2.121 [*]	60
	ภาคเอกชน 27.31	7.864	0.566	1.923	58
ชลบุรี	ภาครัฐบาล 27.138	5.24	0.713	2.476 [*]	67
	ภาคเอกชน 27.348	7.854	-0.596	-1.852	66
ปราจีนบุรี	ภาครัฐบาล 28.123	5.98	0.716	2.409 [*]	66
	ภาคเอกชน 28.563	6.27	0.692	2.065 [*]	65

หมายเหตุ : * = P<.05 , ** = P<.01

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่เสนอในตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่าได้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติ และการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา ของบุคคลจากภาครัฐบาลใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ นครสวรรค์ สหบุรี อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช ชลบุรี ปราจีนบุรี และจากภาคเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ น่าน นครสวรรค์ สหบุรี อุบลราชธานี สงขลา ปราจีนบุรี และไม่ได้พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติ และการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา ของบุคคลจากภาครัฐบาลในจังหวัด น่าน ขอนแก่น สงขลา และจากภาคเอกชนในจังหวัด ขอนแก่น นครศรีธรรมราช ชลบุรี

จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 11 สามารถแปลความหมายได้ว่า ค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติ และการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา ของบุคคลจากภาครัฐบาลและภาคเอกชนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะฉะนั้น สมมติฐานข้อที่ 11 ได้รับการปฏิเสธ

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 12

สมมติฐานข้อที่ 12 ระบุว่าดังนี้

"ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติ และการพัฒนาประเทศด้านสังคม ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค"

เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t" ได้ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 12 ผลของการคำนวณวิเคราะห์โดยใช้ Spearman Rho และ Student's "t" ได้แสดงให้เห็นในตารางที่ 19 ดังนี้

ตารางที่ 19

ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติ และการพัฒนาประเทศด้านสังคม
ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการไต่ถัก
SPEARMAN RANK ORDER CORRELATION COEFFICIENT และ STUDENT'S "t"

จังหวัดในส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติด้าน วินัยของชาติ	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน สังคม	SPEARMAN RANK ORDER RHO			
			RHO	STUDENT'S "t"	df	
กรุงเทพมหานคร	ภาครัฐบาล	28.723	5.184	0.623	2.117 [*]	63
	ภาคเอกชน	26.382	4.544	0.718	2.581 [*]	66
เชียงใหม่	ภาครัฐบาล	27.617	4.95	-0.817	-3.183 ^{**}	58
	ภาคเอกชน	28.528	5.628	0.792	2.571 [*]	68
น่าน	ภาครัฐบาล	28.742	5.124	0.726	2.418 [*]	60
	ภาคเอกชน	28.662	6.24	0.709	2.325 [*]	63
นครสวรรค์	ภาครัฐบาล	29.357	5.423	-0.695	-2.037 [*]	63
	ภาคเอกชน	29.564	5.482	0.618	2.168 [*]	67
ลพบุรี	ภาครัฐบาล	29.065	5.253	0.663	2.018 [*]	61
	ภาคเอกชน	29.176	5.493	0.598	1.895	66
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	28.379	6.532	0.722	2.513 [*]	67
	ภาคเอกชน	29.012	6.925	-0.719	-2.483 [*]	58

หมายเหตุ : * = P < .05 , ** = P < .01

ตารางที่ 19 ต่อ

จังหวัดในลุ่มกลางและ ส่วนภูมิภาค ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติด้าน วินัยของชาติ	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน สังคม	SPEARMAN RANK ORDER RHO			
			RHO	STUDENT'S "t"	df	
ภาครัฐบาล อุบลราชธานี	29.004	8.421	0.579	1.769	66	
	ภาคเอกชน	25.342	6.525	0.629	1.968	60
สงขลา	ภาครัฐบาล	27.049	7.923	0.715	2.125 [*]	67
	ภาคเอกชน	25.097	6.524	0.654	1.963	68
นครศรีธรรมราช	ภาครัฐบาล	26.847	6.264	0.567	1.816	60
	ภาคเอกชน	27.31	5.231	0.655	2.005 [*]	58
ชลบุรี	ภาครัฐบาล	27.138	7.895	0.674	2.019 [*]	67
	ภาคเอกชน	27.348	7.56	0.621	2.118 [*]	66
ปราจีนบุรี	ภาครัฐบาล	28.123	6.23	0.596	1.874	66
	ภาคเอกชน	28.563	6.54	0.682	2.106 [*]	65

หมายเหตุ : * = P<.05 , ** = P<.01

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่เสนอในตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่าได้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติ และการพัฒนาประเทศด้านสังคม ของบุคคลจากภาครัฐบาลใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ น่าน นครสวรรค์ สหบุรี ขอนแก่น สงขลา ชลบุรี และจากภาคเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ น่าน นครสวรรค์ ขอนแก่น นครศรีธรรมราช ชลบุรี ปราจีนบุรี และไม่ได้พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติและการพัฒนาประเทศด้านสังคม ของบุคคลจากภาครัฐบาลในจังหวัด อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช ปราจีนบุรี และจากภาคเอกชนในจังหวัด สหบุรี อุบลราชธานี สงขลา

จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 12 สามารถแปลความหมายได้ว่า ค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติ และการพัฒนาประเทศด้านสังคม ของบุคคลจากภาครัฐบาลและภาคเอกชนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะฉะนั้น สมมติฐานข้อที่ 12 ได้รับการปฏิเสธ

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 13

สมมติฐานข้อที่ 13 ระบุว่าดังนี้

"ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติ และการพัฒนาประเทศด้านการเมือง ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค"

เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t" ได้ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 13 ผลของการคำนวณวิเคราะห์โดยใช้ Spearman Rho และ Student's "t" ได้แสดงให้เห็นในตารางที่ 20 ดังนี้

ตารางที่ 20

ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติ และการพัฒนาประเทศด้านการเมือง
ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการ ใช้สถิติ
SPEARMAN RANK ORDER CORRELATION COEFFICIENT และ STUDENT'S "t"

จังหวัดในส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติด้าน วินัยของชาติ	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน การเมือง	SPEARMAN RANK ORDER RHO			
			RHO	STUDENT'S "t"	df	
กรุงเทพมหานคร	ภาครัฐบาล	28.723	4.507	-0.774	-2.566 [*]	63
	ภาคเอกชน	26.382	4.735	0.695	2.102 [*]	66
เชียงใหม่	ภาครัฐบาล	27.617	5.15	0.581	1.886	58
	ภาคเอกชน	28.528	5.014	0.812	2.996 ^{**}	68
น่าน	ภาครัฐบาล	28.742	5.392	-0.627	-2.152 [*]	60
	ภาคเอกชน	28.662	7.852	0.591	1.891	63
นครสวรรค์	ภาครัฐบาล	29.357	5.692	0.713	2.412 [*]	63
	ภาคเอกชน	29.564	6.532	-0.781	-2.515 [*]	67
ลพบุรี	ภาครัฐบาล	29.065	6.486	0.629	2.015 [*]	61
	ภาคเอกชน	29.176	6.782	0.631	2.088 [*]	66
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	28.379	5.486	0.717	2.518 [*]	67
	ภาคเอกชน	29.012	5.427	0.692	2.114 [*]	58

หมายเหตุ : * = P < .05 , ** = P < .01

ตารางที่ 20 ต่อ

จังหวัดใน ส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่า นิยมแห่งชาติด้าน วินัยของชาติ	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศด้าน การเมือง	SPEARMAN RANK ORDER RHO		
			RHO	STUDENT'S "t"	df
ภาครัฐบาล อุบลราชธานี ภาคเอกชน	29.004	6.538	0.714	2.517 [*]	66
	25.342	7.825	-0.565	-1.856	60
ภาครัฐบาล สงขลา ภาคเอกชน	27.049	6.514	0.617	2.016 [*]	67
	25.097	6.786	0.718	2.481 [*]	68
ภาครัฐบาล นครศรีธรรมราช ภาคเอกชน	26.847	5.867	0.561	1.715	60
	27.31	6.782	-0.724	-2.361 [*]	58
ภาครัฐบาล ชลบุรี ภาคเอกชน	27.138	6.214	0.619	2.038 [*]	67
	27.348	6.219	0.705	2.463 [*]	66
ภาครัฐบาล ปราจีนบุรี ภาคเอกชน	28.123	6.214	0.692	2.011	66
	28.563	7.28	0.616	2.002 [*]	65

หมายเหตุ : * = $P < .05$, ** = $P < .01$

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่เสนอในตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่าได้พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติ และการพัฒนาประเทศด้านการเมือง ของบุคคลจากภาครัฐบาลใน กรุงเทพมหานคร น่าน นครสวรรค์ สิบบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี สงขลา ชลบุรี ปราจีนบุรี และจากภาคเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ นครสวรรค์ สิบบุรี ขอนแก่น สงขลา นครศรีธรรมราช ชลบุรี ปราจีนบุรี และไม่ได้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติ และการพัฒนาประเทศด้านการเมืองของบุคคลจากภาครัฐบาลในจังหวัด เชียงใหม่ นครศรีธรรมราช และจากภาคเอกชนในจังหวัด น่าน อุบลราชธานี

จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 13 สามารถแปลความหมายได้ว่า ค่านิยมแห่งชาติด้านวินัยของชาติ และการพัฒนาประเทศด้านการเมือง ของบุคคลจากภาครัฐบาลและภาคเอกชนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะฉะนั้น สมมติฐานข้อที่ 13 ได้รับการปฏิเสธ

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 14

สมมติฐานข้อที่ 14 ระบุว่าดังนี้

"ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค"

เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t" ได้ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 14 ผลของการคำนวณวิเคราะห์โดยใช้ Spearman Rho และ Student's "t" ได้แสดงให้เห็นในตารางที่ 21 ดังนี้

ตารางที่ 21

ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศ
ด้านเศรษฐกิจ ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้สถิติ
SPEARMAN RANK ORDER CORRELATION COEFFICIENT และ STUDENT'S "t"

จังหวัดในส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค	ค่าเฉลี่ยของค่านิยม แห่งชาติด้านความ สะอาดของบ้านเมือง	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศ ด้านเศรษฐกิจ	SPEARMAN RANK ORDER RHO			
			RHO	STUDENT'S "t"	df	
กรุงเทพมหานคร	ภาครัฐบาล	18.754	4.938	0.656	2.227 [*]	63
	ภาคเอกชน	18.515	4.897	0.709	2.603 [*]	66
เชียงใหม่	ภาครัฐบาล	19.383	4.70	-0.801	-2.865 ^{**}	58
	ภาคเอกชน	18.914	5.27	0.699	2.334 [*]	68
น่าน	ภาครัฐบาล	18.677	5.123	0.763	2.515 [*]	60
	ภาคเอกชน	19.246	5.07	0.653	2.122 [*]	63
นครสวรรค์	ภาครัฐบาล	19.232	5.26	0.588	1.898	63
	ภาคเอกชน	18.653	6.49	-0.549	-1.922	67
ลพบุรี	ภาครัฐบาล	19.624	7.867	0.621	2.114 [*]	61
	ภาคเอกชน	19.765	8.215	0.728	2.512 [*]	66
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	19.125	8.763	0.802	2.881 ^{**}	67
	ภาคเอกชน	18.765	7.321	0.729	2.523 [*]	58

หมายเหตุ : * = P < .05 , ** = P < .01

ตารางที่ 21 ต่อ

จังหวัดใน ส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่านิยม แห่งชาติด้านความ ละอาดของบ้านเมือง	ค่าเฉลี่ยของการ ใช้นาประเทศ ด้านเศรษฐกิจ	SPEARMAN RANK ORDER RHO		
			RHO	STUDENT'S "t"	df
อุบลราชธานี ภาคเอกชน	ภาครัฐบาล 19.062	5.643	0.703	2.417 [*]	66
	ภาคเอกชน 19.059	6.32	0.735	2.456 [*]	60
สงขลา	ภาครัฐบาล 18.178	6.235	0.644	2.219 [*]	67
	ภาคเอกชน 17.476	5.482	-0.585	-1.897	68
นครศรีธรรมราช	ภาครัฐบาล 18.215	5.236	0.723	2.465 [*]	60
	ภาคเอกชน 16.297	6.325	0.732	2.557 [*]	58
ชลบุรี	ภาครัฐบาล 18.127	6.25	0.699	2.188 [*]	67
	ภาคเอกชน 17.342	6.867	-0.569	-1.931 [*]	66
ปราจีนบุรี	ภาครัฐบาล 18.214	7.12	0.817	2.916 ^{**}	66
	ภาคเอกชน 17.363	8.42	0.678	2.129 [*]	65

หมายเหตุ : * = P<.05 , ** = P<.01

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่เสนอในตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่าได้พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ ของบุคคลจากภาครัฐบาลใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ น่าน ลพบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี สงขลา นครศรีธรรมราช ชลบุรี ปราจีนบุรี และจากภาคเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ น่าน ลพบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช ปราจีนบุรี และไม่ได้พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ ของบุคคลจากภาครัฐบาลในจังหวัดนครสวรรค์ และจากภาคเอกชนในจังหวัด นครสวรรค์ สงขลา ชลบุรี

จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 14 สามารถแปลความหมายได้ว่า ค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ ของบุคคลจากภาครัฐบาลและภาคเอกชนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะฉะนั้น สมมติฐานข้อที่ 14 ได้รับการปฏิเสธ

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 15

สมมติฐานข้อที่ 15 ระบุว่าดังนี้

"ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค"

เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t" ได้ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 15 ผลของการคำนวณวิเคราะห์โดยใช้ Spearman Rho และ Student's "t" ได้แสดงให้เห็นในตารางที่ 22 ดังนี้

ตารางที่ 22

ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศ
ด้านการศึกษาของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้สถิติ
SPEARMAN RANK ORDER CORRELATION COEFFICIENT และ STUDENT'S "t"

จังหวัดในส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค	ค่านิยมแห่งชาติด้านความ สะอาดของบ้านเมือง	ค่านิยมของการ พัฒนาประเทศ ด้านการศึกษา	SPEARMAN RANK ORDER RHO			
			RHO	STUDENT'S "t"	df	
กรุงเทพมหานคร	ภาครัฐบาล	18.754	5.138	-0.719	-2.561 [*]	63
	ภาคเอกชน	18.515	4.544	0.595	1.925	66
เชียงใหม่	ภาครัฐบาล	19.383	5.033	0.626	2.214 [*]	58
	ภาคเอกชน	18.914	5.128	-0.762	-2.755 ^{**}	68
น่าน	ภาครัฐบาล	18.677	5.67	0.592	1.876	60
	ภาคเอกชน	19.246	5.865	0.497	1.449	63
นครสวรรค์	ภาครัฐบาล	19.232	6.325	0.666	2.381 [*]	63
	ภาคเอกชน	18.653	7.265	0.722	2.597 [*]	67
สพบุรี	ภาครัฐบาล	19.624	5.682	0.593	1.762	61
	ภาคเอกชน	19.765	6.786	0.694	2.335 [*]	66
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	19.125	6.724	0.567	1.629	67
	ภาคเอกชน	18.765	5.487	-0.725	-2.561 [*]	58

หมายเหตุ : * = P < .05 , ** = P < .01

ตารางที่ 22 ต่อ

จังหวัดใน ส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่านิยม แห่งชาติด้านความ สะอาดของบ้านเมือง	ค่าเฉลี่ยของการ ทัศนภาพระเทศ ด้านการศึกษา	SPEARMAN RANK ORDER RHO			
			RHO	STUDENT'S "t"	df	
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	19.125	6.724	0.567	1.629	67
	ภาคเอกชน	18.765	5.487	-0.725	-2.561*	58
อุบลราชธานี	ภาครัฐบาล	19.062	6.875	0.809	2.974**	66
	ภาคเอกชน	19.059	5.497	0.621	2.166*	60
สงขลา	ภาครัฐบาล	18.178	6.786	0.781	2.629*	67
	ภาคเอกชน	17.476	8.237	0.617	2.107*	68
นครศรีธรรมราช	ภาครัฐบาล	18.215	5.234	-0.794	-2.565*	60
	ภาคเอกชน	16.297	7.864	0.639	2.117*	58
ชลบุรี	ภาครัฐบาล	18.127	5.24	0.679	2.323*	67
	ภาคเอกชน	17.342	7.854	0.792	2.592*	66
ปราจีนบุรี	ภาครัฐบาล	18.214	5.98	0.495	1.461	66
	ภาคเอกชน	17.363	6.27	0.591	1.559	65

หมายเหตุ : * = P < .05 , ** = P < .01

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่เสนอในตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่าได้พบที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา ของบุคคลจากภาครัฐบาลใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ นครสวรรค์ อุบลราชธานี สงขลา นครศรีธรรมราช ชลบุรี และจากภาคเอกชนในจังหวัด เชียงใหม่ นครสวรรค์ สหบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี สงขลา นครศรีธรรมราช ชลบุรี และไม่ได้พบที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา ของบุคคลจากภาครัฐบาลในจังหวัด น่าน สหบุรี ขอนแก่น ปราจีนบุรี และจากภาคเอกชนใน กรุงเทพมหานคร น่าน ปราจีนบุรี

จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 15 สามารถแปลความหมายได้ว่า ค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศการศึกษา ของบุคคลจากภาครัฐบาลและภาคเอกชนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะฉะนั้น สมมติฐานข้อที่ 15 ได้รับการปฏิเสธ

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 16

สมมติฐานข้อที่ 16 ระบุว่าดังนี้

"ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศด้านสังคม ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค"

เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t." ได้ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 16 ผลของการคำนวณวิเคราะห์โดยใช้ Spearman Rho และ Student's "t." ได้แสดงให้เห็นในตารางที่ 23 ดังนี้

ตารางที่ 23

ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศด้านสังคม
ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้สถิติ
SPEARMAN RANK ORDER CORRELATION COEFFICIENT และ STUDENT'S "t"

จังหวัดในส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค	ค่านิยมแห่งชาติด้านความ สะอาดของบ้านเมือง	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศ ด้านสังคม	SPEARMAN RANK ORDER RHO			
			RHO	STUDENT'S "t"	df	
กรุงเทพมหานคร	ภาครัฐบาล	18.754	5.184	0.771	2.448*	63
	ภาคเอกชน	18.515	4.544	-0.815	-2.919**	66
เชียงใหม่	ภาครัฐบาล	19.383	4.95	0.655	2.022*	58
	ภาคเอกชน	18.914	5.628	0.693	2.117*	68
น่าน	ภาครัฐบาล	18.677	5.124	0.781	2.476*	60
	ภาคเอกชน	19.246	6.24	0.619	2.012*	63
นครสวรรค์	ภาครัฐบาล	19.232	5.423	0.597	1.982	63
	ภาคเอกชน	18.653	5.482	0.786	2.347*	67
ลพบุรี	ภาครัฐบาล	19.624	5.253	0.712	2.406*	61
	ภาคเอกชน	19.765	5.493	-0.821	-2.863**	66
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	19.125	6.532	0.629	2.105*	67
	ภาคเอกชน	18.765	6.925	0.593	1.881	58

หมายเหตุ : * = P<.05 , ** = P<.01

ตารางที่ 23 ต่อ

จังหวัดในส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่านิยม แห่งชาติด้านความ สะอาดของบ้านเมือง	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศ ด้านสังคม	SPEARMAN RANK ORDER RHO			
			RHO	STUDENT'S "t"	df	
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	19.125	6.532	0.629	2.105*	67
	ภาคเอกชน	18.765	6.925	0.593	1.881	58
อุบลราชธานี	ภาครัฐบาล	19.062	8.421	0.633	2.028*	66
	ภาคเอกชน	19.059	6.525	0.732	2.474*	60
สงขลา	ภาครัฐบาล	18.178	7.932	0.727	2.399*	67
	ภาคเอกชน	17.476	6.524	-0.787	-2.566*	68
นครศรีธรรมราช	ภาครัฐบาล	18.215	6.264	0.688	2.126*	60
	ภาคเอกชน	16.297	5.231	0.782	2.619*	58
ชลบุรี	ภาครัฐบาล	18.127	7.895	0.651	2.119*	67
	ภาคเอกชน	17.342	7.56	-0.568	-1.933	66
ปราจีนบุรี	ภาครัฐบาล	18.214	6.23	0.486	1.676	66
	ภาคเอกชน	17.363	6.54	0.682	2.003*	65

หมายเหตุ : * = P<.05 , ** = P<.01

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่เสนอในตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่าได้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศด้านสังคม ของบุคคลจากภาครัฐบาลในกรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ น่าน ลพบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี สงขลา นครศรีธรรมราช ชลบุรี และจากภาคเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ น่าน นครสวรรค์ ลพบุรี อุบลราชธานี สงขลา นครศรีธรรมราช ปราจีนบุรี และไม่ได้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศด้านสังคม ของบุคคลจากภาครัฐบาลในจังหวัด นครสวรรค์ ปราจีนบุรี และจากภาคเอกชนในจังหวัด ขอนแก่น ชลบุรี

จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 16 สามารถแปลความหมายได้ว่า ค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศด้านสังคม ของบุคคลจากภาครัฐบาลและภาคเอกชนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะฉะนั้น สมมติฐานข้อที่ 16 ได้รับการปฏิเสธ

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 17

สมมติฐานข้อที่ 17 ระบุว่าดังนี้

"ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศด้านการเมือง ตามที่รายงานโดยบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค"

เทคนิคสถิติ Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student's "t." ได้ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 17 ผลของการคำนวณวิเคราะห์โดยใช้ Spearman Rho และ Student's "t." ได้แสดงให้เห็นในตารางที่ 24 ดังนี้

ตารางที่ 24

ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศ
ด้านการเมือง ของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการใช้สถิติ
SPEARMAN RANK ORDER CORRELATION COEFFICIENT และ STUDENT'S "t"

จังหวัดในส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค	ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่านิยม แห่งชาติด้านความ สะอาดของบ้านเมือง	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศ ด้านการเมือง	SPEARMAN RANK ORDER RHO		
				RHO	STUDENT'S "t"	df
กรุงเทพฯ	ภาครัฐบาล	18.754	4.507	0.717	2.515 [*]	63
	ภาคเอกชน	18.515	4.735	0.728	2.556 [*]	66
เชียงใหม่	ภาครัฐบาล	19.383	5.15	-0.822	-2.959 ^{**}	58
	ภาคเอกชน	18.914	5.014	0.744	2.451 [*]	68
น่าน	ภาครัฐบาล	18.677	5.392	0.647	2.115 [*]	60
	ภาคเอกชน	19.246	7.852	0.736	2.428 [*]	63
นครสวรรค์	ภาครัฐบาล	19.232	5.692	0.566	1.982	63
	ภาคเอกชน	18.653	6.532	-0.633	-2.039 [*]	67
ลพบุรี	ภาครัฐบาล	19.624	6.486	0.781	2.456 [*]	61
	ภาคเอกชน	19.765	6.782	0.617	2.211 [*]	66
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	19.125	5.486	0.595	1.928	67
	ภาคเอกชน	18.765	5.427	-0.659	-2.101 [*]	58

หมายเหตุ : * = P<.05 , ** = P<.01

ตารางที่ 24 ต่อ

จังหวัดในลุ่มกลางและ ส่วนภูมิภาค ภาครัฐบาล และภาคเอกชน	ค่าเฉลี่ยของค่านิยม แห่งชาติด้านความ สะอาดของบ้านเมือง	ค่าเฉลี่ยของการ พัฒนาประเทศ ด้านการเมือง	SPEARMAN RANK ORDER RHO			
			RHO	STUDENT'S "t"	df	
ขอนแก่น	ภาครัฐบาล	19.125	5.486	0.595	1.928	67
	ภาคเอกชน	18.765	5.427	-0.659	-2.101 [*]	58
อุบลราชธานี	ภาครัฐบาล	19.062	6.358	0.782	2.412 [*]	66
	ภาคเอกชน	19.059	7.825	0.699	2.156 [*]	60
สงขลา	ภาครัฐบาล	18.178	6.514	0.721	2.451 [*]	67
	ภาคเอกชน	17.476	6.786	0.665	2.159 [*]	68
นครศรีธรรมราช	ภาครัฐบาล	18.215	5.867	-0.559	-1.951	60
	ภาคเอกชน	16.297	6.782	0.828	2.895 ^{**}	58
ชลบุรี	ภาครัฐบาล	18.127	6.214	0.768	2.413 [*]	67
	ภาคเอกชน	17.342	6.219	0.683	2.131 [*]	66
ปราจีนบุรี	ภาครัฐบาล	18.214	6.214	0.591	1.596	66
	ภาคเอกชน	17.363	7.28	-0.638	-2.109 [*]	65

หมายเหตุ : * = P<.05 , ** = P<.01

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่เสนอในตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่าได้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศด้านการเมือง ของบุคคลจากภาครัฐบาลใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ น่าน ลพบุรี อุบลราชธานี สงขลา ชลบุรี และจากภาคเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ น่าน นครสวรรค์ ลพบุรี ขอนแก่นอุบลราชธานี สงขลา นครศรีธรรมราช ชลบุรี ปราจีนบุรี และไม่ได้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศด้านการเมือง ของบุคคลจากภาครัฐบาลในจังหวัด นครสวรรค์ ขอนแก่น นครศรีธรรมราช ปราจีนบุรี

จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 17 สามารถแปลความหมายได้ว่า ค่านิยมแห่งชาติด้านความสะอาดของบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศด้านการเมือง ของบุคคลจากภาครัฐบาล และภาคเอกชนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะฉะนั้น สมมติฐานข้อที่ 17 ได้รับการปฏิเสธ

สรุป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบสมมติฐานทางสถิติทั้ง 17 ข้อ ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้พบข้อคำตอบ 2 ประการ คือ

1. ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า ค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมือง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในแง่ของบุคคลจากภาครัฐบาลและภาคเอกชนในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคของประเทศไทย

2. ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2-17 พบว่าค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมือง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม และการเมือง

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ ได้นำเสนอในบทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

นับตั้งแต่รัฐบาลได้ประกาศนโยบาย 4 ประการ เกี่ยวกับการประหยัด การนิยมไทย วินัยของชาติและความสะอาดของบ้านเมือง เป็นนโยบายเฉพาะกาลนั้น สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติได้คิดหายุทธวิธีว่าจะทำอย่างไรจึงจะบรรลุผลตามนโยบาย 4 ประการนี้ เริ่มแรกทาง สวช. ได้มีมาตรการต่าง ๆ ให้ข้าราชการในสำนักงานปฏิบัติตามนโยบาย 4 ประการ อย่างเคร่งครัด แต่ในส่วนตัวรวมทั้งประเทศยังไม่ได้กำหนดมาตรการหรือยุทธวิธีเป็นการส่วนรวม ที่ทุก ๆ ฝ่ายจะได้ยึดถือปฏิบัติให้สอดคล้องกัน¹ อนึ่งค่านิยมที่มีปัญหาต่อสังคมซึ่งเป็นปัญหาด้านจิตใจของชนในชาตินี้มีหลายประเภท เป็นต้นว่าสภาพความอ่อนแอในการทำงาน สภาพความฟุ้งเฟ้อ ปล่อยวาง สภาพความหน้าใหญ่ใจโตและความเป็นนักเลง สภาพความมั่งง่าย และรักความสะดวกสบายเกินไป สภาพความไม่นิยมไทยในหลายเรื่อง² สิ่งเหล่านี้เป็นมูลเหตุจูงใจให้ผู้วิจัยทำการศึกษาดังกล่าวเพื่อแก้ปัญหานโยบาย 4 ประการนี้ อันได้แก่การประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมือง และผลกระทบที่มีต่อการพัฒนาประเทศอันได้แก่การเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม และการเมือง โดยได้มีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ว่าค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมืองมีความแตกต่างอย่างสำคัญหรือไม่ ในแง่ของบุคคลจากภาครัฐบาล ภาคเอกชน ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ว่าการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม และการเมือง เป็นผลกระทบที่เกิดจากค่านิยมแห่งชาติซึ่งเป็นรากฐานแห่งการพัฒนาหรือไม่ ?
3. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ว่าค่านิยมแห่งชาติด้านใดที่ควรแก้ไขปรับปรุง และวางแผนปฏิบัติการ กำหนดมาตรการหรือยุทธวิธีส่งเสริมสนับสนุนอย่างถูกต้อง เพื่อให้การพัฒนาประเทศทั้ง 4 ด้าน บรรลุเป้าหมาย?

บุคคลากรจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ เป็นประชากรสำหรับทำการวิจัย หน่วยตัวอย่างที่ถูกเลือกเป็นตัวแทนของประชากรจาก 11 จังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ น่าน นครสวรรค์ สบบุรี ขอนแก่น อุบลราชธานี สงขลา นครศรีธรรมราช ชลบุรี และปราจีนบุรี จำนวน 1,540 ตัวการ เป็นผู้ถูกขอรับรองให้ตอบแบบ

¹ เรือง เจริญชัย. "แนวความคิดเรื่องนโยบาย 4 ประการ" วารสารวัฒนธรรมไทย 24, 10 (ต.ค.28) หน้า 15 - 22.

² วีระ บำรุงรักษ์ "ที่เมืองประสงคฺ์ในสังคม" มติชน 26, 4 (29 ก.พ.29), หน้า 62.

ลอบถามวัดค่านิยมแห่งชาติและแบบสอบถามวัดการนับชาติประเทศ ลำเนาแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์
ได้เสนอในภาคผนวก ก.

เมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานภาคสนาม ข้อมูลที่รวบรวมได้ในลักษณะครบถ้วนสมบูรณ์ทั้งจาก
ภาครัฐบาลและภาคเอกชน มีจำนวน 1,447 ฉบับ หรือ 93.96 %

ข้อมูลทั้งหมดได้นำมาวิเคราะห์และใช้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติทั้ง 17 ข้อ โดยประยุกต์
ใช้เทคนิค Mann Whitney U และ Z Test สำหรับการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และ
เทคนิค Spearman Rank Order Correlation Coefficient และ Student "t" สำหรับ
การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 - 17 ข้อมูลที่เกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถามได้วิเคราะห์
ด้วยการประยุกต์ใช้เทคนิคสถิติพรรณนา คือร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งการ
วิเคราะห์เชิงตรรก

ข้อค้นพบและคำอธิบาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวสามารถตอบปัญหาการวิจัยทั้ง ๓ ข้อ กล่าวคือ
ต่อข้อคำถามของการวิจัยที่ว่าค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ
และความสะอาดของบ้านเมืองมีความแตกต่างกันหรือไม่ ในแง่ของบุคคลจากภาครัฐบาลและภาค
เอกชนในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคของประเทศไทย ผลจากการทดสอบสมมติฐานด้วยข้อมูลเชิง
ประจักษ์พบว่าค่านิยมแห่งชาติ ด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของ
บ้านเมืองมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในแง่ของบุคคลจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน
ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคของประเทศไทย จากผลการค้นพบนี้แสดงว่าค่านิยมแห่งชาติในประชาชน
คนไทยแม้จะได้รับการปลูกฝังและยึดถือค่านิยมแบบเดียวกัน แต่ความแตกต่างในเรื่องระดับของการ
มีค่านิยมแห่งชาติ ด้านความอ่อน ความแก่ ความเคร่งครัด ความเปราะบาง ความไม่เอาจริง
เอาจริง มีอยู่กันอย่างหลากหลายทั่วไปไม่เป็นมาตรฐานอันเดียวกัน ผลจากการวิจัยค่านิยมแห่งชาติ
ของบุคคลในกรุงเทพมหานคร ทั้งจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน เมื่อเปรียบเทียบกับค่านิยม
แห่งชาติของบุคคลจากภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ทางภาคเหนือ และในจังหวัด
นครศรีธรรมราชทางภาคใต้ นั้น แสดงให้เห็นว่าการยึดถือยึดมั่นในค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด
นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมือง ของประชาชนในเมืองหลวงแตกต่างกัน
อย่างสำคัญกับประชาชนในต่างจังหวัด ถ้าวิเคราะห์ดูสถานความเปลี่ยนแปลงของความเจริญของท้องถิ่น
จะเห็นได้ว่า กรุงเทพมหานครมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและเจริญรวดเร็วกว่าจังหวัดในส่วนภูมิภาค
อย่างมาก ค่านิยมแห่งชาติของบุคคลในกรุงเทพฯ ก็เปลี่ยนแปลงแตกต่างไปด้วย ถ้าพิจารณาจากความ
แตกต่างระหว่างค่านิยมแห่งชาติของบุคคลในจังหวัด ภูมิภาคด้วยกันเองโดยเฉพาะเมืองใหญ่ ๆ เช่น

เชียงใหม่กับอุบลราชธานี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นอย่างน่าประหลาดใจว่า ค่านิยมของบุคคลทั้งจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ซึ่งอยู่ทางภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีประชาชนในจังหวัดหนาแน่นรองจากกรุงเทพมหานคร ยังมีระดับของความแตกต่างอย่างสำคัญไม่ได้ อยู่ในระดับมาตรฐานเดียวกัน ความแตกต่างของการยึดถือค่านิยมแห่งชาติของประชาชนคนไทยนี้ นับเป็นการค้นพบที่เป็นความรู้ใหม่สำหรับรัฐบาล โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติรับผิดชอบทำหน้าที่เผยแพร่ปลูกฝังและพัฒนาค่านิยมพื้นฐานและค่านิยมแห่งชาติโดยตรง เพื่อให้ประชาชนคนไทยมีค่านิยมในมาตรฐานเดียวกัน ได้ฟังตระหนักว่าค่านิยมแห่งชาติของคนไทยนั้นมีความหลากหลายตามสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ในแง่ของลักษณะวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่าค่านิยมแห่งชาติของบุคคลต่างอาชีพในแต่ละจังหวัดเกือบทุกจังหวัด ไม่ว่าจะอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือทุกแห่งในลุ่มภูมิภาคของประเทศไทย เช่นลุ่มบุรีในภาคกลาง เชียงใหม่ในภาคเหนือ ลุ่มชลาในภาคใต้ อุบลราชธานีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปราจีนบุรีในภาคตะวันออก ยังมีความแตกต่างกันอย่างสำคัญ จึงสรุปได้ว่าประชาชนคนไทยยึดถือค่านิยมแห่งชาติ ด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมืองแตกต่างกัน ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยไม่คำนึงว่าจะ เป็นในเมืองหลวงหรือต่างจังหวัด อาชีพภาครัฐบาลหรือภาคเอกชน

ต่อข้อคำถามของการวิจัยข้อที่สองที่ว่า การพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจการศึกษา สังคม และการเมือง เป็นผลกระทบที่เกิดจากค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติและความสะอาดของบ้านเมืองหรือไม่นั้น จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2 - 17 พบว่าค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติและความสะอาดของบ้านเมือง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม และการเมือง ข้อค้นพบจากการวิจัยนี้ได้สนับสนุนสมมติฐานการวิจัยที่ว่าความแตกต่างของค่านิยมแห่งชาติมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการพัฒนาประเทศ ผลการวิจัยแสดงว่าค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมือง ของบุคคลในชาติ ไม่ว่าจะอยู่ในตัวเมืองหลวงหรือในชนบทเป็นต้นเหตุที่สำคัญ ที่ก่อให้เกิดผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบต่อการพัฒนาประเทศและความมั่นคงของชาติ ไม่ว่าจะในด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม และการเมือง ปัจจุบันรัฐบาลพยายามเร่งรัดการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะการพัฒนาชนบท ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530 - 2534 ผลการค้นพบจากการวิจัยนี้เป็นการยืนยันอย่างไม่ต้องสงสัยว่าการพัฒนาประเทศของรัฐบาล ไม่ว่าจะในด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม และการเมือง จะประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลว จะบรรลุเป้าหมายตามนโยบายเชิงนโยบายหรือไม่ ขึ้นอยู่กับค่านิยมแห่งชาติที่คนไทยในชาติยึดถืออยู่เป็นสำคัญ ระดับของค่านิยมแห่งชาติที่ได้รับการปลูกฝังและพัฒนาในตัวคนไทยในชาติ จะแสดงออกถึงพฤติกรรมของคนไทยเหล่านั้นที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจการศึกษา สังคม และการเมือง เป็นดัชนีชี้นำถึงทิศทางการ

ของการพัฒนาประเทศ และเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติโดยส่วนรวม ถ้าค่านิยมแห่งชาติได้รับการปลูกฝังและพัฒนาอย่างมีระบบครบวงจร การพัฒนาประเทศก็จะเป็นระบบครบวงจรด้วยเช่นเดียวกัน ในขณะที่เดียวกันผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ค่านิยมแห่งชาติที่มีอยู่ในตัวคนไทยอย่างไม่มั่นคง ในระดับต่ำ ย่อมส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศและความมั่นคงของชาติโดยส่วนรวม จึงสรุปได้ว่าค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมือง มีความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลโดยตรงกับความมั่นคง และการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม และการเมือง การเปลี่ยนแปลงใดในค่านิยมแห่งชาติ ย่อมจะส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงในการพัฒนาประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น

ต่อข้อคำถามของการวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่าค่านิยมแห่งชาติด้านใดที่ควรแก้ไขปรับปรุงและวางแผนปฏิบัติการ กำหนดมาตรการหรือยุทธวิธีส่งเสริมสนับสนุนอย่างถูกต้อง เพื่อให้การพัฒนาประเทศทั้ง 4 ด้าน บรรลุเป้าหมาย ผลการค้นพบจากการวิจัยได้แสดงข้อมูลประจักษ์ว่าค่านิยมแห่งชาติ ด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมืองที่ประชาชนคนไทยยึดถือปฏิบัติอยู่นั้นมีความแตกต่างกันอย่างหลากหลายและอย่างสำคัญ ทั้งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศทางด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม และการเมือง ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของค่านิยมแห่งชาติ ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ประกอบกับเกี่ยวข้องกับเกี่ยวข้องโดยตรงทั้งเชิงเหตุและผลต่อความมั่นคงและการพัฒนาประเทศ จัดเป็นหลักฐานสำคัญทางทฤษฎีซึ่งในทางปฏิบัติอธิบายได้ว่าค่านิยมแห่งชาติในทุกด้านทั้งทางด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมืองควรได้รับการแก้ไขปรับปรุงและวางแผนปฏิบัติการกำหนดมาตรการหรือยุทธวิธีส่งเสริมสนับสนุนอย่างถูกต้อง เพื่อให้การพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม และการเมือง บรรลุเป้าหมาย ไม่สามารถละเลยหรือเน้นเป็นพิเศษ ในค่านิยมแห่งชาติด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ และการพัฒนาและปลูกฝังค่านิยมแห่งชาติอย่างถูกต้องนั้น จะต้องสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศและพัฒนาอย่างเป็นระบบครบวงจรซึ่งเป็นการพัฒนาแนวทางใหม่ หากไม่แล้วการพัฒนาประเทศไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้

จากข้อค้นพบจากการวิจัยที่สามารถตอบปัญหาการวิจัยทั้ง 3 ข้อนี้ ย่อมไม่เกินความเป็นจริงที่จะกล่าวว่า การวิจัยเรื่อง "ค่านิยมแห่งชาติ และผลกระทบที่มีต่อการพัฒนาประเทศ" มีประโยชน์ทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

โดยอาศัยข้อค้นพบจากการวิจัยการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับประสบการณ์ของผู้วิจัยเอง จึงได้จัดทำข้อเสนอขึ้นเพื่อนำผลการศึกษาแก่ สวช- ส่วนแรกเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป

ตามข้อค้นพบจากผลการวิจัย ส่วนที่สองเป็นข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ด้วยเหตุที่ค่านิยมแห่งชาติ ด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติและความสะอาดของบ้านเมืองของคนไทยในชาติ มีความแตกต่างเหลื่อมล้ำต่ำสูงอย่างสำคัญ และมีความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลโดยตรงต่อการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม และการเมือง จึงมีเรื่องสำคัญบางประการที่ สวช. ควรจะพิจารณาพิจารณา คือ

เรื่องที่ควรดำเนินการได้ในทันที

เพื่อให้การปลูกฝังค่านิยมแห่งชาติ ทั้งในด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมือง ในหมู่ประชาชนคนไทยมีประสิทธิภาพตามความต้องการ และตามนโยบายของรัฐบาล สวช. ควรจะดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ได้ทันทีคือ

1. สวช. ควรเร่งรัดและจัดกิจกรรมฝึกอบรมต่าง ๆ ที่มุ่งส่งเสริมสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในชาติตระหนักและมีนิสัยรักการประหยัด นิยมไทย มีวินัย รักความสะอาด โดยเริ่มที่ตัวเยาวชน กลุ่มเยาวชน ศูนย์เยาวชน หรือหน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชน แล้วกระทำอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องจริงจัง รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้นำเยาวชนปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างแก่เยาวชนอื่น ๆ ด้วย
2. ควรให้การปลูกฝังและการพัฒนาค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมือง เป็นเป้าหมายหลักในการพัฒนาชนบทของรัฐบาลและการพัฒนาชนบทให้เป็นไปตามหลักทฤษฎี เศรษฐศาสตร์ (Buddhist Economics) และการใช้ระบบสหกรณ์ ซึ่งเป็นระบบการทำงานที่มีระเบียบวินัยและรวมกลุ่มกันอย่างเป็นองค์การ
3. ควรเร่งรัดให้ครอบครัวแต่ละครอบครัวช่วยกันปลูกฝังค่านิยมแห่งชาติ ด้านการประหยัด นิยมไทย การมีวินัย และการรักความสะอาดให้เกิดขึ้น โดยเร่งรัดให้บิดามารดาทำตัวเป็นแบบอย่างในการอบรมสั่งสอน ให้คำแนะนำให้แก่บุตรธิดาได้ เข้าใจและปฏิบัติตัวเองให้เกิดความเคยชินเป็นนิสัยติดตัวตลอดไป และควรปลูกฝังค่านิยมให้กับเด็กตั้งแต่แรกเกิด
4. ควรเร่งรัดชักชวนให้คนใช้สินค้าไทยอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยสื่อมวลชนต่าง ๆ และมีการจัดสัปดาห์สินค้าไทยตามศูนย์การค้าและตามสถานที่ที่สำคัญและน่าสนใจ
5. ควรเสนอให้รัฐบาลหาแนวทางและกำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่จะแก้ไขปัญหาค่านิยมแห่งชาติในระดับการเมืองให้ได้ โดยปรับปรุงระบบราชการระดับบริหารชั้นสูง ให้มีทัศนคติที่ดีต่อค่านิยมแห่งชาติ มีคุณสมบัติที่น่าปรารถนาและให้ข้าราชการทุกกระทรวงทบวงกรมปฏิบัติตามนโยบาย 4 ประการ ด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมืองอย่างเคร่งครัด

เรื่องที่ควรดำเนินการได้ในระยะสั้น

1. สวท. ควรพัฒนาค่านิยมแห่งชาติโดยให้ประชาชนคนไทย ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนทำความเข้าใจและเห็นคุณค่าในค่านิยม สร้างความเชื่อให้เกิดขึ้น และจูงใจให้ปฏิบัติตามค่านิยมแห่งชาติ ด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมืองอย่างมีคุณภาพ

2. ควรจัดทำโครงการพัฒนาจริยธรรมโดยเน้นการปลูกฝังค่านิยมแห่งชาติ เนื่องการพัฒนาประเทศให้เป็นระบบครบวงจร โดยกำหนดขั้นตอน 4 ขั้นตอนคือ

- 2.1 ทำให้ประชาชนตระหนักถึงปัญหาและยอมรับถึงปัญหาด้านค่านิยมแห่งชาติ
- 2.2 ทำให้ประชาชนมองเห็นสาเหตุและปัจจัยของปัญหา
- 2.3 กำหนดหลักการ กลยุทธ์ หรือมาตรการเพื่อลดปัญหา
- 2.4 วางแผนดำเนินการเพื่อจัดปัญหาค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด นิยมไทย

วินัยของชาติและความสะอาดของบ้านเมืองร่วมกัน

3. ควรกำหนดแผนและโครงการปลูกฝังและพัฒนาค่านิยมแห่งชาติ โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ต้นบวบจนถึงบัณฑิต อย่างเป็นระบบครบวงจรและอย่างต่อเนื่อง

4. ควรกำหนดกลยุทธ์โดยการถ่ายโยงความคิดด้านค่านิยมแห่งชาติ จากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง โดยไม่รู้สึกว่าคุณบังคับให้ทำ แต่เป็นการกระทำด้วยความเต็มใจและโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนและการพัฒนาค่านิยมแห่งชาติอย่างเต็มที่ในขณะเดียวกัน

เรื่องที่ควรดำเนินการในระยะยาว

ข้อเสนอแนะทั้งหมด ที่ได้นำเสนอไว้แล้วในการดำเนินการแก้ไขปรับปรุงในระยะสั้นนั้น จำเป็นจะต้องทำให้เกิดขึ้นในหัวใจคน ให้คนไทยยอมรับโดยอาศัยวิธีการหลายรูปแบบ รวมทั้งการสร้างรูปแบบทางสังคมแบบใหม่ โดยมุ่งที่ประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ สวท. ควรพิจารณาหาแนวทางเข้าไปแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติม ในพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลดังกล่าว

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาต่อไป

เพื่อให้ประสิทธิผลของค่านิยมแห่งชาติ ด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมืองได้รับการพัฒนายิ่งขึ้น ถ้าเป็นไปได้ผู้วิจัยเห็นควรให้มีการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ทำการวิจัยเกี่ยวกับยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ การปลูกฝังและพัฒนาค่านิยมแห่งชาติ ด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมือง ในหมู่ประชาชนคนไทย

ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน

2. เมื่อได้ดำเนินการวิจัยตามที่เสนอในข้อ 1 แล้ว ควรนำผลที่ได้รับมาเป็นพื้นฐานในการจัดทำโครงการพัฒนาค่ายนิคมแห่งชาติของคนไทย ให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม และการเมืองอย่างเป็นระบบครบวงจรต่อไป

3. ทำการวิจัยเชิงประเมินผลค่ายนิคมแห่งชาติด้านการประหยัด นิยมไทย วิถีของชาติและความสะอาดของบ้านเมือง เพื่อปรับปรุงการวางแผนปฏิบัติการพัฒนาและสนับสนุนส่งเสริมค่ายนิคมแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศ ให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบายอย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล สมวิเชียร. ประชาธิปไตยกับสังคมไทย. พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2516;
หน้า 31 - 32.
- กาญจน์ พลจันทร์. ภูมิเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ ๙ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
- 2519.
- กำจร อังโพร. ทฤษฎีการพัฒนาเศรษฐกิจ. สงขลา : ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มคอ. สงขลา, 2520.
- กองวิจัยและวางแผน สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. คำนิยมเพื่อชีวิตและสังคมไทย.
กรุงเทพฯ ๙ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2523.
- เกริกเกียรติ วัฒนเสวีธรรม. วิเคราะห์โครงการผันเงินในเชิงเศรษฐศาสตร์การเมือง.
กรุงเทพฯ ๙ : สมาคมเศรษฐศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์, 2512.
- โกลด์ลเอดจ์, เดวิด. มองทฤษฎีการพัฒนาย่างวิเคราะห์ (Analyzing Theories of
Development โดย David Goldsworthy); ม.ร.ว. พุกทิสาน ชุมพล
แปล. กรุงเทพฯ ๙ : ศูนย์ศึกษาการพัฒนาลังคม คณะรัฐศาสตร์ จุฬา ๙, 2530.
- เกียรติชัย พงษ์พาณิชย์. สื่อมวลชนเพื่อการศึกษาและการพัฒนาชนบท กรุงเทพฯ ๙: ประพันธ์สาส์น,
2518. หน้า 216
- คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. รายงานการสัมมนาระดับชาติเรื่อง
"ภาวะสังคมไทย" ระหว่างวันที่ 19 - 21 เมษายน 2525.
- คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. หม่อมหลวงเดช สนิทวงศ์ กับงานพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมของชาติ. กรุงเทพฯ ๙ : บพิธ, 2518.
- คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ผลการพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
ฉบับที่ 3 (2515 - 2519). กรุงเทพฯ ๙ : โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี,
2520.
- เครือมาศ บำรุงสุข และคนอื่น ๆ. จีน : ยุทธศาสตร์ใหม่แห่งการต่อสู้. กรุงเทพฯ ๙
: สร้างสรรค์, 2526.
- เฉลิม บุขันธ์แก้ว, "การศึกษาเปรียบเทียบคำนิยมของนักเรียนฝึกหัดครู นักเรียนเกษตรกรรม
และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ" ปริญญาพนันท์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา,
ประสานมิตร, 2515.
- จรินทร์ เทควาณิช. การพัฒนาเศรษฐกิจ. กรุงเทพฯ ๙ : ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะ
สังคมศาสตร์, มคอ. บางเขน, 2523.

- จรินทร์ เทควานิซ. หลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์, มศว. บางเขน, 2522.
- จารึก สุกใจ. นโยบายพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย ภายใต้รัฐบาล ของจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ (2501 - 2506)" วิทยานิพนธ์. นครปฐม : สาขาวิชาประวัติศาสตร์ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภาควิชาประวัติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย ม. ศิลปากร, 2529.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : คณะเศรษฐศาสตร์ ฝ่ายวิชาการ. เศรษฐกิจไทย : โครงสร้างกับการเปลี่ยนแปลง. พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า, 2525.
- เจียม เคษะรูป. ทฤษฎีการพัฒนาเศรษฐกิจ (เศรษฐ 322). นครปฐม : แผนกเอกสาร ตำราเรียน วิทยาลัยครูนครปฐม, 2522.
- ฉัตรทิพย์ นาถสุภา. พัฒนาการเศรษฐกิจประเทศไทย. พระนคร : วิทยาการ, 2511.
- ชวี เกชาวัต. สังคมกับเศรษฐกิจ. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา, ม.ป.ป.
- เชาว์ ธรรมซัช. "ความเสื่อมโทรมของสังคมปัจจุบัน", วารสารชีวิต. 25, 3, พ.ค.-มิ.ย. 2525, 29 - 34.
- ดิเรก ฤกษ์ห่วย. การพัฒนารูปแบบ : เน้นหนักการพัฒนาสังคมและแนวความคิดจำเป็นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : โครงการตำราพัฒนารูปแบบ สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม ม.เกษตรศาสตร์, 2527.
- ธนิตรา อภิธานิชพงศ์. บทบาทของเกษตรกรรม กับการพัฒนาเศรษฐกิจ (เฉพาะกรณีของ ประเทศไทย). กรุงเทพฯ : คณะเศรษฐศาสตร์ ม. ธรรมศาสตร์, 2515.
- ธีระ เล็กวิเชียร, พ. อ. "การจัดการทุจริต ประพฤติมิชอบ โกงกิน ฉ้อราษฎร์บังหลวง ในวงราชการไทย." วิทยานิพนธ์. วิทยาลัยการทัพบก, 2522.
- ธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัย. แนวความคิดใหม่ในการพัฒนาประเทศ : ทางเลือกสุดท้าย. กรุงเทพฯ : แสงรุ่งการพิมพ์, 2522.
- นพพร นาวิชสุข. "ค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการนั้น สำคัญไฉน", ยุทธโศก. 91, 2 ธ.ค. - ม.ค. 2526, 51 - 58.
- นาตยา บิลันธนานนท์. "บทบาทของทฤษฎีการกระจายค่านิยมกับการศึกษา", วารสารเศรษฐศาสตร์ 11, 4, เม.ย. - มิ. ย. 2526, 34 - 42.
- นีออน กลิ่นรัตน์. "ค่านิยมและระบบค่านิยม ของอาจารย์และนักศึกษาในมหาวิทยาลัย," ข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 25, 261, มีนาคม 2527, 5 - 6.

- บรรจง ชูสกุลชาติ. "ความหมายและปัญหาของวัฒนธรรม." มิตรครู. 23, 15
(สิงหาคม 2524), 10 - 13
- บัญญัติ สุภการวิทย์. การพัฒนาเศรษฐกิจของญี่ปุ่น. บทเรียนที่นำรู้. กรุงเทพฯ : สถาบันญี่ปุ่น
การศึกษา ม. ธรรมศาสตร์, ม.ป.ป.
- บุษรอด พิทยสันต์. ปัจจุบันและอนาคตของสังคมไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์,
พียงนคร 2517.
- ปกรณัม ปรียากร. แนวความคิดว่าด้วยการพัฒนา. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยคดีศึกษา,
ม. ธรรมศาสตร์, 2527.
- ปกรณัม อังคสิงห์. การฟื้นฟูชนบท. พระนคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2503.
- ประจักษ์ ศกุนตลักษณ์. เศรษฐศาสตร์การขนส่ง (Transport Economics). กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- ประดิษฐ์ มัชฌิมา. บทบาทของเกษตรและสหกรณ์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมชนบทไทย.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยแบบเรียน, 2518.
- ประเสริฐ ชูสิงห์. "การศึกษาค่านิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตการศึกษา 2
ปีการศึกษา 2517," ปฏิญานินทร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร,
2518.
- บัว อึ้งภากรณ์. "ข้อคิดจากสหรัฐอเมริกา," สังคมศาสตร์ปริทัศน์ ฉบับที่ 4 ปีที่ 8
มีนาคม - พฤษภาคม 2514, หน้า 6 - 15.
- ดวงพันธ์ มณีรัตน์. "การปะทะสังสรรค์ของวัฒนธรรม," การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม
2521.
- พจนี มณีสุวรรณ. "ค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนคร - ธนบุรี," ปฏิญานินทร์
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2514.
- นันทยา ลายหนู. โลกสมมติ. กรุงเทพมหานคร : ดิฉันดสยาม, 2516.
- พาย, ลูเซียน ตับเบิลยู. การศึกษาวิเคราะห์ทฤษฎีพัฒนาทางการเมือง. แปลจาก
Aspects of Political Development ของ Lucian W. Pye
โดย พลศักดิ์ จิตรไกรศิริ และ ธาณิน วิษณุางกูร. กรุงเทพฯ : มศว.
ประสานมิตร, 2521.
- ไพบุลย์ เครือแก้ว. ดร. ลักษณะสังคมไทยและการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ :
การพิมพ์เกื้อกูล, 2506.
- รัตนา นุ่มไพศาล. "การศึกษาเฉพาะกรณีของค่านิยมไทยในชนบท," จันทร์เกษม. 'ฉ. 176,
ม.ค. - ก.พ. 27, 19 - 24.

- เรื่อง เจริญชัย. "แนวความคิดเรื่องนโยบาย 4 ประการ," วารสารวัฒนธรรมไทย
24 - 10 (ต.ค. 2528), หน้า 15 - 22
- วีระวรรณ อามระดิษ. "ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยม ทางจริยธรรมของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย," วิทยานิพนธ์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- วีระ บำรุงรักษ์. "ที่พึงประสงค์ในสังคม," มิตรครู. 26, 4 (29 กุมภาพันธ์ 2527).
หน้า 62 - 64.
- สนิท เมตตานนท์. "การประหยัดและนิยมไทย," วารสารเขาเขาน. 5, 1, ตุลาคม - ธันวาคม 2527, 14 - 19.
- สวัสดิ์ นิเทศาภิบาล. "บทบาทการศึกษากับการปลูกฝังค่านิยมของชาติ," สารพัฒนาหลักสูตร
34, (มกราคม 2528), 9 - 12.
- สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย. "การปฏิรูปการศึกษา การศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม,"
รายงานของคณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา, 2518.
- สมาน ซาลีเดรือ. "ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมเชิงสังคมกับความซื่อสัตย์," ปริญญาานิพนธ์.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- เสถียร เหลืองอร่าม. ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจและการพัฒนาชุมชน.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แพรวศึกษา, 2527.
- สายหยุด เกิดผล, พล. อ., อนาคตของไทย. พระนคร : อำนวยการตีพิมพ์, 2519.
- สุนัตรา ชุมเกต. การศึกษาไทย : อดีต ปัจจุบัน และแนวโน้ม. นครปฐม : โรงพิมพ์
ม. ศิลปากร, 2524.
- สุวรรณ จินต์ประชา. "ค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ," ไบลาน. 7,2 (2530), หน้า 40 - 43.
- สุนทร โคมิน. ค่านิยมและระบบค่านิยมไทย : เครื่องมือในการสำรวจวัด. กรุงเทพฯ :
สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2522, หน้า 13 - 17.
- สุพล ไชยเสนา. "ค่านิยมกับสังคมไทย," ใน เอกสารเผยแพร่สันนิบาตมูลนิธิแห่งประเทศไทย
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา, 2523 - 2524, หน้า 283 - 288.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 - 2529. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย จำกัด, 2524.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530 - 2534. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ยูไนเต็ดโปรดักชั่น, 2529.
- สำนักราชเลขาธิการ. ประมวลพระราชกรณียกิจ และการพัฒนาประเทศ กรุงเทพฯ, 2521.

- อานนท์ อภาภิรม. มนุษย์กับสังคม : สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2515.
- เอลซานอฟ, อ.ย. ความเติบโตทางเศรษฐกิจและการตลาดในประเทศกำลังพัฒนา. กรุงเทพฯ : สิกขิตสยาม, 2527.
- BENGTSON, Vern L. and Mary Christine Lovejoy. "Values, Personality And And Social Structure : An International Analysis," in Linking Social Structure and Personality, Ed. Glen H. Elder, Jr. Beverly Hills : Sage Publications, 1973.
- BYRNE, Donn. An Introduction To Personality : A Research Approach Englewood Cliffs : Prentice - Hall, Inc., 1966.
- CHIEN, Doh Joon. "People Development : The Missing Link in Development," Monograph. October 16, 1974.
- DICKSON, David. Alternative Technology. Glasgow : Fontana 1974.
- DOUGHERTY, Denis Donald. "Differential Acceptance of Normative Value Among Adolescent in Missouri School," An Unpublished Dissertation, University of Missouri, July 1966.
- DOWNIE, N. M. and R. W. Heath. Basic Statistical Methods. New York : Harper & Row, Publishers, 1974.
- FRITZSIMMON, Thomas. Thailand. New Haven : HRAF Press, 1956.
- HAGEN, Everett. On The Theory of Social Change : How Economic Growth Begins. Homewood, Ill : Dorsey Press, 1962.
- HEILBRONER, Robert L. An Inquiry into The Human Proospect. New York : Norton, 1974.
- HIRSCH, Fred. Social Limits To Growth. Cambridge : Harvard University Press. 1976.
- HODSON, H. V. The Diseconomics of Growth. London : Pan/Ballantine, 1972.
- JACOBS, Norman. Modernization Without Development. New York : Praeger, 1971.
- KARNCHANAPRAKORN, Choop. Community Development And Local Government in Thailand. Bangkok Institute of Public Administration, Thammasat University, 1965.

- KLUCKHOHN, Clyde. "Values and Values Orientations in the Theory of Action," in Toward a General Theory of Action. Ed. Talcott Parsons and Edward A Shils. Cambridge, Mass : Harvard University Press, 1951.
- KRECH, David., Richard S. Crutchfield and Egerton L. Ballachey. Individual in Society. New York : McGraws - Hill Book Co., Inc.. 1962.
- KREJICIE, R. V. and D. W. Morgan, "Determining Sample Size for Research Activities," Educational and Psychological Measurement, 1970.
- LIPTON, Michael. Why Poor People Stay Poor : Urban Bias in World Development. London : Temple Smith, 1977.
- MALASSIS, Louis. The Rural World. London : Croom, Helm, 1976.
- OSTROM, Thomas M. and Timothy C. Brook. "Cognitive Bonding to Central Values and Resistance to a Communication Advocating Change in Policy Orientation", Journal of Experimental Research in Personality. 4, No.1, 1969.
- PITT, David. The Social Dynamics of Development. Oxford : Pergamon, 1976.
- ROKEACH, Milton. The Nature of Human Values New York : Free Press, 1973.
- ROKEACH, Milton. Belief Attitudes and Values : A Theory of Organization and Change. San Francisco : Jossey - Bass, 1970.
- RUCH, Floyd L. Psychology and Life. New York : Scott Forman and Company, 1948.
- SANGCHAI, Somporn. Coalition Behavior in Modern Thai Politics. Singapore : ISEAS, 1976.
- SCHUMACHER, E. F. Small is Beautiful. New York : Harper, 1973.
- SIEGEL, S. Nonparametric Statistics for the Behavioral Sciences. New York : McGraw - Hill, 1956.

ภาคผนวก ก.

เครื่องมีวัดค่านิยมแห่งชาติและการนิยามประเทศ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

คำนิยมแห่งชาติ และผลกระทบที่มีต่อการพัฒนาประเทศ

	สำหรับผู้วิจัย		
1. ภาคของประเทศไทย	[]]
2. จังหวัด	[]]
3. อาชีพ	[]]

เครื่องมือนี้เป็นส่วนหนึ่งของ โครงการวิจัยคำนิยมแห่งชาติและผลกระทบที่มีต่อการพัฒนาประเทศ
โดยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยทางวัฒนธรรมจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

กระทรวงศึกษาธิการ

ธันวาคม 2529

คณะศึกษาศาสตร์ ม. ศิลปากร

วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

ด้วยกระผม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ถวิล เกื้อกุลวงศ์ กำลังดำเนินการ
ศึกษาเรื่อง ค่านิยมแห่งชาติและผลกระทบที่มีต่อการพัฒนาประเทศ โดยได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่าย
จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ผลจากการศึกษานี้จะอำนวย
ประโยชน์โดยตรงต่อการพัฒนาค่านิยมแห่งชาติ และการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม

อนึ่ง การที่จะให้ได้ผลตามเจตนารมณ์ดังกล่าวนี้ จำเป็นต้องมีข้อมูลและทราบ
ความจริงในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวท่าน ตามที่ปรากฏรายละเอียดในแบบสอบถาม กระผมขอรับรอง
ว่าค่าตอบแทนของท่านในแบบสอบถามนี้จะถือเป็นความลับสุดหยด และจะไม่มีการอ้างอิงถึงตัวบุคคลไม่
ว่ากรณีใด ๆ

กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ
ล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ถวิล เกื้อกุลวงศ์)
ผู้วิจัย

คำชี้แจง

แบบสอบถาม คำนิยมแห่งชาติ และผลกระทบที่มีต่อการพัฒนาประเทศ
แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1. เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2. เป็นข้อมูลเกี่ยวกับคำนิยมแห่งชาติ
ตอนที่ 3. เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ

กรุณาตอบคำถามให้ครบทุกข้อ

ตอนที่ 1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในตอนแรกนี้ เป็นการสอบถามถึงประวัติของท่านเอง โปรดกาเครื่องหมาย x ใน () หรือ
ระบุข้อความในช่องว่าง ตามความเป็นจริง

1. เพศ

(1) ชาย ()

(2) หญิง ()

2. สถานภาพสมรส

(1) โสด ()

(2) สมรส ()

(3) หม้าย ()

3. อายุ

(1) 20 - 29 ปี ()

(2) 30 - 39 ปี ()

(3) 40 - 49 ปี ()

(4) 50 ปีขึ้นไป ()

ช่องนี้สำหรับผู้วิจัย

(1) []

(2) []

(3) []

4. อายุการทำงาน
- (1) ต่ำกว่า 5 ปี () (2) 5 - 9 ปี ()
- (3) 10 - 14 ปี () (4) 15 - 19 ปี ()
- (5) 20 ปีขึ้นไป ()
5. อาชีพ
- (1) ภาครัฐบาล () (2) ภาคเอกชน ()
6. โปรดเลือกตอบในข้อ 6.1 หรือ 6.2
- 6.1. อาชีพภาครัฐบาล
- (1) ข้าราชการพลเรือน () (2) ข้าราชการการเมือง ()
- (3) ข้าราชการทหาร () (4) พนักงานรัฐวิสาหกิจ ()
- 6.2. อาชีพภาคเอกชน
- (1) ลูกจ้าง () (2) นายจ้าง ()
- (3) อื่นๆ () (โปรดระบุ).....
7. วุฒิกการศึกษา
- (1) ต่ำกว่าปริญญาตรี () (2) ปริญญาตรี ()
- (3) ปริญญาโท () (4) ปริญญาเอก ()
8. สถานที่ทำงาน
- จังหวัด.....อำเภอ.....
9. รายได้ประมาณ / เดือน
- (1) ต่ำกว่า 3000 บาท () (2) 3000 - 5000 บาท ()
- (3) 5000 - 7500 บาท () (4) 7500 - 10000 บาท ()
- (5) สูงกว่า 10000 บาท ()
10. สถานะทางการเงินของครอบครัว
- (1) ดีมาก () (2) ดี ()
- (3) ค่อนข้างดี () (4) ปานกลาง ()
- (5) ค่อนข้างไม่ดี () (6) ไม่ดี ()
11. จำนวนผู้อยู่ในความอุปการะ
- (1) ไม่มีเลย () (2) 1 คน ()
- (3) 2 คน () (4) 3 คน ()
- (5) เกินกว่า 3 คน ()

ช่องนี้สำหรับผู้วิจัย

(4) []

(5) []

(6) []

(7) []

(8) []

(9) []

(10) []

(11) []

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยมแห่งชาติ

ในแบบสอบถามต่อไปนี้ เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับค่านิยมแห่งชาติด้านการประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของบ้านเมือง

โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อโดยละเอียด และกาเครื่องหมาย X ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึก หรือความคิดเห็นของท่านมากที่สุดว่าเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นกับท่านบ่อยครั้งเพียงใด

การประหยัด	ช่องนี้สำหรับผู้วิจัย
<p>1. ข้าพเจ้าจะจ่ายซื้อเครื่องอุปโภคบริโภคที่จำเป็น โดยพิจารณาถึงคุณภาพและราคาถูก</p> <p>[] [] [] []</p> <p>เสมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย</p>	(12) []
<p>2. ข้าพเจ้าจะหมั่นออมเงินรายได้ โดยฝากไว้กับธนาคารทุกเดือน</p> <p>[] [] [] []</p> <p>เสมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย</p>	(13) []
<p>3. ข้าพเจ้าจะไม่ใช้จ่ายเกินรายได้ในแต่ละเดือน</p> <p>[] [] [] []</p> <p>เสมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย</p>	(14) []
<p>4. ข้าพเจ้าจะไม่พยายามสร้างหนี้ให้เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าและครอบครัว</p> <p>[] [] [] []</p> <p>เสมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย</p>	(15) []
<p>5. ข้าพเจ้าจะงดใช้ เครื่องสำอางซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นสิ่งนุ่มเนียบ และสุรุ่ยสุร่าย</p> <p>[] [] [] []</p> <p>เสมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย</p>	(16) []

นิยมไทย

ช่องนี้สำหรับผู้วิจัย

6. ข้าจะซื้อและใช้ของที่ผลิตในประเทศไทย

 เสมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย (17) []
7. ข้าเป็นเจ้าของภัตตาคารอาหารไทย จากร้านของคนไทย

 เสมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย (18) []
8. ข้าเป็นเจ้าของธุรกิจนิยมความฉลาดของคนไทยมากกว่าชาวต่างชาติ

 เสมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย (19) []
9. ข้าจะใช้ภาษาไทยทั้งในด้านการพูดและการเขียน โดยไม่มี
 ภาษาอังกฤษต่างประเทศมาปะปน

 เสมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย (20) []
10. ข้าจะพยายามเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียม
 ไทยให้แพร่หลาย

 เสมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย (21) []
11. ข้าจะนิยมและรักษาเอกลักษณ์ของความเป็นไทย

 เสมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย (22) []

วินัยของชาติ

12. ข้าจะเคารพธงชาติไทยทุกเช้า

 เสมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย (23) []
13. ข้าจะปฏิบัติตามกฎหมายไทย

 เสมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย (24) []

ข้อนี้สำหรับผู้วิจัย

14. ข้าพเจ้าจะซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา และจริงใจต่อตนเองและต่อผู้อื่น

 เลมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย (25) []
15. ข้าพเจ้าจะเลื่อมใสศรัทธาในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และรัฐธรรมนูญ

 เลมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย (26) []
16. ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด

 เลมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย (27) []
17. ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตาม นโยบายของรัฐบาลไทย

 เลมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย (28) []
18. ข้าพเจ้าจะรักษาความซื่อสัตย์ และ ไม่เอาเปรียบผู้อื่นในการ โดยลารรถ การเข้าชมภาพยนตร์ และการรับประทานอาหาร

 เลมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย (29) []
19. ข้าพเจ้าจะทำงานให้เสร็จทันเวลาที่กำหนดไว้

 เลมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย (30) []
20. ข้าพเจ้าจะเป็นคนมีวินัยในตนเอง

 เลมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย (31) []

ความสะอาดของบ้านเมือง

ช่องนี้สำหรับผู้วิจัย

21. ข้าพเจ้าจะไม่ทิ้งขยะบนพื้นถนนและในที่สาธารณะ	(32) []
[] [] [] []	
เสมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย	
22. ข้าพเจ้าจะทิ้งขยะในถังขยะที่จัดไว้ให้	(33) []
[] [] [] []	
เสมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย	
23. ข้าพเจ้าจะไม่ทิ้งน้ำลายบนพื้นถนน	(34) []
[] [] [] []	
เสมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย	
24. ข้าพเจ้าจะรักษาร่างกาย และการแต่งกายให้สะอาดเรียบร้อย
ตามวัฒนธรรมไทย	(35) []
[] [] [] []	
เสมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย	
25. ข้าพเจ้าจะจัดความสกปรกให้หมดไปจากสำนักงานทุกวัน	(36) []
[] [] [] []	
เสมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย	
26. ข้าพเจ้าจะช่วยกันรักษาความสะอาด ของบ้านเมืองทั้งในและนอก
สถานที่	(37) []
[] [] [] []	
เสมอ เกิดบ่อย เกิดน้อย ไม่เกิดเลย	

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ

แบบสอบถามตอนนี้ ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม และการเมือง โปรดแสดงความคิดเห็นของท่าน โดยกาเครื่องหมาย X ลงใน () ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

<u>เศรษฐกิจ</u>	ช่องนี้สำหรับผู้วิจัย
<p>1. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่ในภาวะที่ดีขึ้น</p> <p style="text-align: center;">[] [] [] [] [] []</p> <p>จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย</p>	(38) []
<p>2. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการว่างงานเพิ่มขึ้นทุกปี</p> <p style="text-align: center;">[] [] [] [] [] []</p> <p>จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย</p>	(39) []
<p>3. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการพัฒนาทางเทคโนโลยี</p> <p style="text-align: center;">[] [] [] [] [] []</p> <p>จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย</p>	(40) []
<p>4. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคนไทย ส่วนใหญ่ยังขึ้นชั้นชั้นในการทำมาหากิน</p> <p style="text-align: center;">[] [] [] [] [] []</p> <p>จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย</p>	(41) []
<p>5. ข้าพเจ้าคิดว่าโจรผู้ร้ายมีมากขึ้นทุกวัน</p> <p style="text-align: center;">[] [] [] [] [] []</p> <p>จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย</p>	(42) []
<p>6. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ารัฐบาลกำลังปราบปรามผู้ทุจริตคดีมิชอบใน</p> <p style="text-align: center;">[] [] [] [] [] []</p> <p>วงราชการ</p> <p>จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย</p>	(43) []

การศึกษา

ข้อนี้สำหรับผู้วิจัย

7. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ ประชาชนตื่นตัวในการศึกษามาก

 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย (44) []
8. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ ประชาชนในชาติมีการศึกษาสูงขึ้น

 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย (45) []
9. ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลกำลังเร่งรัดพัฒนาการศึกษาอย่าง
 ต่อเนื่องทั้งในระบบและนอกระบบ

 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย (46) []
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ การศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศ
 โดยส่วนรวม

 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย (47) []
11. ข้าพเจ้าคิดว่า รัฐบาลปล่อยให้ประชาชน มีเสรีภาพทางการศึกษา

 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย (48) []
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ ผู้ที่มีการศึกษาเป็นทรัพยากรที่มีค่าของชาติ

 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย (49) []

สังคม

13. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ สังคมไทยเป็นสังคมที่เจริญทางวัฒนธรรม

 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย (50) []
14. ข้าพเจ้าคิดว่า สังคมไทยเป็นสังคมที่รักพวกรักหมู่

 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย (51) []

ช่องนี้สำหรับผู้วิจัย

15. ข้าพเจ้าคิดว่า มีการแข่งขันในสังคมไทย

 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย (52) []
16. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า สังคมไทย ในเมืองเป็นสังคมที่เอาวัดเอาเปรียบ
 และเห็นแก่ตัว

 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย (53) []
17. ข้าพเจ้าคิดว่า สังคมไทยได้รับอิทธิพลของอารยธรรมตะวันตก
 เข้าครอบงำเป็นอย่างมาก

 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย (54) []
18. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า รัฐบาลพยายามพัฒนาสังคมไทยในชนบท ให้อยู่ดี
 กินดี

 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย (55) []
19. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า สังคมไทยในชนบท เป็นสังคมที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
 ร่วมแรงร่วมใจกัน

 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย (56) []

การเมือง

20. ข้าพเจ้าคิดว่า ประชาชนชาวไทยตื่นตัวในเรื่องการเมือง

 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย (57) []
21. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ประชาชนสนใจในการเลือกตั้ง

 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย (58) []

ช่องนี้สำหรับผู้วิจัย

22. ข้าพเจ้าคิดว่าประชาชนชาวไทยชอบแอนหลังทับสิทธิ์ในการ
ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
[] [] [] [] [] []
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
23. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ ประชาชนชาวไทยนิยมการปกครองระบอบประชาธิปไตย
โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
[] [] [] [] [] []
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
24. ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลไทย พยายามปลูกฝังจิตสำนึกของความเป็น
ประชาธิปไตย ในหมู่ประชาชนชาวไทย
[] [] [] [] [] []
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
25. ข้าพเจ้าคิดว่า ประชาชนไม่สนับสนุนการปฏิวัติหรือรัฐประหาร
[] [] [] [] [] []
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

ภาคผนวก ข

รายละเอียดของข้อมูล

ข้อมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
กรุงเทพมหานคร ภาครัฐบาล

145

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	91	18	22	30	21	37	92	17	21	32	22
2	75	17	19	25	14	38	82	19	23	24	16
3	90	20	22	29	19	39	85	13	21	32	19
4	86	19	18	27	22	40	88	17	20	31	20
5	90	17	22	32	19	41	80	15	18	28	19
6	89	16	20	31	22	42	86	16	21	27	22
7	82	17	22	25	18	43	95	19	23	34	19
8	70	12	18	23	17	44	82	18	17	27	20
9	84	17	21	31	15	45	71	17	17	25	12
10	83	19	18	27	19	46	85	12	22	32	19
11	89	16	22	30	21	47	85	15	18	30	22
12	91	17	21	31	22	48	90	19	23	34	14
13	94	18	22	33	21	49	86	17	22	33	14
14	71	15	19	24	13	50	88	18	20	31	19
15	78	17	20	22	19	51	90	16	22	32	20
16	84	18	19	30	17	52	87	18	21	29	19
17	89	17	21	32	19	53	69	17	16	22	14
18	85	18	20	29	18	54	76	14	19	25	18
19	90	15	22	32	21	55	88	17	20	32	19
20	79	16	19	27	17	56	95	15	23	35	22
21	74	18	16	22	18	57	86	17	19	29	21
22	73	14	17	23	19	58	90	18	23	31	18
23	91	17	23	32	19	59	88	17	22	30	19
24	76	15	19	28	14	60	72	13	20	25	14
25	96	19	22	34	21	61	91	18	19	32	22
26	79	17	16	26	20	62	78	15	18	26	19
27	93	18	22	32	21	63	89	14	23	31	21
28	94	19	22	31	22	64	80	15	19	27	19
29	71	12	18	22	19	65	95	18	23	34	20
30	80	14	19	30	17	66					
31	83	15	18	28	22	67					
32	88	17	19	31	21	68					
33	86	18	21	28	19	69					
34	75	16	20	25	14	70					
35	78	12	19	28	19						
36	75	10	20	27	18	X=	84.169	16.107	20.169	28.723	18.754

ข้อมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต

146

กรุงเทพมหานคร ภาคเอกชน

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	72	11	18	25	18	37	78	15	17	39	17
2	79	15	16	29	19	38	75	14	15	27	19
3	81	14	17	28	22	39	81	19	16	26	20
4	78	16	15	27	20	40	77	13	19	29	16
5	77	17	16	26	18	41	84	18	20	28	18
6	69	8	19	28	14	42	80	17	18	29	16
7	71	9	20	23	19	43	75	15	18	25	17
8	75	12	21	24	18	44	77	17	19	24	17
9	74	14	18	25	17	45	81	14	21	25	21
10	80	16	17	25	22	46	78	11	22	27	18
11	79	18	16	24	21	47	78	13	17	31	17
12	79	17	16	27	19	48	83	18	17	30	18
13	78	16	19	26	17	49	82	19	18	29	16
14	71	9	19	27	16	50	90	20	22	29	19
15	63	13	15	21	14	51	79	17	19	30	13
16	67	15	16	19	17	52	90	18	21	32	19
17	69	15	17	23	14	53	81	9	23	28	21
18	79	14	16	31	18	54	79	13	17	29	20
19	82	16	17	30	19	55	79	15	19	27	18
20	80	14	15	31	20	56	83	16	19	29	19
21	83	13	20	29	21	57	76	8	18	30	20
22	77	8	18	28	23	58	67	15	17	28	17
23	86	17	20	31	18	59	79	13	20	27	19
24	87	16	22	30	19	60	79	14	21	28	16
25	83	19	17	27	20	61	84	17	19	29	19
26	73	11	19	24	19	62	85	18	19	30	18
27	74	17	20	19	18	63	81	19	20	24	18
28	69	16	20	32	17	64	75	12	21	25	17
29	83	15	18	30	20	65	73	12	19	24	18
30	78	14	19	24	21	66	82	18	18	25	21
31	77	13	17	28	19	67	84	17	18	26	23
32	82	14	22	27	19	68	76	17	17	23	19
33	85	15	19	29	22	69					
34	87	18	18	30	21	70					
35	88	17	22	31	18						
36	80	16	18	28	18	X=	78.617	16.602	18.471	26.382	18.515

ข้อมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
เชียงใหม่ ภาครัฐบาล

147

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	72	14	17	22	19	37	80	16	20	24	18
2	75	9	18	30	18	38	72	15	18	20	19
3	76	11	17	31	17	39	81	14	18	19	20
4	82	18	16	29	19	40	84	17	19	28	20
5	71	9	15	28	19	41	87	18	20	31	18
6	62	10	15	19	18	42	87	17	21	32	17
7	77	12	17	25	22	43	81	14	18	30	19
8	79	13	18	28	20	44	82	16	17	29	20
9	71	14	19	17	21	45	81	19	16	24	22
10	86	17	20	29	20	46	79	17	16	28	18
11	94	18	21	32	23	47	84	15	20	30	19
12	89	19	18	33	18	48	87	16	19	32	20
13	72	8	17	28	19	49	97	19	22	34	22
14	76	12	18	27	19	50	85	18	18	28	21
15	79	13	19	27	20	51	85	17	19	29	20
16	77	15	13	28	21	52	85	16	20	29	20
17	75	14	14	29	18	53	85	15	18	30	22
18	80	18	16	27	19	54	79	16	17	27	19
19	76	17	15	26	18	55	80	16	18	26	20
20	75	16	15	25	19	56	85	17	19	28	21
21	77	16	17	25	19	57	89	18	20	29	22
22	79	14	19	28	18	58	89	19	21	29	20
23	85	17	21	30	17	59	82	12	21	28	21
24	85	16	18	33	18	60	86	14	22	31	19
25	81	15	17	29	20	61					
26	80	13	19	28	20	62					
27	83	18	20	26	19	63					
28	83	18	20	26	19	64					
29	83	17	19	27	20	65					
30	77	15	18	27	17	66					
31	79	16	18	29	16	67					
32	79	17	19	24	19	68					
33	84	18	20	28	18	69					
34	83	19	19	26	19	70					
35	77	14	18	27	18						
36	83	14	19	28	22	X=	80.850	15.350	18.267	27.617	19.383

ข้อมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
เชียงใหม่ ภาคเอกชน

148

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	86	18	19	30	19	37	84	16	18	28	22
2	84	17	18	31	18	38	83	18	17	28	20
3	82	16	17	30	19	39	80	18	16	27	19
4	81	16	19	28	18	40	84	19	19	28	18
5	83	17	18	29	19	41	86	17	22	29	18
6	78	18	18	24	18	42	82	16	19	28	19
7	86	19	21	28	18	43	86	19	18	29	20
8	80	12	20	29	19	44	79	18	16	28	17
9	85	18	19	30	18	45	76	13	18	27	18
10	78	17	20	22	19	46	79	15	16	29	19
11	84	17	17	28	22	47	82	15	20	30	17
12	85	18	16	32	19	48	90	19	22	31	18
13	84	18	19	29	18	49	87	18	20	30	19
14	84	17	20	28	19	50	86	17	19	32	18
15	82	15	18	27	22	51	87	16	18	31	22
16	82	16	19	29	18	52	87	19	17	30	21
17	83	16	20	28	19	53	83	18	16	29	20
18	82	17	19	29	17	54	85	17	19	28	21
19	76	18	18	22	18	55	79	14	17	26	22
20	83	17	18	29	19	56	72	13	14	26	19
21	84	19	19	28	18	57	81	14	18	29	20
22	80	13	19	29	19	58	81	15	19	28	21
23	83	17	19	30	17	59	86	16	20	27	23
24	86	16	20	32	18	60	82	17	18	29	18
25	88	17	22	30	19	61	80	16	19	27	17
26	84	18	19	29	18	62	82	17	19	27	19
27	79	16	18	28	17	63	82	18	18	28	18
28	81	15	19	28	19	64	80	19	17	29	17
29	75	14	16	28	16	65	87	18	18	30	21
30	82	19	19	27	17	66	86	17	19	30	20
31	81	18	18	26	19	67	86	18	20	28	20
32	79	17	18	26	18	68	88	18	19	21	29
33	80	16	17	29	18	69	86	18	21	29	18
34	82	15	19	30	18	70	82	17	18	28	19
35	92	19	22	32	19	-	-	-	-	-	-
36	85	16	19	29	21	X=	82.785	16.800	18.600	28.528	18.914

ข้อมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
 หน้า ภาครัฐบาล

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหัยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหัยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	88	18	21	31	18	37	86	19	19	32	16
2	87	17	19	30	21	38	87	20	22	30	15
3	85	16	18	29	22	39	81	18	18	30	15
4	83	15	19	28	21	40	83	17	18	29	19
5	88	18	22	29	19	41	82	16	19	29	18
6	83	17	20	27	19	42	80	15	19	28	18
7	84	16	20	28	20	43	84	14	20	31	19
8	81	16	19	26	20	44	84	13	21	30	20
9	79	17	18	25	19	45	88	18	21	27	22
10	83	18	17	28	20	46	85	19	18	28	20
11	87	19	19	28	21	47	84	17	19	32	16
12	83	14	18	29	22	48	85	16	20	30	19
13	90	19	21	32	18	49	83	16	18	27	22
14	88	18	21	30	19	50	79	18	17	28	16
15	85	16	22	30	17	51	80	17	19	27	17
16	84	17	19	61	17	52	80	14	20	27	19
17	82	17	18	29	18	53	83	15	22	28	18
18	85	18	20	28	19	54	76	14	18	27	17
19	90	19	19	32	20	55	76	14	17	28	17
20	82	14	19	28	21	56	76	15	16	27	18
21	81	13	20	29	19	57	79	16	18	28	17
22	83	19	18	28	18	58	81	17	17	29	18
23	84	15	20	30	19	59	86	18	18	29	21
24	88	18	22	30	18	60	85	17	20	27	21
25	84	17	18	29	20	61	87	18	19	33	20
26	81	16	19	28	18	62	87	18	18	32	19
27	82	17	19	29	17	63					
28	85	18	20	29	18	64					
29	82	19	17	27	19	65					
30	82	18	18	26	20	66					
31	83	17	20	28	18	67					
32	82	13	22	29	18	68					
33	82	16	20	28	18	69					
34	84	16	21	28	19	70					
35	80	14	21	29	16						
36	74	14	18	27	15	X=	83.225	16.565	19.242	28.742	18.677

พิกมค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
บ้าน ภาคเอกชน

150

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	88	17	20	32	19	37	81	16	18	29	18
2	84	16	19	30	22	38	84	16	19	30	19
3	81	15	18	29	19	39	89	17	20	32	20
4	84	18	19	29	18	40	86	18	21	28	19
5	84	19	19	28	18	41	84	18	19	28	19
6	84	18	18	29	19	42	84	17	18	29	20
7	77	14	18	26	19	43	85	18	19	29	19
8	76	13	17	26	20	44	86	19	19	28	20
9	87	19	18	28	22	45	83	17	19	29	18
10	83	18	19	27	19	46	86	18	20	29	19
11	78	17	16	27	18	47	93	18	21	32	22
12	82	18	17	28	19	48	85	17	19	30	19
13	86	19	18	29	20	49	84	18	18	30	18
14	84	17	17	29	21	50	88	17	19	31	21
15	86	16	18	30	22	51	85	16	20	29	20
16	82	16	17	30	19	52	85	19	18	29	19
17	84	17	19	29	19	53	86	18	19	29	20
18	82	18	16	28	20	54	84	17	18	28	21
19	84	18	16	29	21	55	88	18	19	32	19
20	88	19	19	28	22	56	88	17	22	31	18
21	85	20	17	29	19	57	86	18	18	31	19
22	83	18	18	28	19	58	85	18	19	28	20
23	89	18	21	33	17	59	83	19	18	26	20
24	86	18	20	32	16	60	82	18	19	26	19
25	90	19	19	32	20	61	86	17	22	29	18
26	87	19	18	28	22	62	84	17	20	28	19
27	84	16	22	27	19	63	84	18	21	25	20
28	80	15	18	29	18	64	83	17	20	21	21
29	82	19	18	28	17	65	92	19	22	29	22
30	83	18	20	27	18	66					
31	81	17	21	28	15	67					
32	81	18	20	29	14	68					
33	82	19	22	30	19	69					
34	88	18	23	27	20	70					
35	84	17	20	29	18						
36	81	16	19	28	18	X=	84.446	17.492	19.046	28.662	19.246

ข้อมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
นครสวรรค์ ภาครัฐบาล

151

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	92	18	22	34	18	37	85	18	19	28	20
2	88	18	18	30	22	38	86	17	20	29	20
3	91	19	19	32	21	39	88	18	22	29	19
4	83	17	20	27	19	40	84	17	19	30	18
5	86	18	21	29	18	41	84	17	19	29	19
6	88	19	20	28	21	42	81	16	18	29	18
7	87	18	20	27	22	43	82	15	18	30	19
8	88	17	19	29	23	44	85	15	19	31	20
9	89	16	22	31	20	45	86	16	17	32	21
10	87	16	19	32	20	46	86	17	20	29	20
11	81	15	18	29	19	47	87	17	21	32	17
12	84	19	19	28	18	48	85	17	20	30	18
13	85	18	20	29	18	49	87	19	19	30	19
14	91	19	23	28	21	50	87	16	19	31	21
15	89	18	20	30	21	51	85	15	19	30	21
16	89	19	21	31	18	52	81	15	18	29	19
17	85	17	19	32	17	53	83	16	19	29	19
18	80	16	18	30	16	54	85	15	20	28	22
19	83	19	18	29	17	55	87	18	21	29	19
20	84	18	19	29	18	56	86	19	20	27	20
21	88	19	20	30	19	57	86	18	19	29	20
22	84	18	17	31	18	58	83	18	19	27	19
23	88	18	21	32	17	59	89	18	19	32	20
24	88	17	19	30	22	60	89	19	20	30	20
25	84	16	18	32	18	61	88	18	19	31	20
26	87	16	19	33	19	62	86	18	20	29	19
27	84	16	20	30	18	63	86	19	21	28	18
28	83	18	20	28	17	64	82	18	19	29	16
29	86	17	21	29	19	65	84	18	18	31	17
30	84	18	19	29	18	66					
31	83	19	19	28	17	67					
32	80	14	20	29	17	68					
33	84	16	20	30	18	69					
34	85	17	19	30	19	70					
35	87	18	18	29	22						
36	86	19	18	28	21	X=	85.600	17.256	19.755	29.357	19.232

ข้อมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
นครสวรรค์ ภาคเอกชน

152

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	88	17	20	32	19	37	86	19	22	24	21
2	86	16	19	31	20	38	90	18	20	32	20
3	83	16	19	29	19	39	89	17	19	34	19
4	84	17	19	29	19	40	83	14	20	29	20
5	84	17	18	31	18	41	83	16	20	26	21
6	82	17	19	28	18	42	89	17	21	29	22
7	84	16	18	31	19	43	82	14	21	28	19
8	88	16	22	31	19	44	84	15	19	30	20
9	84	16	19	29	20	45	86	16	18	32	20
10	82	16	18	29	19	46	86	17	19	29	21
11	79	15	18	28	18	47	90	17	20	32	21
12	85	16	19	31	19	48	86	18	20	30	18
13	86	16	19	32	19	49	83	17	19	29	18
14	89	19	18	33	19	50	86	16	21	30	19
15	90	18	18	32	22	51	88	15	22	32	19
16	85	17	19	30	19	52	88	16	21	32	19
17	85	18	16	29	22	53	88	17	21	32	18
18	82	18	17	28	19	54	89	18	21	32	18
19	81	17	17	29	18	55	87	19	19	30	19
20	80	18	18	25	19	56	82	18	18	28	18
21	81	17	19	26	19	57	84	17	19	29	19
22	80	17	18	27	18	58	83	16	20	29	18
23	91	17	21	32	21	59	83	16	20	29	18
24	85	16	20	30	19	60	80	15	19	28	18
25	83	16	20	29	18	61	84	16	20	29	19
26	84	17	19	29	19	62	85	17	19	30	19
27	81	15	18	29	19	63	83	18	18	29	18
28	79	15	18	28	18	64	82	17	18	28	19
29	83	15	19	29	20	65	81	16	18	29	18
30	87	18	18	31	20	66	81	15	18	29	19
31	87	18	18	30	21	67	79	15	19	28	17
32	90	19	19	31	21	68	84	16	20	29	19
33	87	18	18	32	19	69	82	17	19	30	16
34	91	19	18	33	21	70					
35	85	19	18	29	19	-					
36	86	19	19	28	20	X=	84.681	16.758	19.706	290564	18.653

ข้อมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
สภานิติบัญญัติ ภาครัฐบาล

153

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	86	17	19	30	20	37	85	18	20	28	19
2	89	16	20	31	22	38	89	19	20	29	20
3	88	17	22	30	19	39	85	18	19	29	19
4	81	15	19	29	18	40	82	18	18	28	18
5	82	16	18	29	19	41	83	17	19	29	18
6	79	16	17	28	18	42	84	17	20	28	19
7	82	17	18	28	19	43	85	18	20	28	19
8	81	17	19	28	17	44	83	17	19	29	18
9	81	16	20	29	16	45	85	18	18	30	19
10	87	16	20	32	19	46	87	17	19	31	20
11	80	16	19	30	15	47	86	18	19	29	20
12	81	17	18	30	16	48	86	16	20	32	18
13	83	17	18	29	19	49	84	16	19	30	19
14	84	18	19	29	18	50	84	17	18	29	20
15	84	18	19	28	19	51	87	16	18	34	19
16	85	17	17	31	20	52	83	18	17	30	18
17	84	14	19	30	21	53	84	18	18	30	18
18	84	16	20	29	19	54	85	18	19	29	19
19	80	15	21	26	18	55	86	17	22	28	19
20	78	14	20	25	19	56	80	14	19	29	18
21	80	15	19	29	17	57	77	15	18	26	18
22	82	16	19	28	19	58	80	14	19	29	18
23	86	18	19	30	19	59	81	16	18	28	19
24	89	18	19	32	20	60	81	14	19	27	21
25	88	17	20	30	21	61	80	15	18	27	20
26	86	18	20	29	19	62	79	16	18	27	18
27	84	17	19	29	19	63	81	15	19	28	19
28	80	16	18	28	18	64	84	16	20	28	20
29	84	17	19	29	19	65					
30	85	16	20	29	20	66					
31	82	15	20	28	19	67					
32	84	16	19	29	20	68					
33	86	19	18	30	19	69					
34	88	18	18	32	20	70					
35	84	17	19	29	19						
36	85	18	20	28	19	X=	83.539	16.104	18.476	29.065	19.624

ข้อมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
สมบุรี ภาคเอกชน

154

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	88	16	20	32	20	37	86	18	20	29	19
2	83	15	19	30	19	38	88	17	21	30	20
3	84	15	18	30	21	39	87	18	20	29	20
4	81	16	17	30	18	40	84	17	19	29	19
5	82	18	16	29	19	41	84	17	18	29	19
6	81	19	15	28	19	42	86	18	19	29	20
7	81	18	16	29	18	43	86	17	20	30	19
8	83	17	17	30	19	44	86	17	21	29	19
9	81	16	17	29	19	45	86	18	20	28	20
10	80	14	18	28	20	46	88	17	21	60	20
11	82	15	18	29	20	47	92	18	21	32	21
12	84	14	21	28	21	48	86	17	20	29	20
13	77	12	18	27	20	49	86	17	19	31	19
14	82	13	19	29	21	50	84	16	20	60	18
15	84	16	18	29	21	51	88	16	21	30	21
16	85	14	19	30	22	52	89	17	21	31	20
17	80	13	18	29	20	53	84	16	19	30	19
18	91	13	19	28	21	54	85	17	20	29	19
19	81	14	19	29	19	55	85	18	21	28	18
20	82	16	18	28	20	56	87	18	19	29	21
21	82	14	18	29	21	57	82	14	20	28	20
22	84	15	19	30	20	58	84	15	21	29	19
23	85	14	20	32	19	59	85	14	21	60	20
24	86	14	21	30	21	60	88	16	21	29	22
25	91	19	21	30	21	61	87	17	20	31	19
26	90	19	20	31	20	62	83	16	19	30	18
27	89	18	19	30	22	63	83	16	18	30	19
28	88	17	20	29	22	64	85	17	19	29	20
29	88	18	20	30	20	65	87	18	19	29	21
30	86	17	19	31	19	66	83	17	18	28	20
31	81	15	20	32	19	67	83	16	20	29	18
32	82	14	19	30	18	68	84	18	19	28	19
33	82	15	18	30	19	69					
34	82	15	19	28	20	70					
35	85	16	20	28	21						
36	87	17	20	28	22						
						X=	84.705	16.232	19.532	29.176	19.765

ข้อมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
ของเกณฑ์ ภาครัฐบาล

155

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	86	16	21	30	19	37	76	15	18	28	15
2	84	15	20	31	18	38	77	13	19	29	16
3	83	15	19	30	19	39	85	17	19	30	19
4	81	15	16	29	21	40	85	18	20	29	18
5	83	16	19	28	20	41	83	17	19	28	19
6	87	17	22	29	19	42	75	17	18	20	20
7	83	18	19	28	18	43	81	17	18	25	21
8	82	17	20	29	16	44	82	18	17	28	19
9	83	17	20	30	16	45	80	17	16	28	19
10	83	17	20	31	15	46	89	19	19	29	22
11	82	16	20	32	14	47	85	15	22	30	18
12	85	16	21	29	19	48	83	16	20	30	17
13	83	16	18	28	21	49	85	17	21	31	16
14	83	15	19	29	20	50	89	19	20	32	18
15	84	15	18	30	21	51	88	18	20	31	19
16	82	16	18	29	19	52	85	17	19	31	18
17	77	15	15	28	19	53	86	16	20	30	20
18	82	18	16	29	19	54	85	15	19	29	22
19	83	17	16	30	20	55	83	16	18	29	20
20	84	18	15	31	20	56	84	17	18	28	21
21	85	18	19	29	19	57	84	18	18	28	20
22	85	17	21	28	19	58	87	19	19	28	21
23	84	17	21	30	16	59	88	20	20	29	19
24	90	18	20	31	21	60	87	19	21	28	19
25	86	16	19	30	21	61	86	18	20	28	20
26	82	14	18	31	19	62	81	14	19	28	20
27	79	12	19	30	18	63	83	15	20	29	19
28	79	12	19	29	19	64	80	16	19	27	18
29	81	15	20	28	18	65	79	14	19	27	19
30	85	16	21	29	19	66	79	13	19	27	20
31	84	17	19	28	20	67	82	15	20	26	21
32	83	16	18	29	20	68	82	14	19	29	20
33	83	16	18	28	21	69	82	16	19	28	19
34	83	15	19	29	20	70					
35	82	14	19	30	19						
36	78	14	20	29	15	X=	83.115	16.234	19.377	28.379	19.125

ข้อมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
ของนักเรียน ภาคเอกชน

156

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	87	17	21	32	17	37	89	18	22	29	20
2	87	16	22	30	19	38	87	17	20	30	20
3	86	15	21	29	21	39	85	16	21	29	19
4	81	15	21	26	19	40	81	15	19	29	19
5	81	16	20	27	18	41	83	16	18	30	19
6	80	14	20	28	18	42	85	17	19	29	20
7	81	13	20	29	19	43	87	18	19	29	21
8	85	16	19	30	20	44	86	18	19	29	20
9	84	12	20	30	21	45	86	17	20	30	19
10	84	18	18	29	19	46	85	16	21	29	19
11	83	17	19	29	18	47	86	18	20	30	18
12	82	16	18	29	19	48	86	17	19	31	19
13	84	15	20	30	19	49	80	15	18	28	19
14	82	15	19	29	19	50	80	15	18	28	19
15	83	15	22	28	18	51	83	16	19	29	19
16	83	14	21	29	19	52	84	17	19	28	20
17	83	15	20	29	19	53	84	18	21	28	17
18	85	16	21	29	19	54	82	17	20	29	16
19	86	17	22	29	18	55	84	16	20	30	18
20	86	18	19	30	19	56	85	15	21	31	18
21	84	17	18	29	20	57	82	15	19	29	19
22	83	16	19	28	20	58	80	15	18	28	19
23	87	17	21	30	19	59	82	16	19	29	18
24	85	16	20	31	18	60	85	17	22	29	17
25	83	15	19	30	19	61					
26	83	14	20	29	20	62					
27	84	15	19	29	21	63					
28	83	16	19	29	19	64					
29	84	17	18	30	19	65					
30	86	18	18	30	20	66					
31	85	18	19	29	19	67					
32	83	18	17	29	19	68					
33	86	17	20	29	20	69					
34	85	17	17	30	21	70					
35	81	16	18	28	19	-					
36	84	17	19	29	19	X=	83.917	16.533	19.607	29.012	18.765

ข้อมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
อุบลราชธานี ภาคอีสาน

157

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	85	17	21	29	18	37	85	18	20	28	19
2	83	18	20	28	17	38	86	18	21	28	19
3	84	17	20	31	16	39	87	17	22	28	20
4	84	16	19	30	19	40	81	17	19	29	16
5	85	16	18	30	21	41	81	17	18	29	17
6	83	17	18	29	19	42	81	18	18	29	16
7	81	16	19	28	18	43	80	16	19	28	17
8	79	16	18	27	18	44	81	16	18	29	18
9	83	17	19	28	19	45	86	18	21	28	19
10	84	16	20	28	20	46	86	17	20	29	20
11	85	18	19	27	21	47	84	15	21	32	16
12	84	16	19	28	21	48	84	15	20	32	17
13	84	17	20	28	19	49	83	14	20	31	18
14	83	16	20	29	18	50	80	13	19	30	18
15	84	17	19	29	19	51	84	16	20	30	18
16	82	17	18	29	18	52	84	16	20	29	19
17	81	16	19	29	17	53	82	13	20	30	19
18	86	17	19	32	18	54	83	14	19	29	21
19	86	18	19	30	19	55	85	16	19	32	18
20	82	17	18	28	19	56	84	17	20	28	19
21	82	16	18	29	19	57	83	18	19	28	18
22	83	16	19	29	19	58	84	17	19	29	19
23	86	16	21	32	17	59	84	16	19	31	18
24	82	16	20	30	16	60	79	15	18	29	17
25	89	17	21	32	17	61	76	14	18	28	16
26	85	17	20	30	18	62	78	14	19	28	17
28	83	15	20	30	18	63	74	13	16	29	16
28	87	16	21	31	19	64	81	16	19	29	17
29	83	17	21	29	16	65	81	14	21	28	18
30	82	18	19	28	17	66	86	15	20	30	21
31	83	17	19	28	19	67	84	13	20	31	20
32	88	16	22	29	21	68	85	18	18	30	19
33	84	15	19	30	20	69					
34	85	16	19	31	19	70					
35	87	16	18	29	18						
36	83	17	19	29	18	X=	83.265	16.162	19.001	29.004	19.062

ข้อมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
อุบลราชธานี ภาคเอกชน

158

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	86	17	21	34	14	37	77	18	19	25	15
2	80	18	20	29	13	38	77	19	18	24	16
3	79	16	20	31	12	39	69	15	14	23	17
4	82	15	21	31	15	40	71	14	15	24	18
5	80	15	20	29	16	41	71	14	16	25	16
6	81	16	19	32	14	42	72	15	19	24	14
7	79	17	19	30	13	43	69	16	14	26	13
8	79	18	19	30	12	44	68	15	14	25	14
9	82	16	18	29	19	45	63	14	13	24	12
10	84	19	19	28	18	46	63	13	14	23	13
11	79	19	20	28	12	47	77	17	16	27	17
12	79	18	20	28	13	48	77	18	17	24	18
13	78	14	21	29	14	49	72	17	16	20	19
14	77	16	19	29	13	50	75	18	18	22	17
15	78	15	19	30	14	51	71	17	19	25	16
16	72	14	20	24	14	52	81	18	20	27	16
17	76	18	20	24	14	53	76	17	18	26	15
18	76	18	20	25	13	54	81	18	22	27	14
19	74	17	19	26	12	55	78	17	19	26	16
20	76	16	19	27	14	56	77	17	19	25	16
21	75	16	18	28	13	57	73	14	18	24	17
22	78	17	20	27	14	58	74	13	18	25	18
23	85	18	20	28	19	59	82	18	19	26	19
24	81	17	19	27	18	60	81	16	20	27	18
25	78	18	18	26	16	61	80	17	21	24	18
26	83	18	19	27	19	62	76	16	20	23	17
27	83	17	20	28	18	63					
28	74	16	18	27	13	64					
29	77	16	19	28	14	65					
30	78	16	20	26	16	66					
31	80	17	21	25	17	67					
32	73	16	18	24	15	68					
33	74	16	19	23	16	69					
34	75	17	18	26	14	70					
35	78	17	19	27	15						
36	78	16	18	28	16	X=	76.742	15.220	18.121	25.342	18.059

ข้อมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
สงขลา ภาครัฐบาล

159

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วิญ ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วิญ ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	76	14	15	29	18	37	87	17	18	31	21
2	79	15	16	29	19	38	83	18	18	29	18
3	76	16	15	29	16	39	83	19	19	28	17
4	78	14	17	28	19	40	82	19	18	29	16
5	79	15	18	28	18	41	80	18	18	28	16
6	77	16	16	28	17	42	84	17	19	29	19
7	73	14	12	28	19	43	84	17	18	31	18
8	76	14	13	29	20	44	80	18	18	27	17
9	75	14	14	26	21	45	76	18	14	28	16
10	80	15	15	28	22	46	71	14	13	29	15
11	77	16	13	29	19	47	77	17	18	29	16
12	76	16	14	26	19	48	81	17	19	28	17
13	80	18	17	27	18	49	87	46	21	32	18
14	79	16	16	28	19	50	75	15	20	21	19
15	75	17	15	23	20	51	80	14	19	28	19
16	74	14	12	29	19	52	81	15	18	29	19
17	73	15	13	25	20	53	78	16	16	28	18
18	73	15	14	24	20	54	76	16	15	26	19
19	76	12	15	28	21	55	80	15	19	27	19
20	71	14	16	22	19	56	80	14	20	28	18
21	75	16	17	23	19	57	78	14	19	28	17
22	79	14	18	28	19	58	77	15	18	27	17
23	75	16	19	24	16	59	79	16	19	26	18
24	82	17	21	29	15	60	77	15	16	27	19
25	81	16	21	29	14	61	73	14	17	25	17
26	72	16	14	26	16	62	80	16	18	28	18
27	85	17	19	32	17	63	82	15	19	29	19
28	80	16	16	30	18	64	85	18	20	29	18
29	84	15	19	31	19	65	83	16	20	29	18
30	80	15	18	28	19	66	86	17	21	29	19
31	74	14	13	29	18	67	85	16	18	30	21
32	74	16	19	26	17	68	84	15	19	31	19
33	72	16	16	24	16	69	83	14	19	32	18
34	76	17	19	23	17	70					
35	83	18	18	29	18						
36	78	17	12	30	19	X=	78.696	16.093	17.376	27.049	18.178

ข้อมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
สงขลา ภาคเอกชน

160

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	71	16	17	22	16	37	72	13	16	27	16
2	70	15	16	25	14	38	76	15	18	28	15
3	70	14	17	26	13	39	75	16	17	27	15
4	72	16	16	23	14	40	74	14	18	26	16
5	68	15	16	23	14	41	76	13	19	27	17
6	66	14	16	21	15	42	75	16	17	26	16
7	73	16	16	27	14	43	73	15	16	27	15
8	76	15	17	28	16	44	73	14	15	28	16
9	68	14	17	22	15	45	71	13	14	27	17
10	68	13	17	23	15	46	69	12	15	26	16
11	71	16	17	22	16	47	79	15	19	29	16
12	80	16	18	29	17	48	79	14	18	28	19
13	76	15	18	27	16	49	80	15	18	29	18
14	15	16	17	28	14	50	83	16	19	28	20
15	69	14	16	24	15	51	81	17	18	29	17
16	66	16	15	23	12	52	79	16	19	28	16
17	66	15	16	22	13	53	81	18	19	28	16
18	65	13	16	21	15	54	80	17	18	28	17
19	75	16	15	28	16	55	82	18	18	29	17
20	72	13	15	29	15	56	83	17	18	30	18
21	65	12	14	25	14	57	87	18	19	32	18
22	66	12	16	25	13	58	79	17	18	26	18
23	78	14	19	28	17	59	82	17	18	28	19
24	79	14	20	27	18	60	85	18	19	29	19
25	75	15	17	26	17	61	79	17	19	27	16
26	75	14	18	25	18	62	76	14	18	26	18
27	75	13	19	25	18	63	79	15	18	29	17
28	77	13	20	26	18	64	79	16	18	28	17
29	79	12	21	27	19	65	79	17	18	27	17
30	77	14	18	28	17	66	80	16	18	28	18
31	74	14	17	27	16	67	78	14	19	26	19
32	76	15	16	28	17	68	77	16	18	25	18
33	74	16	15	27	16	69	75	15	18	24	18
34	71	14	16	26	15	70					
35	69	13	15	25	16						
36	72	12	17	26	17						
						X=	76.128	15.383	18.172	25.097	17.476

ข้อมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
นครศรีธรรมราช ภาควิบูล

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	76	14	17	28	17	37	79	15	18	26	20
2	79	14	18	29	18	38	78	16	18	25	19
3	79	15	17	30	17	39	75	16	18	25	16
4	80	16	18	30	16	40	73	15	18	24	16
5	79	14	19	30	16	41	77	14	19	28	16
6	77	15	19	29	14	42	74	17	16	23	18
7	76	15	19	29	13	43	80	18	17	27	18
8	75	15	18	28	14	44	78	17	16	26	19
9	77	14	17	29	17	45	79	16	16	29	18
10	72	13	17	27	15	46	77	15	19	24	19
11	74	14	17	27	16	47	78	14	18	30	16
12	75	16	18	26	15	48	82	15	18	31	18
13	80	17	18	29	16	49	82	16	17	30	19
14	79	16	18	28	17	50	82	14	16	31	21
15	74	14	18	27	15	51	82	15	16	29	22
16	74	15	17	26	16	52	80	16	17	28	19
17	74	14	16	27	17	53	78	17	18	27	16
18	74	15	16	28	15	54	78	18	18	28	14
19	77	16	16	29	16	55	77	16	19	29	13
20	78	14	17	30	17	56	78	15	19	28	16
21	80	15	18	29	18	57	79	14	17	29	19
22	83	16	19	29	19	58	79	15	18	28	18
23	84	17	19	32	16	59	77	16	17	27	17
24	85	16	20	30	19	60	74	14	18	26	16
25	84	15	21	30	18	61	72	15	17	25	15
26	79	15	16	31	17	62	74	16	16	24	18
27	82	16	19	29	16	63					
28	81	17	18	29	17	64					
29	79	17	17	29	16	65					
30	78	16	16	28	18	66					
31	82	16	19	30	17	67					
32	83	17	19	31	16	68					
33	80	16	16	29	19	69					
34	83	18	16	28	21	70					
35	85	19	17	29	20						
36	83	14	19	30	20						
						X=	78.419	16.248	17.109	26.847	18.215

ข้อมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
นครศรีธรรมราช ภาคเอกชน

162

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	81	16	19	30	16	37	69	16	15	24	14
2	80	16	20	29	15	38	70	14	14	26	16
3	83	14	21	30	18	39	68	13	13	27	15
4	82	14	20	29	19	40	69	12	12	29	16
5	78	15	18	28	17	41	83	19	19	28	17
6	81	15	19	29	18	42	74	18	18	23	15
7	81	16	18	30	17	43	72	17	17	24	14
8	82	17	19	29	17	44	68	14	13	26	15
9	80	16	20	26	18	45	69	13	18	25	13
10	83	18	21	25	19	46	68	14	14	24	16
11	77	17	18	24	18	47	79	14	19	28	17
12	82	18	19	28	17	48	79	15	20	28	16
13	79	14	18	29	18	49	81	16	21	29	15
14	80	16	19	28	17	50	83	16	20	31	16
15	79	17	18	27	17	51	85	15	21	32	17
16	83	18	19	29	17	52	76	12	20	28	16
17	81	16	18	29	18	53	74	13	19	27	15
18	81	17	19	28	17	54	78	14	19	29	16
19	85	18	20	29	18	55	77	15	16	29	17
20	86	19	21	29	17	56	80	16	19	27	18
21	81	18	18	28	17	57	77	16	18	26	17
22	81	17	19	27	18	58	72	12	17	27	16
23	73	14	17	26	16	59	73	13	16	29	25
24	76	15	18	25	18	60	76	14	16	30	16
25	76	16	19	24	17	61					
26	79	14	19	28	18	62					
27	80	15	18	28	19	63					
28	80	16	17	27	20	64					
29	74	18	17	23	16	65					
30	79	17	18	29	15	66					
31	87	18	16	28	15	67					
32	75	17	16	28	14	68					
33	74	14	17	27	16	69					
34	75	16	18	26	15	70					
35	77	15	19	28	15	-					
36	72	15	16	27	14	X=	77.717	15.764	18.346	27.310	16.297

ข้อมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
ชลบุรี ภาครัฐบาล

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	82	14	19	32	17	37	75	15	18	25	17
2	82	15	20	31	16	38	78	16	18	26	18
3	81	16	21	29	15	39	79	14	19	27	19
4	77	16	20	24	17	40	79	15	19	28	17
5	79	15	20	26	18	41	80	15	18	29	18
6	74	14	20	21	19	42	83	16	17	31	19
7	80	14	19	28	19	43	85	15	18	32	20
8	81	15	21	27	18	44	85	16	19	29	21
9	74	16	18	24	16	45	81	17	18	28	18
10	76	17	18	25	16	46	76	15	17	27	17
11	76	16	18	26	16	47	84	17	19	31	17
12	76	14	18	27	17	48	81	16	19	30	16
13	73	15	17	26	18	49	78	15	18	30	15
14	74	16	18	22	18	50	80	16	17	31	16
15	76	17	19	21	19	51	77	14	17	29	17
16	74	14	21	22	17	52	79	15	18	28	18
17	75	15	21	23	16	53	79	16	16	28	19
18	73	16	19	24	14	54	78	17	16	27	18
19	81	16	18	22	15	55	82	18	17	28	19
20	69	15	18	21	15	56	80	16	17	29	18
21	74	14	19	25	16	57	82	15	18	30	19
22	81	18	19	26	18	58	77	14	17	28	18
23	78	14	19	29	16	59	76	13	18	29	16
24	76	14	20	28	14	60	80	14	18	29	19
25	77	16	21	27	13	61	81	15	19	29	18
26	77	14	19	28	16	62	80	16	18	29	17
27	81	15	20	29	17	63	78	17	17	28	16
28	82	15	19	30	18	64	79	18	17	29	15
29	79	16	18	28	17	65	83	19	18	30	16
30	75	16	18	27	14	66	79	18	18	29	14
31	73	16	18	24	15	67	81	17	18	28	18
32	78	17	19	26	16	68	80	18	17	28	17
33	82	18	20	27	17	69	78	17	18	29	14
34	80	17	17	28	18	70					
35	77	14	18	26	19	-					
36	76	15	16	27	18	X=	78.434	16.005	17.216	27.138	18.127

ข้อมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต

ชลบุรี ภาคเอกชน

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	81	16	19	30	16	37	79	16	18	29	16
2	81	15	20	31	15	38	82	17	18	28	19
3	77	14	17	30	16	39	78	18	18	24	18
4	73	12	17	29	15	40	76	18	18	23	17
5	71	12	16	29	14	41	80	17	19	23	17
6	69	12	16	28	13	42	80	17	19	26	18
7	70	13	16	29	12	43	80	18	18	27	17
8	79	14	18	29	18	44	80	17	17	28	18
9	77	16	18	26	17	45	84	18	18	29	19
10	69	14	18	24	13	46	78	17	17	28	16
11	71	13	17	25	16	47	76	16	18	27	15
12	73	14	17	25	17	48	68	14	12	25	17
13	72	12	17	27	16	49	71	13	13	27	18
14	74	13	18	26	17	50	78	14	18	28	18
15	74	15	18	27	14	51	75	15	14	27	19
16	73	16	16	28	13	52	75	16	15	27	17
17	71	16	16	27	12	53	76	14	17	27	18
18	75	17	17	26	15	54	77	15	16	28	18
19	74	18	16	24	16	55	77	16	17	26	18
20	77	19	18	23	17	56	78	16	18	25	19
21	75	12	17	28	18	57	78	16	19	26	17
22	84	18	18	31	17	58	74	15	16	27	16
23	77	18	14	29	16	59	72	14	15	27	16
24	77	16	16	28	17	60	71	14	14	27	16
25	77	14	18	27	18	61	77	14	18	29	16
26	76	13	17	28	18	62	79	16	17	29	17
27	78	15	16	29	18	63	71	15	16	24	16
28	81	17	19	28	17	64	72	15	15	26	16
29	82	18	20	28	16	65	69	12	15	26	16
30	80	14	21	27	18	66	74	14	16	27	17
31	82	18	19	27	18	67	76	16	16	28	16
32	80	17	18	28	17	68	77	15	17	29	16
33	77	16	18	27	16	69	72	13	14	28	17
34	76	15	17	26	18	70					
35	76	14	18	27	17						
36	78	15	17	28	18						
						X=	75.985	15.216	15.316	27.348	17.342

จัดมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
ปราจีนบุรี ภาควิบูลย์

165

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	82	14	19	32	17	37	84	18	19	28	19
2	87	17	21	31	18	38	81	18	18	27	18
3	84	18	20	29	17	39	81	18	18	28	17
4	84	19	20	28	17	40	81	17	19	27	18
5	82	16	20	29	17	41	83	16	20	28	19
6	85	17	21	29	18	42	83	17	20	27	19
7	84	18	22	28	16	43	80	15	19	28	18
8	81	19	19	27	16	44	81	16	19	29	17
9	82	19	18	29	16	45	81	17	20	28	16
10	82	18	18	30	16	46	83	18	21	29	15
11	82	17	19	30	16	47	84	17	19	31	17
12	84	18	19	32	15	48	81	16	20	29	16
13	80	16	20	29	15	49	80	15	21	29	15
14	78	15	19	29	15	50	83	16	22	30	15
15	78	16	20	28	14	51	81	16	19	30	16
16	78	16	19	29	14	52	79	16	18	28	17
17	78	16	19	29	14	53	80	17	19	26	18
18	80	17	19	31	13	54	79	16	20	28	15
19	82	19	20	31	12	55	82	16	21	28	17
20	80	18	18	29	15	56	82	16	22	26	18
21	82	17	20	29	16	57	79	16	21	26	16
22	83	16	21	29	17	58	78	16	19	28	15
23	84	16	19	32	17	59	77	17	18	26	16
24	86	17	21	30	18	60	81	18	18	28	17
25	89	18	22	31	18	61	83	18	18	29	18
26	87	19	20	30	18	62	81	18	17	29	17
27	87	19	21	30	17	63	81	17	19	29	16
28	86	18	21	30	17	64	78	15	20	28	15
29	86	18	19	31	18	65	76	14	20	28	14
30	85	17	19	32	17	66	85	19	21	29	16
31	84	17	19	29	19	67	78	16	20	29	15
32	84	17	20	29	18	68	80	16	20	30	14
33	81	16	20	28	17	69					
34	77	15	20	26	16	70					
35	77	16	21	27	13						
36	77	17	19	27	14	X=	81.676	16.235	19.250	28.123	18.214

ข้อมูลค่านิยมแห่งชาติ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
ปราจีนบุรี ภาคเอกชน

166

ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง	ตัว การ	ค่านิยม แห่งชาติ	การ ประหยัด	นิยมไทย	วินัย ของชาติ	ความ สะอาด ของ บ้านเมือง
1	81	17	19	29	16	37	84	18	20	27	19
2	83	18	20	28	17	38	83	19	19	29	16
3	81	16	21	26	18	39	79	16	19	28	16
4	77	15	20	26	16	40	76	16	19	26	15
5	79	16	20	26	17	41	76	17	19	25	15
6	81	17	19	27	18	42	77	18	19	26	14
7	84	18	22	28	16	43	79	17	20	27	15
8	80	17	19	27	17	44	80	16	20	28	16
9	79	16	18	27	18	45	79	16	19	28	16
10	79	15	19	27	18	46	76	14	19	27	16
11	84	16	20	29	19	47	81	14	21	31	15
12	88	16	21	31	20	48	77	15	18	28	16
13	86	17	18	31	20	49	77	16	19	27	15
14	80	16	16	29	19	50	81	16	20	29	16
15	83	16	19	29	19	51	82	17	21	28	16
16	83	17	19	29	18	52	75	16	16	27	16
17	86	17	20	31	18	53	75	16	17	26	16
18	84	18	21	29	16	54	79	17	18	29	15
19	79	14	22	26	17	55	79	18	18	28	15
20	79	16	19	27	17	56	77	16	18	27	16
21	72	13	19	22	18	57	75	15	19	26	15
22	73	12	19	24	18	58	74	14	19	25	16
23	85	17	21	31	16	59	73	16	16	26	15
24	82	16	19	30	17	60	76	16	17	27	16
25	79	15	22	26	16	61	80	17	18	29	16
26	82	15	22	28	17	62	84	18	19	31	16
27	80	16	19	27	18	63	83	19	19	30	15
28	78	16	18	26	18	64	78	13	21	29	15
29	86	15	22	27	19	65	75	12	20	28	15
30	81	16	19	29	17	66	81	18	18	29	16
31	84	17	20	29	18	67	81	16	18	30	17
32	85	17	20	29	19	68					
33	86	18	21	28	19	69					
34	87	19	22	28	18	70					
35	84	18	20	28	18						
36	86	19	20	28	19						
						X=	80.224	16.291	18.007	28.563	17.363

ข้อมูลการพัฒนาประเทศไทย และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
กรุงเทพมหานคร ภาครัฐบาล

167

ตัว การ	การ พัฒนา ประ เทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ พัฒนา ประ เทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		5	5	9	7	37		-3	7	7	12
2		8	4	12	2	38		6	8	1	-3
3		12	7	3	1	39		12	2	8	4
4		-3	8	4	8	40		11	3	9	3
5		1	-9	7	13	41		9	4	3	7
6		4	12	8	-4	42		3	7	4	2
7		5	3	4	8	43		2	5	7	3
8		8	4	3	-2	44		7	6	5	-1
9		6	7	5	7	45		11	12	2	4
10		7	8	9	6	46		-3	5	1	7
11		3	9	4	5	47		3	2	6	3
12		2	11	13	4	48		2	7	7	4
13		3	12	14	4	49		-2	4	8	9
14		4	13	8	8	50		7	4	12	3
15		9	4	9	11	51		5	2	10	-2
16		8	-7	-1	2	52		4	9	-4	7
17		14	-2	8	9	53		2	8	5	8
18		-1	-1	12	4	54		11	-1	6	10
19		-8	4	4	7	55		-1	4	7	11
20		7	3	7	6	56		8	8	8	7
21		12	7	8	-2	57		-7	7	9	3
22		9	8	2	5	58		3	6	4	2
23		6	7	9	7	59		4	5	3	9
24		6	4	1	2	60		5	6	7	6
25		9	8	4	3	61		6	7	8	9
26		-2	9	2	-4	62		12	-2	13	1
27		8	12	5	-2	63		5	1	1	3
28		2	3	7	5	64		4	8	4	2
29		13	4	3	4	65		3	7	6	5
30		4	5	4	3	66					
31		5	6	7	2	67					
32		9	11	8	1	68					
33		3	-2	3	7	69					
34		7	3	2	3	70					
35		-1	2	-2	5						
36		8	1	-5	2	X=		4.938	5.138	5.184	4.507

ข้อมูลการพัฒนาประเทศไทย ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
กรุงเทพมหานคร ภาคเอกชน

ตัว การ	การ พัฒนา ภาค	เศรษฐกิจ	การศึกษา	สังคม	การเมือง	ตัว การ	การ พัฒนา ภาค	เศรษฐกิจ	การศึกษา	สังคม	การเมือง
1		2	5	4	9	37		3	6	9	7
2		7	5	3	4	38		6	5	8	7
3		5	2	5	1	39		-2	6	8	4
4		5	3	5	8	40		4	1	2	9
5		8	4	4	5	41		5	3	6	2
6		7	9	6	5	42		9	4	3	7
7		1	8	3	2	43		4	2	4	6
8		3	7	6	5	44		5	7	2	1
9		2	1	7	5	45		2	4	-1	5
10		7	7	2	2	46		2	11	8	3
11		8	1	5	4	47		2	9	2	4
12		4	2	4	8	48		3	1	6	2
13		4	1	7	8	49		4	3	3	8
14		5	5	7	2	50		3	2	9	4
15		2	2	5	2	51		1	7	4	2
16		7	4	8	5	52		9	5	1	4
17		5	2	3	4	53		4	8	2	4
18		1	9	5	9	54		9	8	8	2
19		5	2	4	2	55		4	3	-2	1
20		4	2	3	5	56		7	1	1	8
21		9	1	2	7	57		3	4	4	9
22		8	2	7	1	58		5	9	5	8
23		2	5	3	6	59		4	5	2	1
24		4	5	4	2	60		1	3	5	4
25		5	4	3	3	61		5	3	3	4
26		8	2	9	7	62		9	4	6	8
27		4	3	-2	1	63		1	8	5	6
28		5	3	7	4	64		4	5	6	8
29		3	8	8	7	65		6	7	8	2
30		3	9	6	1	66		4	6	1	8
31		4	5	5	3	67		4	6	4	3
32		9	7	4	3	68		7	2	7	5
33		4	-1	9	6	69					
34		4	3	3	7	70					
35		5	4	4	-2						
36		5	2	4	4						
						$\bar{x} =$		4.897	4.544	4.544	4.735

ข้อมูลการพัฒนาประเทศ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
เชิงใหม่ ภาครัฐบาล

169

ตัว การ	การ พัฒนา ประเทศ	เศรษฐกิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ พัฒนา ประเทศ	เศรษฐกิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		4	9	3	2	37		8	4	7	1
2		4	9	4	5	38		5	7	7	6
3		6	3	7	9	39		4	7	2	9
4		2	2	1	1	40		6	5	4	4
5		1	9	9	5	41		7	4	9	8
6		6	8	5	2	41		7	4	7	6
7		4	3	9	9	43		4	7	7	1
8		3	4	4	9	44		8	4	5	5
9		2	7	2	3	45		5	7	3	4
10		4	5	3	3	46		9	2	5	6
11		4	9	4	4	47		2	9	2	4
12		5	4	6	8	48		3	1	6	2
13		1	4	5	6	49		9	3	3	8
14		3	5	4	5	50		2	9	4	1
15		1	8	3	7	51		9	2	5	1
16		5	2	4	8	52		2	9	9	9
17		8	2	2	9	53		2	4	8	5
18		5	2	7	8	54		4	1	6	9
19		3	7	1	5	55		6	3	1	4
20		5	2	9	4	56		2	2	8	2
21		6	5	2	5	57		6	7	6	7
22		3	9	8	2	58		4	3	1	8
23		2	4	8	9	59		4	3	6	6
24		4	9	2	5	60		4	3	7	8
25		4	3	2	5	61					
26		4	3	2	6	62					
27		7	6	4	2	63					
28		5	6	7	6	64					
29		3	5	4	6	65					
30		9	4	4	8	66					
31		8	4	7	1	67					
32		5	7	7	6	68					
33		4	3	4	2	69					
34		6	4	3	1	70					
35		8	8	1	7	-					
36		4	6	9	4	x=		4.700	5.033	4.950	5.150

จัดพิมพ์การพิมพ์ประเทศไทย และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
เรียงใหม่ ภาคเอกชน

ตัว การ	การ พิมพ์ ประ เทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ พิมพ์ ประ เทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		2	6	3	6	37		3	8	9	9
2		4	5	4	6	38		8	3	8	8
3		3	7	8	4	39		9	6	3	1
4		3	6	4	3	40		9	9	8	3
5		8	2	2	6	41		3	3	7	3
6		5	3	5	1	42		5	9	2	2
7		7	4	9	9	43		2	4	9	5
8		2	8	3	5	44		8	9	5	8
9		3	8	7	2	45		8	9	3	3
10		3	8	9	9	46		5	9	1	8
11		8	3	3	8	47		9	3	6	2
12		7	4	6	6	48		4	9	4	5
13		6	3	9	3	49		6	3	7	9
14		8	4	2	5	50		2	2	1	9
15		4	4	9	1	51		9	5	6	8
16		9	2	7	2	52		5	1	7	4
17		3	5	6	5	53		4	6	5	2
18		5	7	2	4	54		3	8	5	1
19		5	7	5	9	55		9	4	7	6
20		8	3	4	8	56		6	1	3	4
21		5	8	8	1	57		4	5	5	6
22		9	2	3	8	58		6	4	5	5
23		9	5	7	8	59		3	1	7	4
24		2	1	6	9	60		8	5	2	9
25		3	3	5	5	61		2	1	8	7
26		6	9	8	1	62		8	8	7	5
27		7	1	6	5	63		2	7	9	8
28		3	9	7	2	64		7	3	5	5
29		2	9	8	4	65		3	2	4	2
30		8	5	9	2	66		4	9	4	2
31		9	8	4	8	67		5	4	7	6
32		5	9	9	4	68		3	8	6	3
33		3	1	8	9	69		2	8	6	5
34		6	9	3	2	70		9	2	8	2
35		3	2	4	6						
36		3	4	3	6	X=		5.270	5.128	5.628	5.014

ข้อมูลการนิเทศาภิบาล และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
บ้าน ภาครัฐบาล

ตัว การ	การ นิเทศา ภิบาล ภาค	เดรชฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ นิเทศา ภิบาล ภาค	เดรชฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		5	5	2	3	37		4	5	3	8
2		2	7	2	5	38		4	6	7	2
3		5	5	4	2	39		3	11	8	8
4		9	1	6	5	40		4	7	8	4
5		5	8	5	5	41		5	6	2	9
6		9	2	6	8	42		5	4	5	3
7		7	6	1	3	43		4	9	4	6
8		9	6	5	9	44		4	5	4	7
9		3	6	2	1	45		4	6	2	8
10		7	6	5	9	46		4	4	9	8
11		7	2	4	2	47	12	6	6	3	6
12		5	7	3	4	48		6	4	6	4
13		2	9	9	5	49		2	6	3	7
14		6	7	9	1	50		8	4	3	5
15		5	8	3	4	51		4	5	9	6
16		8	5	8	3	52		6	8	9	4
17		5	8	8	1	53		6	7	2	3
18		9	4	5	9	54	11	8	8	4	6
19		5	9	5	1	55		7	8	3	6
20		3	8	7	5	56		4	7	8	4
21		7	4	9	8	57		5	1	6	9
22		5	6	6	4	58		2	9	2	5
23		8	7	5	7	59		5	9	4	5
24		3	2	8	9	60		4	9	2	6
25		9	6	4	5	61		5	3	5	7
26		7	4	1	2	62		5	7	6	4
27		9	9	2	7	63					
28		2	7	3	8	64					
29		8	5	6	7	65					
30		6	8	7	8	66					
31		2	5	5	4	67					
32		8	6	1	6	68					
33		3	8	3	9	69					
34		8	9	8	7	70					
35		3	8	8	5						
36		4	4	9	8	X=		5.123	5.670	5.124	5.392

ข้อมูลการพัฒนาประเทศ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
 นาน ภาคเอกชน

ตัว การ	การ พัฒนา ประเทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ พัฒนา ประเทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		14	9	12	7	37		5	12	5	9
2		6	11	5	4	38		9	4	6	12
3		9	8	6	5	39		13	7	8	4
4		5	4	6	3	40		9	12	5	8
5		6	7	10	8	41		7	6	11	9
6		5	4	7	7	42		5	9	7	4
7		5	4	3	7	43		8	5	5	9
8		9	4	5	5	44		5	8	9	7
9		8	5	5	2	45		7	5	9	8
10		7	2	5	3	46		4	7	6	4
11		6	5	7	10	47		13	8	9	5
12		6	12	3	8	48		7	6	12	7
13		5	6	5	9	49		3	4	9	6
14		7	3	5	6	50		5	3	12	4
15		7	7	5	4	51		7	6	5	8
16		5	8	3	4	52		8	12	4	9
17		2	8	11	7	53		12	4	6	8
18		5	9	3	8	54		8	5	3	5
19		9	5	9	4	55		7	6	5	9
20		5	9	8	5	56		9	6	4	7
21		5	6	6	7	57		7	8	6	5
22		4	8	7	5	58		12	4	9	8
23		5	2	7	6	59		8	12	7	6
24		11	5	3	3	60		5	13	5	6
25		7	7	5	4	61		4	7	9	12
26		9	4	6	7	62		12	7	8	6
27		5	9	5	3	63		6	9	12	4
28		4	4	3	4	64		4	7	5	9
29		4	9	9	8	65		9	4	3	6
30		4	9	7	6	66					
31		5	8	7	3	67					
32		10	5	6	7	68					
33		5	4	3	8	69					
34		6	11	4	3	70					
35		12	5	10	3						
36		5	1	3	7	x=		5.070	5.865	6.240	7.852

ข้อมูลการจ้างงานประเภท และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
นครสวรรค์ ภาครัฐบาล

173

ตัว การ	การ จ้าง ประ เทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ จ้าง ประ เทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		4	2	9	5	37		8	7	5	6
2		6	7	8	4	38		6	7	4	2
3		3	2	7	6	39		4	8	3	9
4		7	4	8	5	40		9	4	3	6
5		6	7	3	8	41		6	9	5	4
6		8	4	6	2	42		4	9	3	6
7		7	6	12	7	43		11	7	7	8
8		8	5	6	9	44		8	8	6	4
9		4	7	6	3	45		9	4	3	6
10		8	4	8	8	46		6	9	5	4
11		5	5	6	4	47		4	9	3	6
12		7	1	3	8	48		12	7	8	8
13		8	5	6	9	49		8	8	6	9
14		7	6	4	8	50		9	9	8	8
15		8	7	3	9	51		8	8	6	9
16		9	4	4	8	52		9	4	6	4
17		8	8	9	3	53		4	4	6	10
18		3	7	6	9	54		10	9	8	3
19		9	6	5	8	55		3	8	9	6
20		8	3	4	7	56		6	9	4	9
21		4	7	8	9	57		9	4	4	8
22		9	6	3	8	58		8	4	3	8
23		8	9	7	6	59		8	6	4	8
24		6	9	5	9	60		7	7	8	8
25		9	4	8	2	61		8	9	12	7
26		2	9	9	8	62		7	13	5	6
27		8	8	8	9	63		7	8	11	8
28		4	9	6	9	64		9	5	8	9
29		8	4	7	5	65		12	7	8	4
30		6	9	5	9	66					
31		9	4	8	7	67					
32		7	4	6	9	68					
33		12	9	10	8	69					
34		12	8	9	6	70					
35		11	5	5	5	-					
36		10	9	9	8	X=		5.260	6.325	5.432	5.692

ข้อมูลการพัฒนาประเทศ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
นครสวรรค์ ภาคเกษตร

174

ตัว การ	การ พัฒนา ประเทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ พัฒนา ประเทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		5	6	9	4	37		4	7	12	5
2		4	9	6	9	38		6	7	1	2
3		9	-2	8	7	39		3	9	8	2
4		7	-3	5	4	40		2	9	8	7
5		4	9	8	6	41		7	6	5	9
6		6	11	12	4	42		9	4	3	6
7		12	5	12	8	43		6	9	5	8
8		8	8	11	7	44		8	6	7	2
9		7	7	6	9	45		7	2	8	9
10		9	9	8	12	46		9	9	11	8
11		12	7	8	11	47		12	7	8	5
12		5	9	12	5	48		5	5	6	4
13		12	7	6	9	49		4	9	3	9
14		9	6	12	8	50		9	8	7	6
15		8	3	7	4	51		11	2	5	4
16		4	9	8	6	52		4	9	2	3
17		6	9	12	7	53		3	7	8	4
18		7	8	10	5	54		4	9	6	5
19		5	5	6	9	55		5	4	7	9
20		9	9	8	10	56		9	9	8	7
21		10	7	9	4	57		7	4	9	3
22		4	9	6	9	58		3	9	6	9
23		9	8	7	6	59		9	4	9	4
24		6	9	12	5	60		4	9	12	7
25		5	6	12	4	61		7	8	10	5
26		12	4	8	4	62		5	6	7	4
27		8	9	7	6	63		4	9	6	3
28		6	9	7	9	64		8	7	6	15
29		9	9	8	12	65		5	5	12	4
30		12	4	9	8	66		4	9	6	10
31		8	12	7	8	67		5	2	7	3
32		4	9	6	7	68		3	8	4	6
33		12	13	4	9	69		6	9	5	4
34		6	7	8	9	70		4	4	8	9
35		6	5	4	12						
36		13	5	6	9	x=		6.490	7.265	5.482	6.532

ข้อมูลการพัฒนาประเทศ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
สมุทร ภาควิชาการ

ตัว การ	การ พัฒนา ประเทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ พัฒนา ประเทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		7	8	9	4	37		4	9	9	6
2		4	2	12	5	38		6	5	12	3
3		5	13	7	8	39		3	9	11	8
4		8	9	12	6	40		8	7	11	4
5		6	9	4	9	41		4	9	12	5
6		9	9	9	8	42		5	6	9	9
7		8	8	12	6	43		9	4	3	8
8		5	5	16	7	44		8	6	5	9
9		7	8	6	9	45		4	9	6	8
10		9	5	9	9	46		8	7	3	5
11		12	4	4	8	47		2	4	8	9
12		4	1	9	8	48		9	8	7	6
13		8	8	11	5	49		7	6	9	4
14		16	5	3	9	50		3	12	3	8
15		9	3	7	6	51		8	4	6	7
16		5	9	16	8	52		8	9	5	9
17		8	8	6	9	53		9	8	7	14
18		9	6	5	4	54		15	3	8	7
19		4	9	9	9	55		9	12	7	4
20		9	8	7	7	56		9	8	6	8
21		7	2	9	7	57		8	9	12	4
22		7	8	8	5	58		4	9	9	5
23		12	4	5	9	59		11	5	5	5
24		13	7	8	6	60		6	9	4	8
25		5	12	4	9	61		8	7	11	5
26		6	8	9	8	62		10	5	5	10
27		12	4	8	7	63		9	8	12	5
28		5	6	9	4	64					
29		4	7	6	8	65					
30		3	1	1	1	66					
31		9	4	9	8	67					
32		8	8	9	12	68					
33		12	9	16	5	69					
34		5	9	8	1	70					
35		9	9	9	8						
36		7	5	5	4	X=		7.867	5.682	5.253	6.486

ข้อมูลการพัฒนาประเทศ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
สาขา ภาคเอกชน

176

ตัว การ	การ พัฒนา ประเทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ พัฒนา ประเทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		7	8	9	4	37		9	8	8	7
2		9	8	7	9	38		7	8	9	9
3		7	9	6	9	39		9	9	6	9
4		9	4	12	5	40		9	4	11	8
5		15	5	6	9	41		8	9	12	4
6		12	7	8	4	42		4	9	6	9
7		14	7	6	9	43		9	4	4	3
8		9	12	5	6	44		2	-1	8	9
9		7	8	9	10	45		9	4	-2	9
10		8	8	7	9	46		9	8	7	6
11		9	9	8	8	47		8	11	7	9
12		8	8	12	4	48		9	8	7	6
13		14	4	5	9	49		9	9	12	4
14		15	5	6	5	50		4	9	6	9
15		5	15	3	7	51		9	6	12	3
16		8	9	12	7	52		3	6	6	8
17		7	8	9	12	53		8	8	7	6
18		5	6	9	14	54		6	6	9	9
19		13	6	7	8	55		9	9	9	8
20		8	9	12	6	56		8	8	6	9
21		6	9	15	9	57		12	7	8	6
22		9	6	5	4	58		6	9	2	3
23		9	9	8	7	59		3	9	1	8
24		7	7	12	8	60		8	2	12	5
25		8	11	8	9	61		12	5	5	7
26		9	15	4	8	62		7	7	5	1
27		8	12	7	6	63		10	8	9	9
28		5	9	6	9	64		9	12	7	6
29		9	8	9	12	65		8	6	9	5
30		12	7	8	6	66		5	5	15	4
31		6	9	5	4	67		4	12	5	8
32		4	8	3	9	68		11	7	5	9
33		9	4	6	5	69					
34		5	6	7	6	70					
35		6	9	8	4	-					
36		4	9	6	9	X=		8.215	6.786	5.493	6.782

ข้อมูลการนิเทศาภิบาล และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
ของแผนก ภาควิชาการ

ตัว การ	การ พัฒนา ประเทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ พัฒนา ประเทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		8	9	12	4	37		8	9	9	4
2		4	9	8	7	38		7	9	6	9
3		7	12	5	9	39		9	9	8	7
4		9	4	7	6	40		7	9	8	9
5		6	9	12	5	41		9	9	8	9
6		5	6	9	12	42		9	9	8	8
7		4	9	10	8	43		8	8	7	8
8		8	9	12	5	44		8	9	9	10
9		5	6	9	8	45		11	12	5	9
10		8	6	7	9	46		9	8	7	6
11		8	4	8	9	47		6	9	8	4
12		8	8	5	4	48		4	9	8	9
13		4	5	9	3	49		9	7	9	9
14		8	2	9	8	50		9	9	8	4
15		8	9	12	5	51		9	8	7	9
16		5	6	9	5	52		4	5	6	4
17		6	7	12	5	53		3	9	8	7
18		5	13	8	9	54		4	9	6	9
19		13	7	9	8	55		9	8	7	6
20		8	6	7	4	56		6	5	4	9
21		4	9	6	9	57		9	4	6	9
22		9	15	9	8	58		9	8	7	6
23		8	9	6	9	59		2	3	12	8
24		9	8	7	6	60		8	11	5	9
25		6	9	5	4	61		4	7	10	9
26		8	6	7	9	62		8	7	6	12
27		9	8	7	8	63		12	4	9	11
28		8	2	3	9	64		11	8	11	4
29		9	8	7	9	65		9	6	7	7
30		9	9	8	9	66		7	5	6	9
31		4	9	3	9	67		12	4	9	8
32		9	9	8	9	68		4	8	9	8
33		9	9	8	7	69		8	7	6	9
34		7	8	9	9	70					
35		9	9	8	4						
36		4	9	9	8						
						x=		8.763	6.724	6.532	5.486

ข้อมูลการพัฒนาประเทศ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต

ขอนแก่น ภาคเอกชน

ตัว การ	การ พัฒนา ประเทศ	เศรษฐกิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ พัฒนา ประเทศ	เศรษฐกิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		12	4	8	9	37		5	7	9	8
2		9	11	5	9	38		8	9	12	4
3		9	8	7	5	39		9	8	7	6
4		5	4	8	2	40		7	9	6	9
5		9	8	7	9	41		8	7	11	8
6		9	8	7	9	42		5	2	-3	4
7		12	7	8	9	43		8	9	12	7
8		12	10	9	3	44		8	9	12	5
9		3	9	8	7	45		12	5	4	9
10		8	4	8	9	46		9	4	3	6
11		9	4	6	5	47		8	11	4	-3
12		5	6	7	9	48		3	9	-4	9
13		9	12	8	9	49		9	-2	8	7
14		9	11	8	9	50		5	9	12	5
15		11	9	8	7	51		5	4	8	12
16		12	9	8	8	52		8	7	6	9
17		8	7	6	5	53		9	6	7	4
18		5	9	12	9	54		7	9	6	9
19		9	8	6	7	55		9	8	7	12
20		7	8	5	9	56		13	4	9	7
21		9	8	12	4	57		4	9	8	11
22		4	9	12	8	58		12	11	8	4
23		7	8	6	9	59		4	9	12	7
24		9	4	8	7	60		8	9	10	5
25		4	9	8	6	61					
26		9	4	12	3	62					
27		12	5	9	8	63					
28		8	11	8	8	64					
29		8	12	4	9	65					
30		9	10	9	8	66					
31		8	9	12	7	67					
32		7	7	8	9	68					
33		9	9	8	7	69					
34		7	9	12	5	70					
35		5	6	7	8						
36		8	9	12	5	x=		7.321	5.487	6.925	5.427

ปริมาณการนิคมทั่วประเทศ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
 ภูบลราชธานี ภาคอีสาน

ตัว การ	การ นิคม ประเทศ	นคร กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ พัฒนา ประเทศ	นคร กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		7	9	6	9	37		6	4	9	8
2		9	8	7	4	38		2	8	9	12
3		5	8	9	6	39		9	12	7	6
4		12	12	3	8	40		3	6	9	4
5		1	8	4	9	41		4	9	8	7
6		3	12	7	8	42		4	8	9	9
7		10	9	6	5	43		6	9	8	8
8		5	8	9	7	44		6	8	10	12
9		14	5	7	8	45		5	6	5	4
10		5	12	4	9	46		4	4	9	8
11		5	8	7	5	47		12	7	5	9
12		5	8	5	5	48		15	9	4	3
13		12	12	8	9	49		5	3	8	4
14		8	8	9	8	50		7	4	9	8
15		7	7	7	8	51		3	8	9	6
16		3	5	5	4	52		7	2	9	5
17		4	12	7	8	53		6	9	4	3
18		3	9	8	12	54		5	4	9	8
19		5	8	4	9	55		5	8	7	6
20		9	9	7	12	56		3	6	9	4
21		2	3	9	8	57		2	4	7	9
22		1	7	8	5	58		2	9	8	7
23		7	5	9	7	59		5	4	9	8
24		12	8	9	2	60		3	8	7	5
25		3	3	5	12	61		2	6	9	9
26		6	10	7	8	62		9	9	4	9
27		7	8	9	12	63		11	7	8	9
28		2	5	5	3	64		9	7	8	9
29		3	4	12	8	65		8	9	8	7
30		5	8	12	8	66		9	12	7	8
31		5	8	5	7	67		10	10	5	3
32		7	8	10	5	68		13	4	2	7
33		7	5	9	5	69					
34		12	6	9	3	70					
35		9	8	7	5						
36		1	9	10	4	X=		5.643	6.875	8.421	6.538

ข้อมูลการนิเทศาภิบาล และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
ภาควิชาการศึกษานิติศาสตร์ ภาควิชาการศึกษานิติศาสตร์

ตัว การ	การ นิเทศา ภิบาล ภาค	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ นิเทศา ภิบาล ภาค	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		9	8	12	4	37		8	9	6	4
2		12	5	9	8	38		4	9	3	9
3		5	9	11	8	39		9	8	7	9
4		8	7	7	9	40		8	9	10	12
5		9	9	11	8	41		8	7	6	4
6		8	9	12	5	42		4	9	3	6
7		5	6	7	9	43		6	9	5	4
8		9	9	8	9	44		9	4	3	6
9		9	9	8	9	45		9	9	8	11
10		9	9	8	4	46		7	8	5	6
11		4	9	6	9	47		5	7	4	8
12		9	9	9	8	48		5	4	9	8
13		8	8	12	9	49		9	12	8	16
14		9	8	7	9	50		15	15	5	9
15		9	8	7	5	51		9	9	16	11
16		5	9	9	8	52		12	8	9	8
17		9	9	8	9	53		8	7	11	5
18		9	9	15	12	54		5	9	9	8
19		12	5	9	8	55		12	5	12	7
20		8	9	16	12	56		6	8	9	8
21		13	16	9	8	57		3	4	7	6
22		4	8	9	12	58		9	8	7	9
23		9	8	7	9	59		9	11	8	7
24		9	8	9	9	60		8	9	12	5
25		9	4	9	8	61		5	9	6	9
26		11	8	7	5	62		9	8	12	9
27		6	9	5	9	63					
28		9	8	9	9	64					
29		12	5	6	8	65					
30		8	12	7	8	66					
31		9	5	4	3	67					
32		2	1	9	5	68					
33		6	12	8	7	69					
34		8	9	7	5	70					
35		5	5	12	8						
36		8	12	5	7	$\bar{x} =$		6.320	5.497	6.525	7.825

ข้อมูลการพัฒนาประเทศ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
สงขลา ภาครัฐบาล

ตัว การ	การ พัฒนา ประเทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ พัฒนา ประเทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		7	8	6	5	37		7	8	9	10
2		4	3	12	5	38		10	12	9	8
3		6	7	10	8	39		8	-2	5	6
4		3	7	10	8	40		6	9	-2	4
5		9	5	10	8	41		8	7	10	5
6		10	2	5	9	42		6	7	9	3
7		9	10	3	6	43		4	8	9	6
8		6	6	11	4	44		6	9	7	2
9		4	9	6	5	45		2	7	8	5
10		5	9	6	4	46		5	6	9	9
11		4	7	8	3	47		6	7	8	7
12		2	1	9	8	48		5	4	10	5
13		8	7	10	6	49		5	6	7	8
14		6	9	5	4	50		8	6	9	5
15		4	3	5	9	51		5	9	10	2
16		9	9	8	7	52		2	7	8	7
17		7	1	10	6	53		7	8	9	9
18		6	9	4	3	54		9	9	8	7
19		3	7	8	4	55		7	8	7	9
20		5	-1	6	9	56		9	9	8	9
21		9	2	7	8	57		9	10	5	6
22		10	5	4	12	58		6	9	9	4
23		7	9	8	8	59		4	3	9	9
24		8	9	10	7	60		9	6	7	4
25		6	9	5	9	61		4	9	9	8
26		9	9	8	7	62		8	9	9	10
27		7	2	8	6	63		11	5	6	4
28		6	9	10	8	64		2	-3	4	7
29		8	-2	3	4	65		8	9	10	12
30		8	4	3	9	66		12	5	13	9
31		9	3	4	3	67		6	9	7	4
32		8	5	6	9	68		5	9	9	8
33		4	3	8	7	69		8	6	9	10
34		7	6	5	9	70					
35		9	12	9	8	-					
36		8	10	6	7	X=		6.235	6.786	7.932	6.514

ข้อมูลการใช้จ่ายประเทศ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
สงขลา ภาคเอกชน

ตัว การ	การ พัฒนา ประ เทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ พัฒนา ประ เทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		7	8	6	9	37		5	9	6	9
2		9	8	7	2	38		9	9	8	4
3		2	9	8	4	39		4	9	3	9
4		4	3	2	1	40		9	9	8	7
5		9	9	12	5	41		7	-2	8	7
6		5	12	7	8	42		8	-3	2	5
7		8	6	7	4	43		5	6	7	8
8		9	6	9	8	44		8	12	15	8
9		8	2	3	9	45		9	14	12	7
10		9	4	3	3	46		8	7	6	5
11		2	-2	-3	8	47		5	7	6	3
12		8	7	12	5	48		3	9	8	7
13		5	6	7	8	49		10	7	8	4
14		8	9	12	4	50		10	5	9	8
15		4	10	8	9	51		8	11	6	4
16		9	10	9	8	52		8	9	7	6
17		8	7	9	9	53		6	9	10	9
18		9	9	8	7	54		9	8	7	4
19		8	8	6	5	55		4	9	10	5
20		5	5	4	9	56		5	9	8	7
21		2	-3	8	4	57		7	8	6	3
22		4	9	6	5	58		3	9	4	2
23		9	4	9	8	59		2	-3	5	9
24		8	6	9	9	60		9	4	11	8
25		9	9	8	9	61		8	9	3	2
26		9	7	6	9	62		2	1	8	7
27		9	8	7	8	63		7	9	10	12
28		8	6	7	4	64		12	7	8	4
29		4	4	5	9	65		5	6	9	9
30		9	9	8	3	66		9	3	4	2
31		3	2	1	4	67		2	9	8	7
32		4	5	2	6	68		7	8	9	8
33		6	4	3	5	69		8	7	9	6
34		5	6	7	4	70		6	9	5	9
35		4	3	8	7						
36		8	7	3	5	X=		5.482	8.237	6.524	6.786

ข้อมูลการพัฒนาประเทศ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
นครศรีธรรมราช ภาครัฐบาล

183

ตัว การ	การ พัฒนา ประ เทศ	เศรษฐกิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ พัฒนา ประ เทศ	เศรษฐกิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		6	9	7	6	37		12	4	12	8
2		6	9	9	8	38		8	2	3	4
3		12	4	7	8	39		9	9	2	9
4		8	11	9	5	40		8	7	5	6
5		5	9	12	4	41		5	4	3	4
6		3	4	7	6	42		4	7	8	9
7		6	5	3	2	43		9	9	8	9
8		15	4	8	7	44		10	12	7	9
9		4	8	9	2	45		9	11	7	8
10		4	-3	-2	4	46		8	9	10	12
11		4	7	-2	8	47		2	1	8	4
12		5	6	7	3	48		9	5	6	7
13		2	9	10	12	49		8	7	8	5
14		8	6	2	3	50		6	4	3	9
15		3	7	4	9	51		9	2	7	3
16		4	9	6	5	52		4	4	8	6
17		6	5	3	7	53		6	7	3	8
18		8	9	7	6	54		8	4	6	9
19		9	9	8	9	55		9	4	12	4
20		6	5	4	8	56		3	-2	4	6
21		8	8	7	6	57		7	8	-2	8
22		6	2	3	4	58		8	2	5	3
23		4	4	6	4	59		3	6	9	4
24		4	7	8	5	60		4	9	6	9
25		8	9	7	6	61		5	6	7	3
26		6	7	8	8	62		3	4	2	7
27		8	9	12	4	63					
28		4	9	9	8	64					
29		8	4	9	9	65					
30		9	9	8	5	66					
31		5	9	9	6	67					
32		6	7	2	3	68					
33		12	4	7	8	69					
34		2	-2	3	4	70					
35		5	6	7	9						
36		9	9	8	9	X=		5.236	5.234	6.264	5.867

ข้อมูลการพัฒนาประเทศ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
นครศรีธรรมราช ภาคเอกชน

ตัว การ	การ พัฒนา ประเทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ พัฒนา ประเทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		7	9	12	5	37		6	4	3	5
2		5	6	7	4	38		6	7	8	3
3		4	9	6	8	39		3	9	8	7
4		8	6	7	2	40		8	8	3	2
5		2	9	6	9	41		2	9	10	6
6		9	4	8	7	42		3	8	4	9
7		8	8	7	6	43		9	9	8	6
8		6	9	9	5	44		6	9	12	4
9		5	4	8	6	45		3	5	6	7
10		6	9	7	4	46		7	8	8	9
11		4	9	12	5	47		7	9	12	4
12		5	6	5	5	48		4	8	9	6
13		6	5	5	8	49		6	9	7	4
14		8	5	5	9	50		4	9	2	3
15		9	6	10	7	51		3	9	6	5
16		13	8	7	6	52		5	4	3	9
17		6	9	7	8	53		9	9	8	7
18		9	12	4	8	54		8	6	9	4
19		7	6	5	5	55		4	5	6	9
20		6	7	8	2	56		9	9	9	8
21		2	-1	3	4	57		12	4	8	9
22		10	12	9	8	58		11	13	4	8
23		8	12	5	6	59		8	9	12	9
24		6	15	4	8	60		3	6	7	2
25		3	4	6	5	61					
26		5	6	9	3	62					
27		9	4	9	3	63					
28		3	9	5	8	64					
29		8	9	10	4	65					
30		4	7	8	9	66					
31		9	9	8	7	67					
32		6	5	5	8	68					
33		8	7	6	5	69					
34		5	5	4	3	70					
35		3	5	5	7						
36		8	9	7	6	X=		6.325	7.864	5.231	6.782

ข้อมูลการโฆษณาประเภท และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
ชลบุรี ภาครัฐบาล

ตัว การ	การ โฆษณา ประ เทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ โฆษณา ประ เทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		4	9	6	5	37		4	3	5	6
2		5	4	3	2	38		6	9	7	9
3		2	10	8	7	39		9	8	9	10
4		8	9	9	9	40		9	8	7	6
5		8	6	7	4	41		7	8	9	9
6		4	9	3	2	42		9	8	2	1
7		2	2	4	7	43		10	7	6	9
8		7	9	10	5	44		9	7	6	3
9		5	9	7	6	45		3	8	6	9
10		8	8	12	4	46		6	5	5	4
11		3	-2	1	4	47		4	7	8	6
12		5	6	2	5	48		6	7	8	9
13		6	7	8	3	49		9	9	10	2
14		3	3	4	7	50		2	-3	5	4
15		8	6	7	4	51		6	-8	3	4
16		4	8	6	9	52		5	6	9	8
17		4	9	2	4	53		7	6	5	9
18		3	7	6	5	54		9	2	1	8
19		5	5	6	7	55		8	2	9	5
20		8	9	7	9	56		5	6	7	4
21		9	9	8	7	57		8	9	2	1
22		8	8	2	5	58		3	5	6	5
23		9	12	5	7	59		5	6	7	4
24		7	7	8	9	60		4	9	6	5
25		9	9	6	7	61		5	4	7	6
26		8	8	9	7	62		6	9	7	3
27		12	4	8	6	63		3	8	7	6
28		5	5	12	4	64		6	9	7	2
29		4	8	9	12	65		2	7	8	3
30		12	5	6	10	66		9	7	8	9
31		10	11	8	7	67		9	8	7	5
32		7	7	8	9	68		4	7	6	9
33		9	10	12	3	69		9	9	8	7
34		3	8	8	8	70					
35		4	6	7	9						
36		4	8	10	12	X=		6.250	5.240	7.895	6.214

ข้อมูลการนิเทศาประเทศ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
ชลบุรี ภาคเกษตร

ตัว การ	การ นิเทศา ประเทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ นิเทศา ประเทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		2	5	6	4	37		3	8	7	5
2		12	4	8	6	38		2	-3	6	5
3		6	9	11	7	39		4	7	8	9
4		5	-2	1	5	40		9	6	4	8
5		6	9	2	8	41		8	12	5	6
6		8	7	6	5	42		11	16	2	5
7		3	2	1	4	43		5	2	-3	4
8		4	9	7	6	44		4	8	7	6
9		5	9	7	8	45		6	4	8	9
10		8	7	10	5	46		9	8	7	5
11		5	9	9	8	47		4	9	9	5
12		8	5	7	4	48		5	4	9	8
13		4	9	3	7	49		8	6	7	6
14		8	9	10	5	50		6	9	9	5
15		6	7	8	9	51		5	6	4	3
16		9	4	8	7	52		3	11	4	9
17		8	6	7	2	53		6	9	4	7
18		2	9	8	7	54		8	12	5	6
19		8	10	11	5	55		7	8	6	4
20		6	9	12	4	56		3	7	9	5
21		4	8	7	6	57		5	9	12	4
22		9	8	7	4	58		12	5	6	7
23		8	7	3	5	59		3	-4	8	4
24		5	4	6	9	60		4	9	6	1
25		9	9	6	5	61		8	6	7	9
26		5	9	9	8	62		9	9	8	3
27		8	8	9	9	63		3	4	8	4
28		4	4	9	10	64		8	8	9	9
29		10	8	9	5	65		4	9	6	3
30		5	4	12	8	66		4	3	9	8
31		8	7	13	5	67		8	7	6	5
32		5	5	9	9	68		12	4	9	9
33		9	5	7	8	69					
34		8	9	10	5	70					
35		4	9	8	7						
36		3	6	4	3	\bar{x}		6.867	7.854	7.560	6.219

ข้อมูลการนิเทศาประเทศ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
ปราชญ์ ภาควิชาการ

187

ตัว การ	การ นิเทศา ประเทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ นิเทศา ประเทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		9	4	9	6	37		7	9	9	8
2		6	9	5	4	38		8	2	3	5
3		4	9	9	8	39		5	6	7	4
4		8	6	9	9	40		4	2	3	5
5		9	9	8	9	41		5	9	6	9
6		5	4	3	2	42		9	6	7	8
7		2	9	8	9	43		8	3	4	9
8		9	8	7	6	44		9	9	8	3
9		6	9	8	7	45		3	4	5	4
10		12	4	9	8	46		4	5	9	3
11		9	8	7	6	47		7	4	3	2
12		9	6	9	12	48		2	9	8	7
13		5	11	7	9	49		8	6	7	4
14		13	14	8	9	50		4	9	6	5
15		9	8	6	5	51		5	6	7	8
16		5	-2	-3	8	52		8	7	3	9
17		8	4	2	1	53		9	4	6	3
18		11	8	9	7	54		6	4	9	7
19		8	12	8	7	55		8	7	6	5
20		6	9	4	3	56		5	4	8	6
21		3	6	7	4	57		12	9	8	7
22		12	9	8	6	58		8	7	6	12
23		7	9	8	9	59		9	8	6	5
24		9	8	7	6	60		3	-2	1	8
25		6	9	12	4	61		8	7	3	9
26		10	8	9	9	62		9	2	7	9
27		9	9	8	7	63		9	-2	3	-1
28		3	11	7	8	64		8	7	6	5
29		5	4	7	3	65		4	3	2	5
30		3	7	6	3	66		7	8	8	9
31		3	8	9	4	67		9	9	8	2
32		5	6	7	4	68		2	2	3	4
33		3	2	9	7	69					
34		3	2	1	9	70					
35		9	9	8	7						
36		9	8	8	7	X=		7.120	5.980	6.230	60214

ข้อมูลการนิเทศาประเทศ และ ค่าคะแนนตัวกลางเลขคณิต
 ปรากฏในภาคเอกชน

ตัว การ	การ นิเทศา ประเทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง	ตัว การ	การ นิเทศา ประเทศ	เศรษฐ กิจ	การ ศึกษา	สังคม	การ เมือง
1		8	7	3	5	37		9	5	3	2
2		5	4	8	6	38		4	3	5	4
3		6	9	5	4	39		8	7	6	5
4		11	12	5	9	40		11	8	9	8
5		9	12	5	9	41		8	11	12	7
6		8	11	8	9	42		8	9	11	9
7		12	9	8	7	43		9	8	7	6
8		8	9	12	9	44		4	3	6	9
9		9	12	4	8	45		9	8	7	6
10		4	8	4	12	46		4	3	5	7
11		12	8	9	7	47		12	5	6	7
12		8	9	7	6	48		8	7	11	9
13		5	12	5	4	49		9	8	2	3
14		4	5	12	8	50		3	8	6	12
15		8	7	6	5	51		4	9	8	6
16		4	3	2	9	52		7	8	7	6
17		9	8	6	2	53		5	4	3	9
18		2	1	8	3	54		6	7	8	12
19		3	6	7	4	55		10	8	9	7
20		8	6	7	4	56		3	2	9	8
21		4	2	3	4	57		9	6	7	5
22		8	9	6	7	58		6	7	8	2
23		9	4	6	3	59		3	8	7	6
24		3	8	7	6	60		5	7	8	9
25		6	9	12	5	61		9	10	12	4
26		5	9	8	7	62		4	3	2	5
27		8	8	9	13	63		6	7	2	8
28		13	9	12	5	64		4	6	4	8
29		4	12	1	5	65		9	12	15	4
30		5	5	12	7	66		15	9	8	7
31		8	9	12	7	67		8	6	7	3
32		3	13	4	5	68					
33		6	7	8	8	69					
34		8	11	7	6	70					
35		8	6	7	5						
36		5	4	5	9						
						$\bar{x} =$		8.420	6.270	6.540	7.280

ประวัติผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ถวิล เกื้อกลางวงศ์

วุฒิ : ค.บ. (จุฬาฯ), M. Ed. in School Admin. (Central State University), Ph. D. (University of Oklahoma), U.S.A.
บริหารการศึกษา

ประสบการณ์ : อาจารย์โรงเรียนราษฎร์ อาจารย์โรงเรียนการช่างนครพนม กรมอาชีวศึกษา
สาม และผู้แปล ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกอบรมพนักงานไทยสังกัดกองทัพอากาศสหรัฐ
ฐานบินนครพนม อาจารย์พิเศษ ของ Air University of Maryland
สอนภาษาไทย ทหารจีไอสหรัฐระหว่างสงครามเวียดนาม บรรณาธิการหนังสือ
พิมพ์ "ไทยนิยม" นครพนม อาจารย์สอนปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา สาขาบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม ฝ่ายวิจัย
และประเมินผล สำนักงาน ก.น. อาจารย์พิเศษที่ปรึกษาและวิทยากรบรรยาย
ให้แก่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สถาบัน
พัฒนาผู้บริหารการศึกษา (วัดไร่ขิง) รวมทั้งหน่วยราชการต่าง ๆ

ผลงานทางวิชาการ : ตำราบริหารเรื่อง (1) การบริหารการศึกษาลสมัยใหม่ : ทฤษฎีวิจัย
และปฏิบัติ (2) การมุ่งใจเพื่อผลงาน (3) การบริหารงานบุคคลทาง
การศึกษา (4) ภาวะผู้นำตามสถานการณ์ และบทความทางวิชาการ
และการวิจัย

ปัจจุบัน : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย สาขาบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร